

OPPILAIKUUS

4.1 Johdanto

¹Seuraavat kommentaarit eivät ole tarkoitettuja planeettahierarkian oppilaille. He tietävät kaiken oppilaisuudesta kirjoitetun ja vielä enemmän. He saavat yksilöllisiä ohjeita ja heidän edellytetään jo omaksuneen esoteerisen kirjallisuuden antamat todellisuusideat, tosiasiat ja selviöt.

²Oppilaisuudesta sanottu on tarkoitettu antamaan vain ensimmäinen orientoituminen oppilaisuuteen, ei rohkaisemaan ketään kuvittelemaan itseään olotiloihin, jotka voivat tuottaa hänelle vain pettymyksen. Meillä kaikilla on vielä pitkälti jäljellä. Mutta juuri tulevaisuuden antama mahdollisuus osoittaa meille tien, jota kaikki tulevat kerran kulkemaan. Tämä tieto helpottaa meille muille harhaantuneille etsijöille orientoitumista tavoiteltavaa päämäärää kohti. Vaatimusten tiedostaminen on erittäin arvokasta tietoa.

³Seuraava on lähinnä yritys antaa oppilaskokelaille muutamia ”sanoja tielle”, jotain pohdittavaa ja analysoitavaa, tarjota keskustelun aiheita. Ei ole helppo löytää tietä ulos niiden väärinkäsitysten viidakosta, joita kaikenlaiset paavit tai muut ihmiskunnan sokeat johtavat ovat julistaneet tuhansien vuosien ajan. Yksilön asia on kokeilla ja tutkia, ei hyväksyä ilman kritiikkiä. Terve järki ilmenee terveenä skeptisyytenä kaikkea sitä kohtaan, mikä ei vastaa omaa oivallusta ja kokemusta, oman tason ymmärtämystä. Jos tätä periaatetta olisi sovellettu, olisimme välttyneet kaikilta lukemattomilta lahkoilta ja niiden uskonkappaleilta. Silloin jokaisella olisi ollut oma näkemyksensä ja sitä tietä seuraten hän olisi tavoitellut viisauden ja rakkauden uskontoa, ainoaa kaikkien aikojen viisaille yhteistä.

⁴Tämä terve skeptisyys on toivottavaa myös siksi, että on olemassa esoteerisia lahkoja, jotka eivät ole peräisin planeettahierarkiaan liitettyiltä yksilöiltä. Musta loosi on kuten aina, kun se ei ole kyennyt ehkäisemään esoteerisen tiedon leviämistä, mitä se on yrittänyt aivan viimeiseen saakka, perustanut omia yhteisöjä (jopa matkinut vanhoja nimityksiä), jotka myös komeilevat ”mestareilla”, joiden esitystavat muistuttavat hämmästyttävästi planeettahierarkian jäsenten esitystapoja. Musta loosi työskentelee myös hyvin intensiivisemmin, mihin viitattiin ilmaisulla ”maailman lapset ovat viisaampia kuin valon lapset”, viittaus, jonka oppineet ovat tietenkin väärintulkinneet.

⁵Planeettahierarkian alaisuudessa on monenlaista ja moniasteista oppilaisuutta. Kerran hyväksytty, aina hyväksytty. Mutta tämä ei tarkoita, että oppilaat ovat aina tietoisia siitä. On oppilaita, jotka eivät tiedosta oppilaisuuttaan. Kun ensimmäisen kerran tulee lopullisesti hyväksytyksi, tietää sen myös. Mutta tämä tietoisuus on uusittava jokaisessa inkarnaatiossa. Ja yksilöstä riippuu, jos näin tapahtuu. Ensimmäinen edellytys tälle on, että oppilas elää toisille, ihmiskunnalle, evoluutiolle, elämälle eikä itseään varten.

⁶Joka tapauksessa esoteerisen tiedon omaksuminen ei riitä, ei myöskään pyhimykseksi (48:2) tuleminen. Ei myöskään humaniteettiasteen (47:5) uudelleen saavuttaminen uudessa inkarnaatiossa. Oppilaisuuden vaatimuksia tiukennetaan jatkuvasti, sitä mukaa kuin ihmiskunnan yleinen kehitystaso kohoaa ja siten myös ihmiskunnan parhaimmiston suhteessa tähän.

⁷Eräs tavallinen väärinkäsitys tulisi välittömästi hylätä, nimittäin se, että tietoisesti ja määrätietoisesti oppilaisuutta tavoitteleva kokelas voi odottaa tulevansa hyväksytyksi oppilaaksi verrattain pian. Tämä on virhe, samoin kuin käsitys, että viides luomakunta on oppilaan ulottuvilla. Monista tekijöistä johtuen kaikki on yksilöllistä, saavutettua kehitystasoa täysin lukuun ottamatta. Tärkeimmät esteet ovat tietenkin edelleen korjaamaton huono korjuu ja liian alhainen prosenttimäärä välttämättömiä ominaisuuksia, ja niitä voi olla monia. On mahdotonta sanoa, kuinka monta inkarnaatiota oppilaskokelas tarvitsee tullakseen hyväksytyksi oppilaaksi. Ja jos oppilas saavuttaa tavoitteensa kahdentoista ja seitsemän inkarnaation sisällä, silloin hän on työskennellyt todella hyvin. Lohdutuksena oppilaalle on kuitenkin se, että inkarnaatiot voi suorittaa nopeassa tahdissa: seitsemän inkarnaatiota seitsemässä sadassa vuodessa.

⁸Oppilaisuudesta ennen vuotta 1920 eri okkulttisissa lahkoissa kirjoitettu on harhaanjohtavaa tai joka tapauksessa riittämätöntä. Naiivit sielut ovat kuvitelleet, että pelkästään sen tähden, että he liittyvät johonkin okkulttiseen lahkoon ja hyväksyvät muiden uskovien tavoin muutamia esoteerisia tosiasioita, he ovat oppilaiksi hyväksytyjä, mikä on kohtalokas virhe. Heidän hyvä korjuunsa on tuonut heidät teosofiaan (ainoa järjestelmä, joka ei johda suoraan harhaan), niin että he ovat voineet vapautua vallitsevista illuusioista ja fiktioista. Sieltä askel oppilaisuuteen on kuitenkin hyvin pitkä.

⁹Monet esoteerista oppia opiskelevat ovat luulleet olevansa valmiita oppilaisuuteen ennen kuin heistä on tullut edes ”persoonallisuuksia” (ovat hankkineet mentaalitahdon). He ovat saattaneet asian naurunalaiseksi ja huonoon valoon. He voivat kysyä itseltään, tuntevatko he oman ryhmänsä ja ovatko he telepaattisessa yhteydessä sen jäsenten kanssa.

¹⁰Tavanomaiselle kuvitteellisuudelle on ominaista, että niin pian kuin he saavat kuulleet oppilaisuudesta, he luulevat olevansa valmiita oppilaisuuteen. Heistä tulee kasvissyöjiä, he luopuvat alkoholista ja tupakasta ja heistä tulee myös muulla tavoin omahyväisiä. Heidän narrimaisuutensa on koomista. Oppikaa ensin oivaltamaan, että olette idiootteja ja että jos onnistutte tulemaan hyväksytyiksi oppilaiksi muutaman tusinan inkarnaation aikana, niin ette ole tehneet huonoa työtä.

¹¹Niin pian kuin ihmiset (kaikenlaiset okkultistit) saavat kuulla oppilaisuudesta, he ovat heti eturintamassa ja tarjoutuvat oppilaiksi. He eivät tiedä edellytyksistä eivätkä hintaa. Jos heille sanotaan, että se maksaa kaiken, he ovat onnellisen halukkaita uhraamaan kaiken. Mutta mitä annettavaa ja uhrattavaa heillä on? Vaadittava uhraus on täydellistyneen ensiminän koko suorituskyky. Kuinka moni on saavuttanut niin pitkälle kehityksessään? Ja useimmat saanevat odottaa. Sillä ennen kuin on olemme valmiita tälle suurelle uhraukselle, meillä on monien inkarnaatioiden sinnikäs pyrkimys ja määrätietoinen työ takanamme. Oppilaskokelaat, jotka ovat vanhoja vihittyjä ja joilla on teoreettiset edellytykset tulla hyväksytyiksi koeoppilaiksi, epäonnistuvat yleensä jopa suhteellisen yksinkertaisissa kokeissa, joita he aavistamattaan läpikäyvät. Sanottiinpa tämä kuinka useasti tahansa, se unohdetaan yhtä nopeasti – kuten tavallista kaiken teoreettisen suhteen, jota on sovellettava käytäntöön, jotta sen voisi säilyttää.

¹²Ihmiset vaikuttavat odottavan ihmettä. Mutta mitään muuta ihmettä heille ei anneta kuin profeetta Joonaan ihme. Heidät heitetään uudelleen ulos, kun he jo luulivat tulleen kunnian nielimiksi. Uusi inkarnaatio. Ja niin siinä sadussa kävi.

¹³Ihmisille – myös korkeammilla asteilla oleville, joiden odottaisi oppineen oivaltamaan, että he ovat idioottiaasteella, kun on kyse heidän kyvystään arvioida ylittajuisia asteita, näyttää olleen erittäin helppoa katsoa olevansa oppilaiksi valittuja. ”Jalojen henkien” arvostelukyvyyttömät ihailijat ovat myös katsoneet kykenevänsä arvioimaan, ketkä ovat oppilaita. Tulisi painokkaasti korostaa, että sellainen on pötypuhetta, sillä siitä eivät ulkopuoliset voi tietää mitään. Ja ne, jotka luulevat olevansa valittuja, saavat varmaan tyytyä olemaan kutsuttuja (mahdollisuuteen tulla valituiksi jossain tulevassa inkarnaatiossa).

¹⁴Teokset, jotka 45-minä D.K. saneli Alice A. Baileyille, on tarkoitettu oppilaille ja siten niille, joilla on mahdollisuus saavuttaa viides luomakunta muutaman inkarnaation sisällä. He ovat oppineet, mitä ihmiskunnassa on opittava; ovat valmiita tulemaan toisminuuksiksi. On olemassa vaara, että ne, jotka eivät ole saavuttaneet humaniteettiastetta, eivätkä elä palvelukseen ihmiskuntaa ja ykseyttä, tulkitsevat väärin nämä kirjat. Suurella osalla siitä, minkä mentaalitajunta uskoo voivansa käsittää, on täysin toinen ja syvempi merkitys kuin ilmeisellä. Ideat ovat energioita ja niiden vaikutuksista ihmiset tietävät edelleen hyvin vähän. Se, joka ei sovelleta niitä tarkoituksenmukaiseen työhön, joka ei oivalla, että tieto tuo mukanaan vastuuta, on ymmärtänyt vain vähän esoteriikasta. Kaikki esoteerinen kirjallisuus ei ole kaikille. Aivan kuin koulussa on sarja yhä korkeampia luokkia, niin myös oppilaskoulussa. Se, mitä ylimmällä luokalla opetetaan, ei sovelleta alemmilla asteilla oleville. Siitä tulee silkkaa väärinymmärrystä.

¹⁵Alemmilla ”luokilla” ovat uskovat ymmärtävänsä, mitä ylemmällä luokilla olevat saavat

oppia käsittämään. Eikä tästä kannata huomauttaa, sillä kaikki uskovat kykenevänsä ymmärtämään kaiken, minkä käsiinsä saavat. Inhimillinen omahyväisyys, usko omaan kykyyn käsittää ja ymmärtää, on lähtemätön, ennen kuin yksilö on saavuttanut sokraattisen oivalluksen. Varmuudella ymmärtää vain sen, jonka on kokeellisella kokemuksella ensin oppinut käsittämään. Se, joka ”uskoo”, joka ei ole perusteellisesti oppinut tietämisen ja ei-tietämisen välistä peruseroa (jota eivät voi erottaa ne, jotka luulevat tietävänsä), joka otaksuu jotain kaikkia tosiasioita hallitsematta, joka luottaa mielijohteisiin, päähänpistoihin, oikkuihin, olettamuksiin ilman riittävää perustaa, ei kelpaa esoteriikalle. Asioita ei tiedetä vain sen tähden, että niistä kirjoitetaan lehdistä tai kirjoissa, sen tähden, että auktoriteetit ovat niin sanoneet, sen tähden, että ne vaikuttavat mahdollisilta tai todennäköisiltä, sen tähden, että perinne opettaa niin. Kaikki akateemiset tiedekunnat ovat kaikkina aikoina menneet takuuseen kaikenlaisista hulluuksista ja tulevat aina edelleenkin tekemään sen, kunnes esoteriikka on paljastanut heidän kauhistuttavan tietämättömyytensä.

¹⁶Ennen opetus oli yksilöllistä. Opettajalla ei ollut enempää oppilaita kuin hän pystyi opettamaan. Nykyisin, esoteriikan julkaisemisen jälkeen, ovat useimmat kerran vihityistä elvyttäneet tämän tiedon ja siitä johtuen oppilaskokelaiden virta on saanut sellaisen laajuuden, että uusia menetelmiä on kokeiltava. Ne, jotka nykyisin hyväksytään planeettahierarkian oppilaiksi, yhdistetään yhteisyytajunnan omaaviin ryhmiin. Opetus tapahtuu näissä ryhmissä eikä enää yksilöllisesti. Ennen opettaja saattoi ottaa kaiken hyvin rauhallisesti. Oppilas sai suurelta osin oppia saamalla tilaisuuksia itse havainnollisesti tutkia eri manifestaatioprosesseja. Opettaja mahdollisti tämän saattamalla oppilaan käsittelynsä aikana sellaisiin tiloihin (vastaten lievästi hypnoosiin saatetun tilaa), että hänen muutoin uinuvat tajunnankeskuksensa tulivat hetkellisesti toimintakykyisiksi. Muutoin oli olemassa myös muita tapoja saada emotionaalimaailman atomitajunnasta tuodut ”filmit” pyörimään. Jokaisella opettajalla oli menetelmänsä. Suullinen opetus, joka ei voi koskaan antaa samaa tietoa, oli siten sellaisissa tapauksissa tarpeeton.

¹⁷Ei pitäisi olla tarvetta huomauttaa, mutta on valitettavasti osoittautunut välttämättömäksi huomauttaa, että kollektiivinen opetus tulee olemaan täysin erilaista kuin yksilöllinen ja että sitä, mikä on tarkoitettu keskinäisesti yhteistyötä tekeväälle ryhmälle, ei yksittäinen yksilö voi ymmärtää.

¹⁸Humaniteettiasteella oleville ryhmille (mutta ei yksittäisille yksilöille) on siten olemassa mahdollisuus saada suora yhteys planeettahierarkiaan. Hierarkian täysivaltaisia edustajia ovat vain 45-minät (superessentiaaliminät) ja yhä korkeammat minät, sitä vastoin eivät kausaaliminät (47) tai essentiaaliminät (46). Kaksi viimeksi mainittua voivat olla valtuutettuja edustajia, mutta he eivät vetoa mihinkään valtuuksiin tai todista itsestään ja omasta kehitystasteestaan. He pitävät itseään vain ”oppilaina”, ja sen voivat tehdä myös oppilaskokelaat, koska he ovat oppilaiden oppilaita.

¹⁹”Jos todistan itsestäni, todistamani ei ole totta”, pätee poikkeuksetta kaikille. Tämä Christoksen kategorinen lausunto on ikävä kyllä ollut täysin unohduksissa kahden vuosituhannen ajan erittäin valitettavin seurauksin. Ilmeisesti ei ole vielä oivallettu itsestä todistamisen naurettavuutta. Se on yritys pakottaa oma itsearvostuksensa toisille. Kuitenkin jokaisella on ehdoton oikeus omaan arvioon toisten siihen painostamatta. Ja vain sellaisella arviolla on jotain merkitystä niin kuin kaikella muulla omalla ja itsenäisellä.

²⁰Pisimmälle pääsee se, joka ei tiedä, missä hän on ja mihin hän on matkalla, koska siinä suhteessa kaikki tietämättömyyden spekulatiot vaikuttavat harhaanjohtavilta. Pääasia on, että ”seuraamme omaamaamme valoa” ja jätämme muun Augoeideellemme, joka näkee tien ja myös ohjaa etsivän päämäärään. Me kehitymme automaattisesti palvelemalla osaamallamme tavalla, josta myös tulee automaattista (tiedostamatonta), kun pyrkimys ykseyteen on olemassa. Omasta itsetoteutustyöstämme tulee itsepetollista ja näennäistä, ennen kuin saamme tietää opettajaltamme, kuinka juuri meidän tulee meditoita kehittääksemme tajuntaamme menetelmällisesti ja järjestelmällisesti. Tämä prosessi on yksilöllinen ja vaaraton vain sen

hierarkian jäsenen valvonnan alaisena, joka on ottanut tehtäväkseen liittää yksilön yhteisyytajuntaan. Kukaan todella vastuullinen opettaja ei sitoudu antamaan mitään meditaatiomenetelmää yleiseen käyttöön. Sellaisiin menetelmiin liittyy lisääntynyt energian tuonti verhoihin liiallisen elvytyksen ja kohtalokkaiden vaikutusten seuraamuksella.

4.2 Neljännestä luomakunnasta viidenteen

¹Ylimeno neljännestä luomakunnasta viidenteen on kuten aina kaiken esoteerisen suhteen saanut monia nimityksiä. Useimmilla ongelmaa käsitelleillä kirjailijoilla on ollut henkilökohtainen käsityksensä. Sillä tavalla etsijää kohdellaan tavalliseen tapaan eksyttävillä fiktioilla, jolloin hän harhautuu yhä enemmän. Ehkä seuraava voi selittää, mistä oikeastaan on kysymys.

²Besant ja Leadbeater ovat kirjoittaneet aika paljon harhauttavaa tästä ylimenosta. Etenkään ”vihkimyksiä” ei olisi koskaan pitänyt käsitellä. Planeettahierarkia vastustaa lörpötystä ”mestareista”. Oppilaisuus on kollektiivinen ilmiö.

³Suurinta osaa niin kutsutusta esoteerisesta kirjallisuudesta, joka näki päivänvalon vuosina 1875–1920, voidaan pitää erittäin epätydyttävänä. Tämä oli väistämätöntä, koska saatavilla olleet harvat tosiasiat eivät mahdollistaneet tyydyttävää järkevää orientoitumisjärjestelmää.

⁴Sellaiset vaikuttavat termit kuin vihkimykset ja oppilaisuus pitäisi hylätä. Me saamme kaikeksi olla iloisia, jos ansaitsemme nimityksen ”planeettahierarkian oppilaskokelaat”.

⁵Paljo puhe ”mestareista”, joista kirjailijat vain luulevat tietävänsä jotakin, on johtanut siihen, että tämä sana on lopullisesti poistettu esoteerisesta sanakirjasta. Tätä arvonnimeä on tarpeeksi väärinkäytetty. 45-minän oppilaaksi tullut ei koskaan puhu ”mestaristaan”, tai edes saavuttamastaan kehitystasosta. Planeettahierarkia on voimakkaasti ylläpitänyt tätä kantaansa. Muut tietävät kuitenkin paremmin. Mutta niinpä he eivät myöskään ole antaneet vaitiololupaustaan, eivätkä oppineet edes vaikenemisen taitoa. Tämä on varmaa: kukaan oppilaaksi tullut ei koskaan edes vihjaa siihen suuntaan.

⁶Kaikilla etsijöillä on oikeus kutsua itseään ”kokelaiksi”. Sitä ovat useimmat etsijät tietämättään ja automaattisesti kaikki humaniteettiasteen (47:5) saavuttaneet, vaikka he tässä inkarnaatiossa olisivat ateisteja, agnostikkoja tai skeptikkoja. Jos he ovat esimerkiksi ateisteja, se johtuu siitä, että he ovat edellisissä inkarnaatioissaan työstäneet uskonnon ja filosofian ajatusjärjestelmät ja oivaltaneet niiden fiktiivisyyden. Jos he sen lisäksi ovat saaneet kidutuskammiassa ja polttoroviolla oppia tuntemaan kirkon (sen valta-aikaisen) tulkinnan rakkauden opista, on heidän asenteensa ymmärrettävä.

⁷Filosofia ja tiede eivät myöskään koskaan pysty tarjoamaan järkevää työhypoteesia selittämään todellisuutta ja elämää.

⁸Se, joka tahtoo siirtyä viidenteen luomakuntaan, saa hankkia tähän kuuluvat edellytykset: yhteyden Augoeideeseensa, planeettahierarkian inhimillistä kehitystä koskevan käsityksen, vaadittavat ominaisuudet ja kyvyt.

⁹Sillä, joka tyytyy elämään ihmisen maailmoissa, nauttii kulttuurin aikaansaannoksista ja luulee oppivansa niistä jotakin, ei tahdo tehdä kaikkensa kausaaliasteen ja essentiaaliasteen saavuttamiseksi, ei myöskään ole kärjistyneen määrätietoisuuden tarvetta.

¹⁰Tässä yhteydessä karmajooga mainitaan ainoana todella käytännöllisenä joogana.

¹¹Planeettahierarkia tarvitsee avustajia ihmiskunnan auttamiseen. Ilman avustajia fyysisessä maailmassa se ei paljoon kykene. Ihmiskunnan hätä on joka suhteessa suunnaton. Kehityksen suurin este ovat vallitsevat valheidiologiat, jotka harhauttavat, raaistavat, satanisoivat ihmiskunnan, synnyttävät poistyyntävän taipumuksen (vihan), vahvistavat itsekkyyttä ja omistamismimmaa, joka riistää toisilta elämän välttämättömyydet. Jos ihmiset eläisivät sopusoinnussa elämänlakien kanssa, hätää ei olisi olemassa. Myös ”luonto” (kolme alinta luomakuntaa) eläisi silloin palvellakseen ihmiskuntaa, joka eläisi palvellakseen luontoa oman itsensä kunniaksi hyödyntämisen sijaan.

¹²Me voimme kaikki auttaa antamalla panoksemme poliittisessa, sosiaalisessa, taloudellisessa, tieteellisessä jne. suhteessa. Meidän on pidettävä huoli siitä, ettei kenenkään tarvitse kärsiä puutetta tai olla vailla mahdollisuuksia hankkia tietoa todellisuudesta ja elämästä ja oivallusta onnellisen elämän edellytyksistä. Elämä olisi paratiisi, jos kaikki eläisivät palvelukseen. Sille tasolle meidän on päästävä: ei hyväksikäyttää, vaan auttaa toisia.

¹³Se, joka ei tahdo tai ei voi ymmärtää tätä, eikä tahdo pyrkiä tämän tiedon toteuttamiseen, ei ole edes oppilaskokelas. Ja tämä on vähintään, minkä planeettahierarkia vaatii, jotta yksilö voisi odottaa erityistä huomiota kohtalon lain sovelluksen suhteen.

¹⁴Itse asiassa meillä on kuitenkin paremmin kuin minkä ansaitsemme korjuun lain mukaan. Tämä on välttämätöntä, koska muuten mikään tajunnankehitys ei olisi mahdollista vihan asteella olevalle ihmiskunnalle. Mutta meidän on korvattava tämä parempi auttamalla itse vuorostamme saavutettuaamme tämän oivalluksen.

¹⁵Naiivissa individualismissaan ihmisillä näyttää olevan vaikeuksia oppia näkemään, että kaikki on kollektiivista, että me kaikki kuulumme ennen kaikkea kollektiiviin, että ilman kollektiivia elämä ei ole mahdollista eikä varsinkaan kehitys. Vähäisimmän harkinnan pitäisi tehdä selväksi, mitä ihminen olisi ilman kollektiivia. Itse elämä, kaikki, mitä saamme eläältä, sivilisaatiolta ja kulttuurilta lahjaksi, kaikki on velkaa elämälle, kollektiiville, velkaa, joka täytyy maksaa.

¹⁶Vuoteen 1920 oppilaisuus oli henkilökohtainen suhde jonkin viidennen luomakunnan jäsenen ja neljännessä luomakunnassa olevan valitun yksilön välillä. Tämän mainitun vuoden jälkeen kyse on suhteesta jonkun 45-minän ja jonkin oppilasryhmän välillä. Oppilaisuuden edellytys on siten ryhmäyhteisyys. Kaikki ryhmän jäsenet ovat telepaattisessa yhteydessä toisiinsa. Ryhmän ensisijainen tehtävä ei ole tajunnankehitys, josta pikemminkin tulee automaattinen menetelmä, vaan jonkinlainen yhteinen työ ihmiskunnan hyväksi.

¹⁷Ennen ylimeno neljännessä viidennen luomakuntaan oli yksilöllinen prosessi. Yksi toisensa jälkeen oli saavuttanut humaniteettiasteen perspektiivitajunnan (47:5), joten hänet voitiin opettaa hankkimaan kausaalitajunta (47:3). Nykyisin (vuodesta 1925 lähtien) inkarnoituu kuitenkin niin monia humaniteettiasteella olevia klaaneja, että yksilöllinen käsittely ei enää ole mahdollinen. Tämä on tuonut mukanaan joitakin muutoksia. Oppilaisuuden vaatimuksia on samanaikaisesti tiukennettu, joten yksilöiden ylimeno essentiaalimaailmaan tapahtuu ryhmissä. Tämä merkitsee, että heidän tulee yhdessä myötävaikuttaa essentiaalisen ryhmäsielun muodostamiseen essentiaalimaailmassa. Tästä on myöskin se etu, että he täydentävät toistensa emotionaalisia, mentaalisia ja kausaalisia ominaisuuksia, jolloin yksilöt saavuttavat vakauden, jota kukaan heistä yksinään ei kykene hankkimaan. Tämän ryhmäsielun ansiosta he voivat helpommin liittyä essentiaaliseen kollektiiviin. Oppilaiden on siten jo fyysisessä maailmassa löydettävä ”ryhmänsä”, jossa kritiikki on pois suljettu, jossa kaikki auttavat toisiaan kehittymään, kaikki tuntevat olevansa ”yksi sielu” (juuri sitä, mitä essentiaalinen ”rakkaus” merkitsee). Se tarkoittaa myös ryhmän kollektiivitajuntaa, jossa kaikki tietävät, mitä toiset ajattelevat ja tuntevat.

¹⁸Ylimeno neljännessä viidennen luomakuntaan (46) tapahtuu vaiheittain.

¹⁹Riittävän terävästi ei voi korostaa sitä, että ihmisen on mahdotonta ”päästä taivasten valtakuntaan”, astua essentiaaliseen maailmaan omilla ponnisteluillaan.

²⁰Joogafilosofien nirvana on parhaimmassa tapauksessa kausaalimaailma, jossa he menettävät tajuntansa. Joogafilosofia nojautuu omiin mielikuvitusrakennelmiinsä, joille ei ole vastavuutta todellisuudessa. Joogit ovat täysin väärinymmärtäneet Patanjalin joogasuuatrat. He lukevat omat kokemuksensa ja elämyksensä näihin vihityille tarkoitettuihin selostuksiin, ja tuloksena on valtava itsepetos.

²¹Ylimeno viidennen luomakuntaan merkitsee, että ensitiradissa oleva monadi siirtyy toistriadiin. Tämä prosessi toteutuu inkarnaatiosarjan aikana, jona aikana monadi vähä vähältä

keskistyy toistriadin kolmeen yksikköön; kausaaliminänä mentaaliatomiin (47:1); essentiaaliminänä atomiin 46:1; ja superessentiaaliminänä molekyyliin 45:4 (nykyisin kolmannen triadin atomiin 45:1). Tähän vaadittujen inkarnaatioiden lukumäärä riippuu yksilön määrätietoisuudesta, kestävyyydestä ja ykseydentahdosta.

²²Alun perin ylimeno merkitsi, että ensitriadin mentaalimolekyyliin oleva monadi siirtyi kausaaliverhon sisimmän keskuksen kautta toistriadin mentaaliatomiin, muuttuen siinä prosessissa ensimmäisestä toisminäksi. Planeettahierarkia katsoo, että teoreettisesti tämä ei ole mahdotonta ilman planeettahierarkiaan kuuluvaa opettajaa, mutta että sellaisesta menettelystä ei ole esimerkkiä. Tähän kuuluvat aktivointi- ja tajuntaprosessit vaativat sellaisen menetelmällisen lähestymistavan, ettei yksilö ilman henkilökohtaista ohjausta voi välttyä kohtalokkailta virheiltiltä ja niiden tuhoisilta seurauksilta.

²³Sen tähden yksilön täytyy tulla jonkin planeettahierarkian jäsenen oppilaaksi. Minimivaatimus hyväksytyksi tulemiselle on, että yksilö läpikäydyn pyhimysinkarnaation jälkeen (jossa hän hankki korkeimman emotionaalisen molekyyliin, 48:2, tajunnan), on hankkinut perspektiivitajunnan (47:5) ja omistaa elämänsä ihmiskunnan ja evoluution palvelulle. Hän on oivaltanut vallan, kunnian, rikkauden illuusiot, oivaltanut ihmisen kyvyttömyyden ratkaista todellisuuden ongelmia (mihin filosofit luulevat kykenevänsä), oivaltanut tieteen suunnattoman rajoittuneisuuden myös fyysisessä suhteessa (koska se ei tiedä mitään eetteriverhosta eikä sen neljästä molekyyliin). Palvelemalla muita kuin itseään hän osoittaa omaavansa edellytykset essentiaalitajunnan yhteisyydestä hankinnalle ja ryhmätajuntaan liittymiselle.

²⁴Oppilaisuuden vaatimuksia tiukennetaan vähä vähältä siinä määrin kuin inhimillinen parhaimmisto (humaniteettiasteella olevat yksilöt) kasvaa lukumäärältään ja myös hankkii esoteerista tietoa ja siten valtavasti laajentuneen elämänymmärtämyksen.

²⁵Oppilaisuuden ja planeettahierarkiassa edistymisen lisääntyneet vaatimukset ovat johtaneet siihen, että tavoitteena ei ole niinkään kausaaliminäksi, essentiaaliminäksi (46), superessentiaaliminäksi (45) tuleminen, vaan toisminäksi ja sen jälkeen kolmasminäksi tuleminen. Tavoitteena on jokaisen kolmen tajunnanlajin valloittaminen toistriadissa ja kolmastriadissa. Vaikka tämän toistaiseksi täytyy tapahtua vaihteittain, on odotettavissa, että nämä seuraavat toisiaan niin läheisesti, että kaikki kolme tajuntaa ovat alusta lähtien eläviä todellisuuksia, että kaikkia näitä kolmea tajunnanlajia on ”prosentuaalisesti” jo ensivaiheessa. On selvää, että tämä asettaa lisävaatimuksia sekä yksilölle että Augoeideelle, Protogonokselle ja planeettahierarkian opettajille.

²⁶Aloite on lähtenyt planeettahallitukselta, menetelmiä on valmisteltu planeettahierarkiassa mahdollistamaan yksilöille vaadittavien energioiden vastaanottaminen ja omaksuminen. Tämä tekee ymmärrettäväksi, kuinka riittämättömiä ne oppilaisuuden ohjeet ovat, jotka Annie Besant teosofisessa yhteisössä laati kirjassa *Mestarin jalkojen juuressa* esitettyjen ohjeiden perusteella. Ne on tarkoitettu valmistautumisvaiheeseen.

²⁷Kauan ennen kuin oppilaskokelas voi tulla hyväksytyksi oppilaaksi, hänen on täytynyt palvelevassa elämässä osoittaa omaavansa vaadittavat ominaisuudet ja kyvyt, ennen kaikkea kyetä unohtamaan itsensä. Oikea asenne ilmenee seuraavasta otteesta erään polulla olevan palvelevan veljen kirjeestä.

²⁸”Henkilökohtaisesti en pohdiskele sitä, kuinka pitkälle olen päässyt, tai sitä kuinka monta inkarnaatiota on jäljellä. Mielestäni sillä ei ole väliä, kun on lopulta oppinut, mitä rakkaus on, niin seurauksena täytyy olla, että inkarnoitu ilolla jopa vaikeimpiin olosuhteisiin. Kuinka usein tahansa. Johtopäätös on itsestään selvä: tehdä paras mahdollinen juuri saamastaan inkarnaatiosta. Ominaisuuksia tulee jalostaa ei saavuttaakseen nopeasti päämäärän, vaan kehittääkseen hyvän vastaanottajan korkeampien voimien lähettämistä varten, ja tullakseen yhdistäväksi lenkiksi toisten välille elämän suuressa kokonaisuudessa. Se on työ, joka kestää, jota voi tehdä kuinka kauan tahansa.”

²⁹Elämä planeetallamme on kauhistuttavaa, pahinta aurinkokunnassa. Inkarnoituminen

ihmiskuntaan, jolla ei ole tietoa todellisuudesta ja elämästä, jota on idiotisoitu, raaistettu, satanisoitu kaikenlaisilla emotionaalisilla illuusioilla ja mentaalisilla fiktioilla, voidaan sanoa olevan kova kohtalo. On totta, että kärsimystä esiintyy vain kolmessa alimmassa fyysisessä ja emotionaalisessa piirissä (49:5-7 ja 48:5-7). Fyysisessä maailmassa me kuitenkin opimme, ja se merkitsee kivuliaita opetuksia. Fyysisessä maailmassa muodostuu illuusiivisen ja fiktiivisen käsityksemme perusta. Fyysisessä maailmassa me kylvämme ja korjaamme. Joten Buddhalla oli varmaan aihetta lausuntoonsa ”elämä on kärsimystä” (life is misery). Elämä mentaali-maailmassa ei ole täysiarvoinen ”korvaus”, sillä siellä emme opi mitään, vaan pikemminkin unohdamme katkerat kokemuksemme.

³⁰Kaikkien tulisi olla entistä halukkaampia tekemään fyysinen elämä järkeväksi elämäksi, jotta ihmiset lakkaisivat vihaamasta toisiaan ja vaikeuttamasta toistensa elämää. Kaikki muu on epäolennaista. Se, minkä työhypoteesin kukin hyväksyy elämän tarkoitukseen liittyvistä näkemyksistä, on jokaisen oma asia. Jokainen hyväksyy sen, mikä tekee elämän helpoimmaksi elää. Kun ihmiset ovat tehneet fyysisen maailman paratiisiksi (niin pitkälle kuin se on mahdollista), tulee inhimillinen tajunnankehitys etenemään yksinkertaisimmalla mahdollisella tavalla. Merkillistä, että tämä voi olla niin vaikeaa käsittää. Tähän mennessä ihmiset ovat vaikeuttaneet toistensa elämää, ja Lain mukaan sillä tavalla ei tapahdu kehitystä. Me vain synnymme yhä sopimattomampiin olosuhteisiin.

³¹Planeettahierarkia ei tahdo oppilaita, jotka ajattelevat omaa kehitystään, vaan sellaisia, jotka ajattelevat toisten kehitystä ja unohtavat itsensä. ”Suurin on se, joka on kaikkien palvelija.” Pienin on se, joka on kaikkien herra. Viisas tietää, ettei hän ”tiedä mitään” tietämisen arvoista. Vain narri on suuri omissa silmissään. Pelkkiä itsestäänselvyyksiä, jotka kaikki tuntevat ja joista kukaan ei välitä. Elämänlait ovat yksinkertaisia, ja niitä on helppo soveltaa sen, joka ei ole takertunut mihinkään elämäntieteeseen idiologiaan. Sillä, joka ei välitä näistä laeista eikä ole kiinnostunut soveltamaan niitä, on pienet mahdollisuudet tulevissa inkarnaatioissa.

4.3 Humaniteettiaste

¹Kolme mentaali-kausaalitajunnan kehitystasetta ilmenee seuraavasta:

sivilisaatioaste	47:6,7
humaniteettiaste	47:4,5
idealiteettiaste	47:2,3

²Humaniteettiasteen saavuttamiseksi vaaditaan emotionaalisen vetovoiman (48:2,3) hankinta, varsinaisen kulttuuriasteen saavuttaminen.

³On totta, että itsetoteutuksen lain mukaan yksilön on itse tehtävä välttämätön valmistava työ korkeampien asteiden saavuttamiseksi. Mutta ihmiskunnan nykyisellä yleisellä asteella (sivilisaatioasteella: 47:6,7 ja 48:4-7) ja ilman vaadittavaa esoteerista tietoa (joka jää esoteeriseksi) yksilö ei voi elävöittää eri verhojensa keskuksia oikealla tavalla. Siihen tarvitaan ohjausta ja oppilaisuutta. Yksilön ollessa ensimmäisen kerran oppilas hän saavuttaa kulttuuriasteen, toisen kerran humaniteettiasteen, kolmannen kerran idealiteettiasteen. Siten yksilöstä on tullut kausaaliminä ja hänet on otettu vastaan planeettahierarkian veljeskuntaan. Täysiarvoinen jäsen hänestä tulee vasta 45-minänä essentiaali- ja superessentiaaliverhon hankinnan myötä. Mutta kausaaliminänä hän on päättänyt tajunnankehityksensä ihmiskunnassa.

⁴Ilmaisut ”ihmiskunta” ja ”ihmiskunnan yleinen aste” eivät tarkoita seuraavassa koko ihmiskuntaa, vaan suurinta osaa (yli 50 prosenttia), eikä tietenkään barbaariasteella olevia.

⁵Ihmiskunta on emotionaaliasteella. Tämä koskee suurelta osin myös periaateajattelun (47:6) hankkinutta niin kutsuttua älymystöä. Sen päämäärä on mystikkoaste ja sen jälkeen pyhimysaste. Tämä on yksi syy siihen, että esoteriikka kiinnostaa vain aivan liian harvoja

poikkeuksellisia yksilöitä.

⁶Humaniteettiasteella olevalla henkilöllä on pyhimysaste takanaan, hän on saavuttanut tämän joskus menneissä elämässään. Muinaiset opettajat ilmaisivat tämän sanoilla ”on ottanut toisen vihkimyksen”. Itse hän voi olla tästä tietämätön myöhemmissä inkarnaatioissaan. Tämä tulee kuitenkin muuttumaan. Sillä tarkoitus on, että tulevaisuudessa kaikki oppilaat hankkivat tajunnanjatkuvuuden, jolloin he voivat säilyttää itseidentiteettinsä kautta inkarnaatioiden. Tämä mahdollistuu sen yhteisen ylyksilöllisen ”ryhmäsielun” ansiosta, johon oppilaat kuuluvat.

⁷Eksoteristit eivät voi ratkaista, onko humaniteettiasteella oleva yksilö pyhimys vai ei. Voidakseen olla pyhimys hänet täytyy heidän mielestään yleisesti tunnustaa sellaiseksi. Yleinen mielipide päättää. Kansan ääni on ilmeisesti jumalan ääni.

⁸Kaikki humaniteettiasteen saavuttaneet ja perspektiivitajunnan hankkineet ovat automaattisesti oppilaskokelaita. Äärettömän harvat ovat tietoisia tästä. Useimmat kieltäisivät jyrkästi sellaisen mahdollisuuden, koska heillä ei ole pääsyä omaan kausaaliseen ylitajuntaan. Ylensä he ymmärtävät arvostaa mentaalista suorituskyykyään, mutta eivät tiedä, mistä se johtuu. Nykyaikainen koulutus ei anna heille mitään johtolankaa. He toteavat luonnontieteen ja tekniikan loistavat riemuvoitot. Heidän terve järkensä osoittaa heille kyllin pian teologisten dogmien ja filosofian ”metafyysisten” järjestelmien kestättömyyden. Jos he sattumalta joutuisivat kosketuksiin ”okkultismin” kanssa, sen epäluotettava, naurettava kvasitieto karkottaisi heidät pois. Melkein väistämättä heistä tulee agnostikkoja, skeptikkoja suhteessaan ylifyyseen.

⁹Okkultistit sitä vastoin ovat täynnä kaikenlaisia fiktioita, joita vilisee tähän kuuluvassa kirjallisuudessa. On olemassa runsaasti mystagogeja ja okkulttisia haihatteliijoita. Heistä löytyy usein sekoitus uskontoa, filosofiaa, tieteellisiä hypoteeseja ja intialaista joogaa.

¹⁰Muutamit harvat humaniteettiasteella olevista ovat jo kauan sitten olleet johonkin tietokuntaan vihittyjä. Heidän alitajuinen piilevä tietonsa pääsee niin vahvasti oikeuksiinsa heidän elämänvaistossaan, että he ovat jääneet etsijöiksi, kaikesta huolimatta. Sellaiselle oppilaalle on tunnusomaista, ettei hän koskaan hyväksy mitään, mikä on ristiriidassa hänen terveen järkensä, luonnon- ja elämänlakien, olemassaolon perusluonteisten periaatteiden kanssa. Hänen on mahdotonta hyväksyä jokin vallitsevista idologioista, vaan hänen on etsittävä edelleen, kunnes hän löytää työhypoteesin, joka antaa yksinkertaisimmat ja yleisimmät selitykset, antaa elämälle järkevän tarkoituksen, selittää luomakunnat eri kehitysasteina. Hän kieltäytyy hyväksymästä väitettä, että ihminen on luomakunnan kruunu ja evoluution lopputuote. Muutoin hän on pikemminkin skeptikko kuin herkkäuskoinen.

¹¹Ennemmin tai myöhemmin hän saa uuden yhteyden esoteriikkaan ja huomaa sen välittömästi itsestään selväksi. Silloin hän saa myös oppia oppilaisuuden edellytykset. Olennaisimmat näistä annetaan seuraavassa olemassa olevien väärinkäsitysten poistamiseksi.

4.4 Etsijät

¹Itseensä, käsityksiinsä, olemassaoloonsa tyytyväisellä on tuskin aihetta toivoa jotain erilaista, eikä hän tunne tarvetta vapautua ”itsestään”.

²Ihmisellä on tasapainon, varmuuden, turvallisuuden harmonian ja onnen tarve. Jos tämä puuttuu, hän ehkä etsii tämän epäsoinnun perusteita ja syitä. Syitä voi olla lukemattomia, ulkoisia ja sisäisiä: tyytymättömyys ympäristöön ja elämänolosuhteisiin, tehtyjen virheiden aiheuttama mielipaha, ristiriita ihanteen ja todellisuuden välillä, uusien ja vanhojen ideoiden välillä, ristiriita alitajuisien kompleksien välillä, alemmuus- ja ylemmyyskompleksin välillä, fyysisten, emotionaalisten ja mentaalisten kiinnostusten välillä jne.

³Psykoanalyysi yrittää tuoda alitajuiset konfliktit valvetajuntaan ja osoittaa niiden syyt, jolloin nämä illuusiot menettävät merkityksensä.

⁴Ristiriita ulkomaailman kanssa voi johtua puutteellisesta sopeutumisesta, mutta useimmiten omasta haavoittuvuudesta. Parannuskeino on stoalaisten haavoittumattomuuskompleksi, joka

tekee ihmisestä kaikille vihan hyökkäyksille, kaikille elämän epämukavuuksille saavuttamattoman. Useimmille on välttämätöntä vapautua riippuvuudesta toisten arvostukseen ja arviointeihin, jotka ovat aina virheellisiä, koska ihmisen tiedostamaton (varsinainen minä) on saavuttamaton.

⁵Ennen kuin yksilöllä on mahdollisuus menestyksellisesti aloittaa vapautumisprosessinsa, hänen on täytynyt nähdä monien illuusioiden läpi ja itse oivaltaa niiden elämään kelpaamattomuus tai elämäntietoisuus (filosofioiden ”elämänarvo”). Ihmiskunta ei ole vielä oivaltanut emotionaalisten illuusioiden ja mentaalisten fiktioiden petollisuutta. Rikkaus (omaisuus), kunnia (kuuluisuus) ja valta ja siihen liittyvä elämäneliksiiri, viha, ovat ihmiskunnan kannustimia. Yksilön on täytynyt hankkia riittävä elämäkokemus (saavuttaa määrätty kehitystaso) oivallukselle, ettei ihmiselämä ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella ole mitään houkuttelevaa. Hänen on täytynyt oivaltaa inhimillinen elämäntietämättömyys ja se, että hän on kyvytön ”myymään kaiken, mitä hänellä on, ostaakseen kallisarvoisen helmen” (elämänviisauden helmen). Hänen on täytynyt hankkia se elämänvaisto (tuhansien inkarnaatioiden kokemusten tulos), joka sanoo hänelle, että ”tämä” ei voi olla elämän tarkoitus ja päämäärä. Silloin hänestä tulee etsijä, ja hän etsii, kunnes hän lopulta löytää ”oikean tien”.

⁶Sen, joka on sitä mieltä, että tieto todellisuudesta on ostettava liian korkealla hinnalla, ei tarvitse huolehtia siitä, että tilaisuuksia tiedon opiskeluun tarjoutuu tulevaisuudessa. Vain se, joka tahtoo uhrata sille kaiken, on siihen kypsä. Vain se, joka myy kaiken omistamansa ostaakseen helmen, oivaltaa sen arvon.

⁷Sen, minkä useimmat tietävät, on, sitä mitä he luulevat tietävänsä, ja se on harvoin tietoa. He ovat uskovia, eivät tietäviä. He arvioivat tutkimatta asiaa itse. He rikkovat jatkuvasti ”toista ajatuslakia”: älä oleta mitään ilman riittävää perustetta. Yleinen mielipide, se, minkä ”kaikki tietävät”, ei ole riittävä peruste. Se erehtyy 99 tapauksessa sadasta.

⁸Akateemiset opinnot saattavat olla arvokkaita orientoitumisen kannalta. Jos niitä harjoitetaan oikealla tavalla, ne auttavat paremmin ymmärtämään ihmiskunnan yleistä kehitystasoa. Ne auttavat esoteerikkaa ymmärtämään, kuinka vähän tai kuinka paljon ”älymystö” tietää todellisuudesta ja elämästä ja kuinka hänen tulee vaikuttaa näiden keskuudessa laajentaakseen heidän perspektiiviään olemassaoloon. Esoteerikko välttää kritiikkiä, mikä vain herättää vastarintaa ja vaikeuttaa tai mitätöi hänen yrityksensä auttaa heitä. On tärkeää herättää toiset harkitsemaan asioita, ei niinkään antaa heille esoteerista tietoa, ennen kuin he itse toivovat sitä.

⁹Todellisia etsijöitä ovat ne, jotka eivät koskaan hylkää mitään tutkimatta sitä ensin itse, julistakoot, ylistäkööt ja tuomitkoot yleinen mielipide, kaikenlaiset auktoriteetit ja kaikki viisauden apostolit ja profeetat mitä tahansa. Valmius ilmaista arvostelunsa jokaisesta uudesta vaikutelmasta osoittaa liian suurta elämäntietämättömyyttä. Se, että uskoo tietävänsä, vaikka ei ole itse tutkinut asiaa, johtaa emotionaaliseen illusiivisuuteen ja mentaaliseen fiktiivisyyteen ja sulkee tien todellisuustietoon. Aivan liian usein meidän on pakosta luotettava auktoriteetteihin, uskottava oma elämämme toisten käsiin. Mutta kun pakkoa ei ole, elämänetsijän kiinteä periaate on, ettei hän hyväksy toisten mielipiteitä, vaan muodostaa oman käsityksensä. Tällä ei tietenkään ole mitään tekemistä narrin auktoriteettihalveksunnan kanssa, mikä todistaa samaa arvostelukyvyyttömyyttä kuin auktoriteetinpalvonta.

¹⁰Etsijä tutkii itse sen, mikä hänen on arvioitava. On ehkä lisättävä, että on erilaisia arvioijia. Jotkut ovat tehtävään epäpäteviä, jotkut haluavat vain saada tilaisuuksia hylkäämiseen asian tiedon varjolla. He ovat totuuden vihollisia.

¹¹Totuuden etsijöitä luonnehtii se, että he eivät ole uskovia, että he kieltäytyvät hyväksymästä vallitsevia ideologioita, että he ovat skeptikkoja, että he kaikesta huolimatta ovat jääneet etsijöiksi. He oivaltavat aika pian, ”ettei se voi olla niin kuin oppineet väittävät”. He eivät koskaan lakkaa etsimästä, sillä heillä on vaistomainen varmuus siitä, että tiedon täytyy olla olemassa. Tämä vaisto on minän alitajunnan (siten ei aivojen) ilmentymä, edellisissä elämissä hankitun oivalluksen ilmentymä. He jatkavat tiedostamattaan ”kadotetun mestarinsanan” eli

”viisasten kiven” etsintää.

¹²Kun se, joka on kerran jossain menneessä inkarnaatiossa hankkinut tiedon todellisuudesta, kohtaa sen uudessa elämässä, tämä herättää hänen kerran hankkimansa vaistomaisen ymmärtämyksen. Mutta tämä ei suinkaan merkitse, että hänen uusissa aivoissaan ovat ne tosiasiat, joita hän tarvitsee voidakseen selvittää asian toisille. Tosiasiat on hankittava uudelleen opiskelemalla. Ja se vaatii perusteellista opiskelua, joka useimmissa tapauksissa vie muutaman vuoden, ennen kuin mentaalijärjestelmä osoittautuu täydessä selkeydessään, jolloin sen avulla voi selvittää tuhansia aiemmin selittämättömiä ilmiöitä.

¹³Esoteriikkaa opiskelemalla ihminen astuu ideoiden maailmaan, Platonin ideain maailmaan, kausaalimaailmaan, todellisen tiedon maailmaan. Työstämällä nämä ideat yhtenäiseksi kokonaisuudeksi, ylivoimaiseksi näkemykseksi ihmisten maailmoista, yksilö hankkii kausaalisen intuition edellytyksen.

¹⁴On kahdenlaisia etsijöitä. Yhden lajin etsijät oivaltavat inhimillisen järjen epätäydellisyyden ja vallitsevien ideologioiden kestättömyyden. He yrittävät löytää todellisen tiedon todellisuudesta, vaistomaisesti tietoisina siitä, että sellaisen tiedon täytyy olla olemassa (heidän piilevä tietonsa pääsee oikeuksiinsa). He tahtovat saada tietoa voidakseen vapautua emotionaalisisista illuusioista ja mentaalisisista fiktioista ja tyytyvät saamaansa selvyyteen. Toisen lajin etsijät etsivät tietoa, voidakseen paremmin palvella kehitystä, siten he eivät etsi tietoa omalle osalleen, vaan toisten. Nämä ovat oppilaskokelaita, vaikka he eivät sitä itse tiedä.

¹⁵”Etsijät” ovat ehkä paras nimitys tiedostamattomille oppilaskokelaille. He ovat jääneet etsijöiksi, mikä ilmenee siitä, että he eivät ole voineet hyväksyä yhtäkään uskonnon, filosofian tai tieteen alalla vallitsevista ideologioista. Nämä kaikki ovat elämäntietämättömyyden spekulatiivisia tuotteita. Tämän oivaltaminen on ensimmäinen edellytys. Monet ateistit ja skeptikot ovat tiedostamattomia etsijöitä. He ovat etsineet ja päätyneet negatiiviseen tulokseen.

¹⁶He oppivat innokkaasti käsittämään ja ymmärtämään yhä enemmän, niin että mikään inhimillinen ei ole heille vierasta. Heillä on vaistomainen ymmärtämys kaikkia oikeuskäsityksiä, suvaitsevaisuutta, humanisuutta ja veljeyttä kohtaan. Yleensä he tuntevat vieraantuneisuutta ihmiskunnassa, jossa useimmat oleskelevat edelleen barbaari- tai sivilisaatioasteella ja jossa vain harvalukuinen parhaimmisto on kulttuuriasteella.

¹⁷Oppilaisuuden edellytyksenä on, että on lähestymässä ihmiskunnassa oleskelun loppua, että on hankkinut seuraavassa korkeammassa valtakunnassa jatkokehitykselle välttämättömät ominaisuudet ja kyvyt, korkeimman emotionaalisen ja mentaalisen suorituskäyvyn (48:2 ja 47:4). Yksilöllä on silloin suuret mahdollisuudet tulla kausaaliminäksi vain muutamassa inkarnaatiossa.

¹⁸Planeettahierarkia ei ole lainkaan innokas värväämään oppilaita, joiden tavoitteena on pelkästään siirtyminen viidenteen luomakuntaan. Se on luonnonmukainen prosessi, lähes automaattinen, kun ihminen on valmis ihmisenä. Planeettahierarkialla on useampia oppilaita kuin he tarvitsevat täyttämään ”virastossaan” vapautuneet paikat 43-minuutuksien siirryttyä kosmiseen valtakuntaan. Planeettahierarkia etsii työtovereita ihmisen maailmoista. On huutava puute ”viinitarhan työntekijöistä”, yksilöistä, jotka ovat halukkaita ja kykeneviä auttamaan planeettahierarkiaa sen työssä antaa ihmiskunnalle tietoa todellisuudesta, elämästä ja Laista, sen työssä ratkaista ne monet tarkoituksenmukaiseen elämään liittyvät ongelmat fyysisessä maailmassa, tarkoituksenmukaisen elämän ollessa välttämätön edellytys tajunnankehitykselle, elämän tarkoituksen toteuttamiselle. Tarkoitus on täyttää tämä vaje, ja niiltä, jotka eivät tahdo auttaa tässä tehtävässä, puuttuu kaikki edellytykset elämään korkeammassa maailmoissa, joissa elämä on palvelua.

¹⁹Se on viisainta, mitä ihminen voi tehdä, sillä palvelevan elämän ansiosta ihminen automaattisesti hankkii ne essentiaaliset ominaisuudet ja kyvyt, joita viidenteen luomakuntaan siirtyminen vaatii. Olennaisena vaikuttimena tämä vahvistaisi itsekkyyttä, mutta olennaisena oivalluksena se helpottaa pyrkimystä tulla taitavaksi välineeksi evoluution palveluksessa.

Oppilaskokelas kehittyy siinä määrin kuin hänestä tulee yhä mukaan lukevampi, siten suora vastakohta omahyväisyyden pyrkimykselle tulla yhä poissulkevammaksi. Minätajuntamme laajenee, kun sisällytämme toisten tajunnan omaan tajuntaamme.

²⁰Myös sen, joka onnistuu tulemaan hyväksytyksi oppilaaksi, täytyy olla selvillä siitä, että hän on rasittava taakka opettajalle ja muille edistyneimmille oppilaille, että hän on lähinnä harhautunut, että hän tietämättömyydessään tekee edelleen yleisesti ottaen vain virheitä ja osoittaa siten puutteellisen arvostelukykynsä täysin uusissa tehtävissä.

²¹Monet etsijät tahtovat saada selvyuden ja varmuuden, tahtovat tietoa todellisuudesta. Esoteerista tietoa saatuaan monet tahtovat nopeasti saavuttaa korkeamman valtakunnan välttämiseen inkarnaatiopakolta. Mutta ne ovat itsekkäitä vaikuttimia. Me saamme tiedon palvellaksemme paremmin toisia, emme tunteaksemme itseämme ylivoimaisiksi ja merkillisiksi. Sellaiset ihmiset ovat sokeita omalle naurettavalla merkityksettömyydelleen, rehentelivätpä he kuinka monilla kunniamerkeillä tahansa. Kaikki vertailut ovat epäonnistuneita. Mutta jos meidän olisi vertailtava itseämme johonkin, silloin vertailun tulisi kohdistua korkeammissa valtakunnissa oleviin. Se on eräs tapa palauttaa oikea tasapaino.

²²Oikeus tietoon on Lain mukaan vain sillä, joka tahtoo sen voidakseen paremmin palvella ja auttaa. Se on ainoa oikea vaikutin. Yksilönä yksilö on itsekäs. Korkeampaan valtakuntaan liittymiseksi vaaditaan, että yksilö liittyy kollektiiviin itse, että hän lakannut olemasta eristynyt yksilö.

4.5 Oppilaskokelas

¹Monet, jotka ovat kuulleet puhuttavan planeettahierarkiasta ja toivovat tulevansa oppilaiksi, pohtivat kuinka se tehdään. Heidän on tiedettävä, että jokainen kulttuuriasteen saavuttanut ja Augoeideensa kanssa yhteyden saanut, on jo yksistään tästä syystä erityisen tarkastelun alainen. ”Sivuutetuksi” joutumisen vaaraa ei ole. ”Itsensä esiin pakottaminen” todistaa epäkypsyydestä, ymmärtämyksen puutteesta ja Lain luottamuksen poissaolosta. Nykyisin vaaditaan subjektiivinen kausaalinen tajunta 47:3 (kausaaliverhon älykeskuksessa). Lisäksi täytyy kyetä unohtamaan itsensä, oma kehityksensä, työssä evoluution ja ihmiskunnan hyväksi. Ja viimeisenä, mutta ei vähäisimpänä täytyy olla ehdottoman vapaa toisten yksityissuhteisiin kohdistuvasta uteliaisuudesta ja ”jumalallisen välinpitämätön” oman kohtalonsa suhteen.

²”Oppilaskokelaiksi” voi kutsua niitä, jotka ovat jääneet etsimään tietoa todellisuudesta ja elämästä. Kaikki humaniteettiasteella olevat, jotka tahtovat olla oppilaskokelaita, ovat sitä myös. Milloin ihmisestä voi tulla oppilas, on asia, jota hän ei voi itse ratkaista. Ja tarkkaan ottaen se on asia, jota hän ei lainkaan pohdi. Hän ei tiedä mitään tähän kuuluvista laeista. Ainoa, minkä hän tietää on, että kaikki on lainmukaista ja että hänestä tulee oppilas, kun hän on hankkinut vaadittavat ominaisuudet ja kyvyt. Näin paljon on varmaa: ei riitä, että on saavuttanut pyhimysasteen.

³Me emme päättä tulla oppilaskokelaiksi. Me olemme sitä, tietämättä siitä ennen kuin ehkä sitten, kun luulemme, että vielä on pitkälti matkaa jäljellä.

⁴Planeettahierarkia ei rohkaise ketään, vaan päinvastoin painottaa niitä aavistamattomia vaikeuksia, joita kokelas tulee kohtaamaan ja varoittaa, että inkarnaatioista voi tulla vaikeita. Mutta jos hänen tahtonsa on kaikesta huolimatta saavuttaa päämäärä, silloin hänet otetaan koeoppilaaksi. Hänet saatetaan silloin yhteen niiden yksilöiden kanssa, jotka ovat hänen esoteerinen perheensä, jotka hän on oppinut tuntemaan tuhansien inkarnaatioiden aikana, vaikkei hän olisi tavannut yhtäkään heistä nykyisessä elämässään. He saavat muodostaa esoteerisen ryhmän. Heidän kausaaliverhoistaan otetut molekyylit yhdistetään aineelliseksi muodoksi, jonka tarkoituksena on muodostaa yhteinen ryhmäsielu. Oppilaat saavat oppia ottamaan telepaattisen yhteyden kaikkiin ryhmänsä jäseniin tämän yhteisyystajunnan välityksellä. Kaikki opetus on yhteistä ja toimii ryhmäsielun kautta, josta saa tulla yksilöiden laajempi minä. Edellytyksenä on tietenkin, etteivät toisten jäsenten omina koetut emotionaaliset ja mentaaliset

ilmaisut herätä arvostelua tai epämukavuutta, vaikka ne vaikuttaisivat ”omituisilta” tai ”epätäydellisiltä”. Kaiken täytyy olla vain harmoniaa.

⁵Asia ei suinkaan ole niin kuin oppilaskokelas luulee, että hänen lähin päämääränsä on kausaalitajunnan hankinta, sen jälkeen yhteys planeettahierarkiaan ja lopulta palvelu. Ensin hankitaan yhteenkuuluvuustajunta, yhteisyytajunta, joka poistaa taipumuksen jonkun poissulkemiseen (olkoon se kuka tahansa). Sen jälkeen tulee kyky vetää toisia ykseyteen. Ja sen jälkeen ryhdytään toimenpiteisiin, jotka helpottavat ihmiskunnalle ykseyden löytämistä. On yksinomaan kysymys toisten auttamisesta. Kun osaa tämän ja on unohtanut itsensä, saa itse tarvitsemansa avun. Tietoa hankkii toisten auttamista varten, ei omalle osalleen. ”Unohda itsesi ja elä toisille, niin toiset elävät sinulle, vaikka et sitä tiedosta.” Ykseyteen ei voi liittyä, niin kauan kuin omasta rakkaasta minästä on jotain jäljellä. Tästä syystä vain äärimmäisen harvoilla oppilaskokelailla on lainkaan mahdollisuus.

⁶Myös tässä tapauksessa tietävät satanistit neuvon, ja monet ovat liittyneet heidän loosiinsa, jonka mestarit muistuttavat hämmäntävästi planeettahierarkian jäseniä, ja uskoneet päätyneensä platoniseen ideain maailmaan. Sellaisia teatteriesityksiä on emotionaalimaailmassa. Ja itsekäs tulee aina huijatuiksi.

⁷Oppilaskokelaan täytyy oppia oivaltamaan, mikä idiootti ja egoisti hän on. Kaikki hänen laskelmansa nopeasta urasta, nopeasta kehityksestä, nopeasta ylimenosta viidenteen luomakuntaan, ovat pohjimmiltaan egoismin ilmaisuja. Jos hän todella rakastaisi (olisi ykseydentajunnan täyttämä), hän huolehtisi ennen kaikkea siitä, että koko ihmiskunta ”pelastuisi” ennen häntä. Kaikki arvostukseen, tunnustamiseen, palkkioon, korvaukseen suunnatut ajatukset ovat egoismia. ”Se, joka tekee parhaansa, ei ole tehnyt tarpeeksi”, on kaiketi paradoksi, mutta ilmaisee oikeaa asennetta. Oppilaskokelaalla, joka ei ole ymmärtänyt Lakia, eikä pitäydy yksinomaan siihen kaikissa koettelemuksissa, rasituksissa, kaikenlaisissa näennäisen turhissa kärsimyksissä, ei ole mitään mahdollisuutta kestää oppilaisuutta mittaavia kokeita. Ei ole helppoa tulla hyväksytyksi oppilaaksi. Ja oppilaisuus ”keskeytetään”, jos lopulta osoittautuisi, etteivät he voi kestää, mikä on tapahtunut monissa tapauksissa. Ja keskeyttäminen voi merkitä, että saa odottaa uuden yhteyden syntymistä. ”Ottamalla taivaan valtakunnan voimalla” osoittaa olevansa arvokas ”viinitarhan työntekijä”.

⁸Oppilaskokelaan on otettava huomioon kaikenlaiset esteet: fyysiset, perintötekijät, ympäristö, hankitut ominaisuudet, aika ja olosuhteet, kansansa, perheensä korjuu sekä oma korjuunsa, luetellaksemme vain yleisimmät. Ainoa välttämätön päätös on, ettei koskaan anna periksi. Epäonnistumiset eivät koskaan ehkäise onnistumista. Opimme virheistämme. Vaikeudet kehittävät.

⁹Tarkoitus ei ole saada oppilaskokelaista luopumaan oppilaisuuden tavoittelusta, ainoastaan varoittaa niistä opettajista, jotka uskottelevat tietämättömille, että asia on helppo järjestää. Sen uskon täytyy merkitä monia katkeria pettymyksiä. Joka suhteessa vaaditaan kaikki. Saa olla valmis köyhyyteen, sairauteen, hyljeksintään, panetteluun, vainoon ja, pahinta kaikista, ”henkiin pimeyteen”, vapaaehtoisesti ja ilolla luopumiseen ”kaikesta”, myös ”tiedosta”.

¹⁰Oppilaskokelaista, jotka tahtovat osallistua planeettahierarkian työhön ihmiskunnan hyväksi, kehoitetaan työskentelemään, sillä he kehittyvät itse työn ansiosta, hankkivat vaadittavia ominaisuuksia ja kykyjä, jolloin heistä tulee yhä taitavampia työtovereita. He oppivat vanhan todistetun kokeilu- ja virhemenetelmän kautta. Me opimme virheistämme, ja mitä kokemattomampia olemme, sitä useampia virheitä teemme. Eliminoimalla ja jatkuvasti edistymällä meistä tulee yhä taitavampia työtovereita evoluutioprosessissa. Me opimme nöyryyttä, meistä tulee yhä kelpoisempia palvelijoita, ja meistä tulee ”vaistomaisesti” yhä tietoisempia toisten tarpeista ja siitä, kuinka meidän tulee parhaiten vastata heidän tarpeisiinsa. Siellä, missä ykseydentähtö jää koskemattomaksi, olemme tehneet parhaamme.

¹¹Oppilaskokelas ei odota ”mestarin” tulevan ja sanovan hänelle, että nyt hän kelpaa. Hänen esoteerisesta kirjallisuudesta hankkimansa tieto tekee hänestä kykenevän antamaan ihmisille

todellisen tiedon ja vapauttamaan heidät heidän illuusioistaan ja fiktioistaan. Hän antaa pienen panoksensa siellä missä voi ja osoittaa siten, että hän kelpaa suurempiin tehtäviin.

¹²Oppilaskokelaat tunnistavat toisensa yhteisestä pyrkimyksestä ykseyteen, käytännöllisestä palvelustaan, Lain ymmärtämyksestä, siitä, että he ovat vapaita dogmatismista ja moralismista, illuusioista ja fiktioista, vapaita arvioinneista ja luokitteluista, ennen kaikkea arvostelusta ja arvossa pitämisestä. He eivät anna henkilökohtaisia ohjeita. Kaikki henkilökohtainen on tabu sekä toisten että heidän itsensä suhteen. Toisten suhteet ”jumalaan” tai planeettahierarkiaan ovat heidän täydellinen yksityisasiansa, eikä oppilaskokelas johda ketään ”oikealla tiellä”. Tämä tie jokaisen on löydettävä itse. Muuten kysymys on liian aikaisin herätetty ja vastaus voi olla vain harhauttava.

¹³Planeettahierarkia ei puutu siihen, kuinka oppilaskokelaat järjestävät yksityiselämänsä. Se on heidän yksityisasiansa. Kaikenlaisilla kiihkoilijoilla, jotka määräävät ihmisille, mitä heidän tulisi syödä jne., kuinka heidän tulee meditoida jne., ei ole oikeutta vedota planeettahierarkiaan näissä suhteissa. Kokonaan toinen asia ovat ne, jotka hyväksytään oppilaiksi ja jotka saavat erityisharjoitusta. Oppilaskokelaat syövät sitä, mikä sopii heille parhaiten ja mikä tekee heistä tehokkaimpia. Peritty organismi on kaikilla erilainen ja kaipaa erityisen käsittelynsä.

¹⁴Johonkin salaiseen tietokuntaan aiemmin vihityt pyrkivät vaistomaisesti jatkuvaan tajunnankehitykseen, yhä korkeampien tajunnanlajien hankintaan, yhä korkeampien molekyyli-lajien passiivisen tajunnan jatkuvaan aktivointiin. Ilman tietoa oikeista aktivointimenetelmistä on tietenkin väistämätöntä, että tämä tapahtuu suunnittelematta ja enemmän tai vähemmän satunnaisesti. He pyrkivät jalostamaan tunne-elämänsä ja hankkimaan yhä suuremman oivalluksen todellisuudesta, eivät vain tullakseen yhä taitavammiksi ammateissaan tai saavuttaakseen suurempaa menestystä elämässä.

¹⁵Yksinäisyydessä oppilaskokelas saa tilaisuuksia meditaatioon ja tiedon hankintaan.

¹⁶Oppilaskokelas oppii ymmärtämään verhojen välttämättömyyden ja tehtävän. Niiden kautta hän saa kokemuksia, oppii ratkaisemaan tehtävänsä. Hän oivaltaa myös, kuinka niistä voi tulla esteitä hänen jatkokehitykselleen, jos hän ei tahdo vapautua niistä tavoitellessaan kausaaliminäksi tulemista.

¹⁷Oppilaskokelas on saanut oppia, että niin kauan kuin hän samastuu emotionaalisuuteensa, niin kauan kuin hän välittää tunteistaan ja tunnelmistaan, antautuu tunteilleen ja pyyteilleen, on seurauksena epätoivo, pimeys, epäily, masennus ja ahdinko. Se kuuluu emotionaaliin illuusioihin. Monet tietävät tämän, mutta unohtavat sen. Jumala Krishna Bhagavad-Gitassa neuvoi Arjunaa sellaisissa tilaisuuksissa muistamaan, että hän on kuolematon, kun taas hänen emotionaaliverhonsa ei ollut hallinnassa ja että hän voi ottaa sen hallintaansa ajatuksillaan.

¹⁸Se, joka voi loukkaantua, samastuu inkarnaatioverhoihinsa. Kausaaliverhossa oleva minä on kaikkien vihan hyökkäysten ulottumattomissa.

¹⁹Oppilaskokelaan täytyy olla vapaa emotionaalisista reaktioista, sellaisista kuin ”sympatia-antipatia” tai ”pitää tai ei pidä” jostain henkilöstä, (menettelystä, tavoista, puheesta, käyttäytymistavasta). Niin pian kuin taipumus henkilökohtaiseen poistyyntövoimaan jossain suhteessa ilmenee, katkeaa yhteys ykseyteen. Niin pian kuin henkilökohtainen vetovoiman taipumus ilmenee, lakkaa asiallisuus, persoonaton asennoituminen, vääristyy arviointi. Emotionaalisuus on tunteellisuutta, herkkätunteisuutta, tietämättömyyden kaikkien elämänarvojen (elämän merkityksen) vääristämistä. Oppilaskokelas ei ole vapaa tähän kuuluvista tajunnanlajeista. Hän kokee ne kaikki, mutta ne eivät vaikuta häneen. Ne ovat menettäneet valtansa. Tämä kuuluu hänen ihmistuntemukseensa. Hän tuntee ihmisen reaktiot sillä kehitysasteella.

²⁰Persoonattomasta asenteesta puhumisella on vaaransa, sillä se on asia, joka on yksilölle helppoa kaikilla tasoilla, etenkin vihanasteella. Todellinen persoonattomuus ei ole piittaamattomuutta, ei kovalla työllä saavutettua riippumattomuutta, ei pakoa elämänvastuusta ja on mahdollinen vasta essentiaaliasteella (46). Vasta persoonaton tietää, mitä todellinen rakkaus on. Se on eräs essentiaaliasteen paradokseista, samoin kuin ”jumalallinen välinpitämättömyys”.

Saamme tyytyä näihin viittauksiin. Se, joka uskoo ymmärtävänsä asian, on omahyväisyytensä ja itsensä yliarvioimisen uhri.

²¹Toinen asia, mikä oppilaskokelaan on varauduttava, on tulla aliarvioituksi nolla-asteelle. Hänen täytyy olla ehdottoman piittaamaton ihmisten tunnustamisen, arvostamisen, ymmärtämyksen suhteen, joka suhteessa ehdottoman haavoittumaton. Hänen täytyy voida nähdä, kuinka kaikki ohittavat hänet eivät ainoastaan kaikilla inhimillisillä aloilla, vaan myös planeettahierarkiassa, mikä on suurempi koe. Hänen täytyy olla täydellisen piittaamaton sellaisista kokemuksista, joissa toiset saavat kunniaa ja vaurautta hänen omasta työstään.

²²Kaikilla inkarnaatioilla ei ole yhtä suurta merkitystä kehityksen suhteen. Oppilaskokelaalla ei kuitenkaan ole mahdollisuutta ratkaista niiden oikeaa arvoa. Ne ovat usein valmistautumista johonkin olennaiseen tulevissa elämissä. Monet, jotka uskovat edistyneensä, ovat vain saavuttaneet vanhan tasonsa.

²³Jokaisessa uudessa inkarnaatiossa yksilö saa aloittaa alusta elämänvaiston ja piilevien taipumustensa hankinnalla. On olemassa vaara, että hänestä tulee uudelleen tietämättömyyden harhaluulojen ja taikauskaisuusien idiotisoima. Jos hänellä on huonoa kylvöä korjattavanaan, voi tapahtua, ettei hänellä ole mahdollisuutta saada uudistunutta yhteyttä kerran hankkimaansa esoteeriseen tietoon eikä koskaan saa tilaisuutta muistaa vanhaa tietoaan uudelleen. Ennen kuin esoteerinen tieto on levinnyt niin laajalle, että sellainen yhteys on melkein väistämätön, uudelleenhankinnasta ei ole mitään varmuutta. Ne, jotka tämän ymmärtävät, tekevät kaikkensa esoteriikan levittämiseksi. Siten he hankkivat oikeuden uudistuneen yhteyden mahdollisuuteen. Ne, jotka levittävät harhaoppeja ja vastustavat totuutta, eivät vain menetä sitä uudessa elämässä, vaan ovat myös kykenemättömiä käsittämään sitä. Sellaisia esimerkkejä on jo runsaasti. Joten älä hylkää mitään ilman omaa tutkimusta, sanokoon yleinen mielipide tai päivän auktoriteetit mitä tahansa!

²⁴Oppilaskokelaan on täytynyt saavuttaa ymmärtämys sen tajunnanekspansion merkityksestä, joka tapahtuu ryhmätajunnan hankinnan kautta. Lähinnä korkeammassa valtakunnassa yksilöllä on yhteinen tajunta kaikilla samalla kehitystasolla olevien kanssa. Ennen kuin hän on hankkinut ryhmätajunnan ja kyvyn olla telepaattisessa yhteydessä kaikkien ryhmään kuuluvien kanssa, hän ei voi käsittää opettajan mentaaliverhon tajuntaa ja oppia siitä. Mutta tämä on oppilaaksi tulemisen edellytys. On totta, että opettajan mentaalitajunta on osa hänen alitajuntaansa, mutta siinä oleva on aina täsmällinen käsitys todellisuudesta ja elämästä, siltä osin kuin sellaisen voi lainkaan tuoda esiin tässä tajunnanlaajissa. On etuoikeutettua ja kunnia saada hyödyntää tätä alitajuntaa tarvitsematta häiritä opettajaa hänen työssään.

²⁵Jokaisen oppilaskokelaan inkarnaatioissa on yksi sellainen, jossa hänet saatetaan yhteen hänen esoteerisen perheensä kanssa. Jos hän samanaikaisesti saa mahdollisuuden kuulua palvelevien veljien ryhmään, joiden kanssa hän voi työskennellä samaa päämäärää kohti, on hänellä suuret mahdollisuudet hankkia uudelleen parhaimmat ominaisuutensa ja kykynsä. Oppilaskokelaasta ei voi tulla oppilas, ennen kuin hän on löytänyt esoteerisen ryhmänsä, ne yksilöt, jotka tahtovat tehdä yhteistyötä hänen kanssaan ihmiskunnan hyväksi. Hän liittyy ryhmäänsä oppiakseen yhteistyön menetelmät, jotka tulevat osoittautumaan yhä tarpeellisemmiksi. Vasta ryhmässään hän kehittää ryhmätajuntaansa ja telepaattista kykyään.

²⁶Ryhmätajunta (tieto tästä) poistaa oppilaskokelaan yksinäisyyden tunteen ja herättää yhteenkuuluvuuden tunteen. Tämä ”tunne” on yksilön verhojen sydänkeskuksen elävöitymisen välttämätön edellytys. Ryhmässä kehittyy ”ryhmävoima”, edelleen tuntematon voima, koska ihmiset eivät ole oivaltaneet edellytyksiä: vapaus kaikenlaisesta arvostelusta, kilpailusta, loukkauksista, epäilystä, epäluottamuksesta. Siten kaikkien suorituskyvystä muotoutuu elementaali, jota jokainen voi käyttää tarpeen mukaan. Tämä energia on vastustamaton. Mutta se aiheuttaa myös aivan erityisen rasituksen. Sellaisessa korkeampien ja vahvempien värähtelylajien ympäristössä yksilön kaikki verhot elävöityvät ja liikaärsytyksen vaara on silloin olemassa. Yhä korkeampien molekyyllilajien alueilla esiintyy yhä hienompilaatuisia illuusioita ja fiktioita, eikä

ole aina helppoa välttää näiden vaikutukselta ja säilyttää yksinkertainen, selkeä, terve järkensä. Sen saavat kaikki kokea.

²⁷Kolme sääntöä oppilaskokelaalle: Harjoita harmittomuutta ajatuksissa, tunteissa, sanoissa ja teoissa koko pitkän päivän. Älä vaadi mitään omalle minälle. Yritä löytää jokaisen ”jumallinen kipinä”, ”sielu”.

²⁸On opittava erottamaan yksilön verhot ja hänen minänsä. Se, joka sen tekee, auttaa yksilön Augoeidesta hänen pyrkimyksessään.

²⁹Tuttavuuksien tekemistä ei voi välttää. Meidän on opittava tuntemaan ihmiset tutkiaksemme, voimmeko auttaa heitä heidän ongelmissaan. Siinä yhteydessä voi esittää itselleen kysymykset: Mikä käsitys tällä yksilöllä on 1) todellisuudesta, 2) elämästä, 3) ihmiskunnasta, 4) kulttuurista, 5) teologiasta, 6) filosofiasta 7) tieteestä?

³⁰Mitkä asiat häntä kiinnostavat: fyysiset, emotionaaliset, mentaaliset? Millaista kirjallisuutta hän suosii? Millaiset ongelmat valtaavat ensisijaisesti hänen mielikuvituksensa?

³¹Jos ei puhuta samaa ”kieltä”, kaikki sanottu käsitetään väärin. Jos hän on kiinnostunut huhuista ja juoruista ja on henkilökohtaisesti utelias, silloin hän ei ole ”kultivoimisen” arvoinen tuttavuus.

³²Oppilaskokelas ei keskustele esoteerista tosiasioista. Hän esittää sen, mitä hän näistä tietää niille, joilla on oivalluskykyä, jotka ovat kypsiä käsittämään ja valmiita vastaanottamaan ne. Mutta hän ei tee propagandaa, ei yritä pakottaa toisille tietoaan, eikä perustele. Kypsä oivaltaa oikeellisuuden. Se, joka ei tahdo, eikä kykene, saa odottaa mahdollisuutta tulevaisuuden inkarnaatioissa. Elämä antaa vapauden.

³³Eräs jatkuvasti kohtaava vaikeus on ratkaista, missä tapauksissa on annettava niiden, joita tahdomme auttaa, pitää illuusionsa ja fiktiojärjestelmän, tai milloin nämä on korvattava todellisella tiedolla. Meidän on varottava, ettemme riistä ihmisiltä illuusioita, joita he välttämättä tarvitsevat. Emotionaaliasteella ne ovat usein välttämättömiä.

³⁴Monet luulevat olevansa etsijöitä. Mutta usein tämä etsintä on ehdollista, sen on sisällettävä jokin perusluonteinen dogmi. Mikäli tapaa todellisia etsijöitä, jotka tahtovat selkeyttä ja joilla on mentaaliset edellytykset, saa ottaa riskin (sitä se aina on) antaessaan heille oikean mentaalijärjestelmän. Sitä ennen on kuitenkin täytynyt vakuuttua siitä, että heillä on niin paljon elämänymmärtämystä, että he selkeästi oivaltavat, että uudelleensyntyminen ja korjuun laki (karma) ovat ainoat oikeat selitykset elämän tarkoitukselle. Näiden kahden perusluonteisen tosiasian suhteen täytyy olla tarpeeksi vahva elämänvaisto, (jotain jäljellä kymmenistä tuhansista inkarnaatioista), puhumattakaan mentaalisesta suorituskyvystä.

³⁵Esoteriikka, tieto todellisuudesta on saanut tulla eksoteeriseksi, mutta ei suinkaan joka suhteessa. Dynamiittia ei laiteta lasten ja rosvojen käsiin. Esoteeriseksi jää aina sellainen tieto, jota musta loosi voi hyödyntää tai ”vihkiytymättömät” voivat väärinkäyttää. On todella olemassa tietoa, joka ei ole kaikille.

³⁶Kaikki tieto on ”esoteerista”, kunnes siitä on tullut ymmärtämystä ja elämää. Kaikki, mitä emme tiedä, on ”esoteerista”. Kaikki, mitä emme voi ymmärtää, on esoteerista. Ylitajunta on esoteerista. Ylitajuntamme kaikkietävyys on esoteerista. Ehkä on ymmärrettävissä, kuinka typerää on halveksia esoteriikkaa. Se on oman arvostelukyvyyttömyyden halveksuntaa. Sen tekevät ne, jotka luulevat olevansa viisaita.

³⁷On ilmeisesti huomautettava, että esoteriikan opiskelu, mikä antaa meille olemassaoloon orientoivan vision, ei sinänsä merkitse korkeampaa kehitystasoa. Teoreettinen tieto ei ole samaa kuin viisaus (kyky toteuttaa). Oppineet ovat harvoin viisaita. Ja ne, joilla todellinen tieto on piilevänä, voivat hyvinkin vaikuttaa oppimattomilta ja eksyneiltä oppineiden piirissä, vaikka he voivat olla paljon korkeammalla kehitystasolla. Esoteerikot eivät arvioi ihmisiä heidän yhteiskunnallisen asemansa, heidän saavuttamansa vallan, kunnian, rikkauden tai oppineisuuden tai heidän paperiansioidensa perusteella. He arvioivat olennaisuuksien perusteella, joita ihmiskunta ei aavista.

³⁸Tieto on välttämätöntä. Mutta sillä ei ole käytännöllistä arvoa, jos sen tajunta ei samalla osoita energia-aspektiansa.

³⁹Jokaisella on erityiset vaikeutensa, omat ongelmansa ratkaistavana ainoalla oikealla tavalla. Ne tulevat uudelleen, kunnes ne on oikein ratkaistu. Ne ovat ainoa tavat, joilla meidän oma-laatumme voi kehittyä. Elämäntietämättömyys, joka valittaa vaikeuksia, ei oivalla näiden tehtävää ja välttämättömyyttä.

⁴⁰Meidän vaikeutemme osoittavat tietämättömyytemme ja voimattomuutemme mutta myös tien, jota meidän on kuljettava siihen tietoon ja valtaan, joka ratkaisee ongelmat. Ei riitä, että ”ymmärtää”, vaan meidän on käytettävä ymmärtämyksen energiaa.

⁴¹Monet vaikeudet syntyvät siitä, ettemme hyödynnä tietomme energiaa. Kaikki tajunnanilmaisut ovat samanaikaisesti energailmaisuja. Ja jos energiat eivät purkaudu toimintaan, niiden on löydettävä muita purkautumisteitä, ja yleensä ne ovat jossain suhteessa meidän omaksi vahingoksemme. Tämä on eräs syy siihen, että esoteerinen tieto täytyy pitää salassa niiltä, jotka eivät ymmärrä soveltaa sitä toimintaan.

4.6 Oppilas

¹Ihmiseen, eikä vain ihmiseen, vaan myös kaikkien korkeampien paitsi korkeimpien valtakuntien yksilöihin pätee, että korkein minkä he voivat saavuttaa, on kouluttaa itsensä mahdollisimman täydellistyneeksi välineeksi evoluution palvelukseen. Viidenteen luomakuntaan ei pääse kukaan, joka ei aseta koko persoonallisuuttaan sen kaikkine ominaisuuksineen ja kykyineen evoluution käytettäväksi. Niin kauan kuin ihminen ei ole kyvykäs tai halukas tekemään tätä, hän jää neljänteen luomakuntaan. Mitään kohtuuttomuuksia ei vaadita, niin kuin kiihkoilijat aina tekevät. Terveen järjen on tehtävä ero fyysisen dharman (fyysisen maailman elämäntehtävien) ja korkeamman palvelun välillä. Mutta kaikkien valintojen kyseessä ollen ja suoritettujen fyysisten velvollisuuksien jälkeen täytyy palvelevan antaumuksen olla hallitseva. Terve järki, määrätietoisuus ja kestävyys ovat välttämättömiä edellytyksiä. Jos tahdomme olla ja kykenemme olemaan välineitä, on meidän myös Lain mukaan saatava tilaisuuksia. Suoritettuaamme työn, meidän on hankittava ”jumallinen välinpitämättömyys” tuloksen suhteen. Välineen asia ei ole kantaa huolta siitä.

²Oppilaaksi ei tule oppiakseen menetelmällisesti opiskelemaan ja käyttämään verhokeskuksia. Oppilaaksi tulee voidakseen palvella paremmin. Ja kun on uppoutunut palvelukseen ja unohtanut itsensä, voi ilman suurempaa vaaraa käyttää energiat oikein. Silloin huomaa, että tiedostamaton on tehnyt tehtävänsä. Tietoa ja suorituskyyä on silloin, kun niitä tarvitsee.

³Oppilaisuus edellyttää, että ihminen on saanut kaikki ne kokemukset, jotka ovat välttämättömiä kolmen alimman maailman (47–49) ilmiöiden täydelliselle ymmärtämykselle. Ihmiskunnan tilasta ilmenee, että vain sen muutamalla prosentilla on mahdollisuus saavuttaa oppilaisuusaste nykyisellä 2500-vuotisella eläinrata-aikakaudella. Aivan liian monet uskovat olevansa ”valmiita”.

⁴Oppilaisuus merkitsee kärjistynyttä määrätietoisuutta, kestävyyttä, vankkumattomuutta, kovaa työtä ilman vaatimuksia, vapautta arvostelusta, illuusioista vapaata, realistista elämänäkemystä.

⁵Kenestäkään ei tule oppilasta, ennen kuin hän on koko planeettahierarkian hyväksymä. Ei suinkaan riitä, että joku tietty planeettahierarkian jäsen ottaa tehtäväkseen yksilön koulutuksen. Kun hän on kerran astunut tähän maailmaan, ovat hänen tajunnanilmaisunsa kaikkien havaittavissa, ja heitä ei saa häiritä epäsointuisilla värähtelyillä. Hänen on myös osattava käyttää tarkoituksenmukaisesti ne uudet energiat, joista hän tulee osalliseksi, ja tämä edellyttää kauan sitten hankittua tietoa ja tämän tiedon työstämistä ymmärtämykseksi ja kyvyksi useiden, useimmiten monien elämien aikana. Korkeamman elämän paradokseihin kuuluu, ettei vain ymmärrä, mistä voimista pääsee osalliseksi, vaan osaa myös käyttää ne oikealla tavalla sen tähden, että on jo tiedostamattaan sekä ymmärtänyt että käyttänyt niitä. Tätä tarkoitetaan

kypsyydellä. Se, mikä on uutta, pikemminkin vahvistaa jo ymmärretyn ja lisääntyneen kyvyn käyttää energiat oikein. Oppilaan on täytynyt hankkia kaikki itse. Kun hän kykenee siihen, hän on hankkinut oikeuden saada ”todisteen” siitä, että hän tietää ja osaa. Tätä on kutsuttu ”vihkimykseksi”, ja tämä on saanut niin epäonnistuneen esittelyn teosofisessa kirjallisuudessa.

⁶Nimitystä ”oppilas” ovat eri esoteeriset kirjailijat käyttäneet mitä erilaisimmissa merkityksissä, aina aspiranteista 45-minuuksiin saakka. Monet kutsuvat kaikkia esoteerisiin tietokuntiin kerran vihittyjä oppilaiksi. Toiset tahtovat rajoittaa termin koskemaan 45-minän henkilökohtaisia oppilaita.

⁷Ennen voitiin pitää kaikkia johonkin esoteeriseen tietokuntaan kerran vihittyjä oppilaskokelaina. Nykyään, kun esoteriikka on tullut kaikkien ulottuville, näin ei todennäköisesti enää ole. Tuhannet, joista vuoden 1875 jälkeen olisi tullut vihittyjä, ovat sen sijaan omaksuneet esoteriikan julkistetut tosiasiat ja oivaltaneet niiden yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa, minkä vuoksi myös heidän voidaan sanoa olevan oppilaskokelaita.

⁸Oppilas on oppilas, kunnes hän voi selviytyä joka suhteessa omin avuin. Ja sen hän voi tehdä vasta 45-minänä. Täyden suvereenisuuden jossain maailmassa saavuttaa vasta lähinnä korkeammassa maailmassa. Eikä siinä kaikki. Mitä korkeamman maailman yksilö on saavuttanut, sitä oikeammin hän voi arvioida asioita myös sellaisissa alemmissa maailmoissa, joissa minä muuten on hankkinut täyden suvereenisuuden. ”Perspektiivi” laajenee vähä vähältä.

⁹Oppilaisuudelle on tunnusomaista, että oppilaat ovat telepaattisessa yhteydessä planeettahierarkian kanssa, samoin kuin toistensa kanssa. On edelleen oppilaita, jotka eivät uudessa inkarnaatiossaan tiedosta oppilaisuuttaan. Mutta planeettahierarkia toivoo voivansa ryhtyä sellaisiin toimenpiteisiin, että oppilaan tajunnanjatkuvuus säilyy katkeamattomana.

¹⁰Oppilaisuus on henkilökohtainen suhde planeettahierarkiaan ja esoteeriseen ryhmään. Henkilökohtaisista suhteista vaietaan. Itsestä ei koskaan todisteta. Lisäksi vaietaan aina omista aikeista, omista suunnitelmista. Näiden paljastaminen on aivan liian useissa tapauksissa riittävää niiden tyhjäksi tekemiseen. Sen asian ymmärtävät vain ”vihityt”. Luottamuksia ei petetä, ellei ole kavaltaja, kaikkien salainen vihollinen. Sillä, joka ei ole oppinut vaikenemisen taitoa, arvioimaan, mitä saa, voi tai pitää sanoa, on pitkälti jäljellä oppilaisuuteen. Omia tai toisten henkilökohtaisia suhteita koskeviin kysymyksiin ei yksinkertaisesti koskaan vastata. Ne eivät koske toisia. Kokonaisia kirjastoja voitaisiin täyttää selvityksillä kaiken juoruilun aiheuttamasta pahasta.

¹¹Erilaiset planeettahierarkian oppilaat tulee erottaa toisistaan: Ne, jotka ovat kerran olleet oppilaita, mutta jotka eivät uudessa inkarnaatiossaan tiedä siitä mitään; ne, jotka ennen inkarnaatiotaan ovat saaneet tehtävän täytettäväkseen, eivätkä sen jälkeen tiedä siitä mitään uusissa verhoissaan, vaan saavat kaikkien tietämättömien tavoin harhailla usean (yleensä viiden tai kuuden) ikäkauden ajan ja yrittää herättää uudelleen piilevän tietonsa; ne, joilla on mahdollisuus saada yhteys planeettahierarkiassa olevaan opettajaansa, ne, joilla on jatkuva yhteys opettajaansa.

¹²Kerran vihitty, ainaaksi vihitty; kerran oppilas, aina oppilas. Tämä ei tarkoita, että vihityn tai oppilaan tarvitsee tietää siitä jotain seuraavissa inkarnaatioissa. Yksi asia on kuitenkin varma. Oppilas asetetaan seuraavissa inkarnaatioissa kokeelle osoittamaan, mitkä ominaisuudet ovat niin ”syvälle juurtuneet”, ettei mikään saa häntä pettämään niitä ihanteita tai periaatteita, jotka hän on kerran hyväksynyt. Luotettavuus on ominaisuus, joka on hankittava, ennen kuin voi olla kysymys uudistuneesta yhteydestä hierarkiaan.

¹³Meidän on jokaisessa uudessa inkarnaatiossa hankittava oikeus oppilaisuuteen, kunnes meistä on tullut kausaaliminuuksia. Vasta sitten olemme lopullisesti oppilaiksi hyväksytyjä. Meidän kohtalomme ihmisinä on ”syntyä samanlaisina” ja olla osallisia ihmiskunnan kohtaloon, kunnes olemme oivaltaneet yhteisen vastuamme (kollektiivin vastuun) kaikista. Emme voi ”koskaan pestä käsiämme”, kieltää kollektiivista vastuutamme. Mitä korkeamman kehitystason yksilö on saavuttanut, sitä paremmin hän myös oivaltaa vastuunsa, joka pakottaa

hänet tekemään kaiken hänen vallassaan olevan. Vastuusta emme vapaudu koskaan, niin kauan kuin oleskelemme ihmiskunnassa. Vastuuttomuus on karkein elämänvirhe. Mutta se ei tietenkään tarkoita, että meidän on otettava tarpeetonta vastuuta. Jotkut pitävät lojaalisuuden puutteena sitä, kun kaksi ”ystävää”, jotka ovat seuranneet kahta erilaista, yhteen sopimatonta kehitystietä, oivaltavat tämän, eivätkä itsepintaisesti takerru ehkä alentavaan ystävyys-suhteeseen. Emme ole henkilökohtaisesti vastuusta siitä, minkä elämä on erottanut. Tässä kuten kaikessa muussa pätee kultaisen keskitien laki. Absolutointi johonkin äärimmäisyyssuuntaan on aina virhe, kiihkoilijan tuntomerkki.

¹⁴Ennen vuotta 1925 oppilaisuuden vaatimukset eivät olleet niin korkeita. Oppilas saattoi unensa aikana emotionaaliverhossaan hakeutua opettajansa luo. Lienee tarpeen huomauttaa, että teosofisissa piireissä edelleen vallitsevat kuvitelmat oppilaisuuden pätevyysvaatimuksista ovat nykyisin erheellisiä. Vaatimuksia on kiristetty planeettahierarkian kausaalimaailmasta essentiaalimaailmaan siirtymisen myötä. Sen jälkeen kun esoteerinen tieto sallittiin julkaitavaksi ja siten ”yleiseksi omaisuudeksi”, ovat kulttuurilliset laajentuvassa määrin saaneet mahdollisuuden vapautua vallitsevista fiktiojärjestelmistä ja niiden yksilöiden lukumäärä, jotka ovat voineet toteuttaa piilevät mahdollisuutensa, on kasvanut tuhansittain. Myös tämä teki planeettahierarkian jyrkät toimenpiteet välttämättömiksi: oppilaisuuden vaatimusten korottamisen. Mystikkoaste täytyy olla lopullisesti suoritettu ja oppilaskokelaan on täytynyt hankkia selkeä, asiallinen, kaikki kolme todellisuusaspektia huomioiva terve järki, eikä elää yksinomaan tajunnan aspektissa. Emotionaalitajunnan loputtoman mielikuvituksellisen ekspansion aika on ohi. Mielikuvituksellisten hurjastelujen aika emotionaalimaailmassa on ohi. Olettamukset ilman vaadittavia tosiasioita ovat ohi.

¹⁵Planeettahierarkian kanssa yhteydessä olevalle oppilaalle, jonka minä on keskistynyt kausaaliverhon kanssa yhteydessä olevaan mentaaliverhoon, on vähäinen merkitys sillä, onko hän inkarnoituneena organismissaan vai elääkö hän emotionaalimaailmassa tai mentaalimaailmassa. Emotionaalimaailmassa hän on riippumaton siihen kuuluvista ilmiöistä ja niiden illuusiivisuudesta ja mentaalimaailmassa hänen on helppo saada henkilökohtainen yhteys opettajaansa. Se tarkoittaa, että hänen tajunnankehityksensä jatkuu esteettömästi myös sen jälkeen, kun hän on lopullisesti jättänyt fyysiset verhonsa ja että hän jatkaa esoteerisen tiedon hankintaa; siten hänen ei tarvitse keskeyttää kehitystään jatkaakseen sitä uudessa inkarnaatiossa. Tämä selittää, miksi oppilaalla on mahdollisuus tulla kausaaliminäksi vain muutamassa inkarnaatiossa.

¹⁶Planeettahierarkia ei ole kiinnostunut ihmisen eri verhoista, vaan enimmäkseen hänen triadiketjustaan ja sen kolmesta triadista. Triadiketjun kautta hierarkia saavuttaa triadissa olevan minän. Uudet oppilaille tarkoitetut ohjeet koskevatkin pääasiassa tätä minän tietä korkeampiin maailmoihin ja valtakuntiin. Kunhan huomio on suunnattu tälle tielle, saadaan perspektiivi, joka vähentää verhojen toisarvoisen merkityksen oikeisiin suhteisiin. Mitä tietä-mättömämpi yksilö on, sitä enemmän mielenkiintoa ja kohtuutonta huomiota hän kiinnittää kaikenlaisiin yksityiskohtiin, jotka järjestyvät ikään kuin itsestään hänen keskittyessään olennaisiin menetelmiin. Energiat aiheuttavat tajunnan ekspansion. Korkeampi valloitetaan eliminoimalla alempi, kun tämä on täyttänyt tehtävänsä. Jos alempi säilytetään, siitä tulee side, joka ehkäisee kohoamisen. Minän määrätietoisuus, aloitekyky ja kestävyys ovat välttämättömiä edellytyksiä lahjaksi annetulle liikkeellepanevalle voimalle.

¹⁷Planeettahierarkia ei ole kiinnostunut muista kuin niistä, jotka kelpaavat ”viinitarhan työn-tekijöiksi”. Muita valvoo planetaarinen organisaatio, joka huolehtii siitä, että lakia noudatetaan ja että jokainen korjaa kylvämänsä. Työskentelemällä ihmiskunnan ja alempien luomakuntien hyväksi yksilö kehittää tajuntaansa ja saa apua tullakseen yhä taitavammaksi työtoveriksi evoluution palveluksessa. Tämän tietäen jokainen voi nähdä, että teologit ja muut ihmiskunnan johtajat ovat elämän suhteen harhautuneita. Se, mitä Christos sanoi aikansa teologeista (sokeiden sokeat johtajat), on pätenyt kaikkina aikoina ja pätee yhä edelleen. ”Jumalalla” ei ole

koskaan ollut kirkkojen tarvetta. Ne ovat sulkeneet tien ”jumalan valtakuntaan” (kausaali-maailmaan ja essentiaalimaailmaan).

¹⁸On totta, että oppilaalla on ”aikaa kaikelle”, eikä hän kiirehdi ei hätäile. Mutta se johtuu siitä, ettei hänellä ole aikaa tarpeettomuuksiin. Ja välttämättömään elämäntaitoon kuuluu, että oppii ymmärtämään, mikä on tarpeetonta.

¹⁹Elämäkerrat ovat harhaanjohtavia yksilön tajunnankehityksen kannalta, koska se on suurelta osin riippuvainen luoksepääsemättömästä omalaadusta ja alitajunnan tuntemattomista tekijöistä. Nämä ovat tuntemattomia yksilölle itselleen ja lisäksi tieto niistä on ihmiskunnan ulottumattomissa sen nykyisellä kehitysasteella. Yksilöt, jotka ovat saavuttaneet kulttuuriasteen ja joista on alkanut tulla heidän Augoeideinensa ja kausaalisen ylitajuntansa vaikutuksen alaisia, ovat myös pääasiallisesti kykenemättömiä ymmärtämään, mitä heille tapahtuu. Kausaaliminät voisivat tutkia heidän omaa tajunnankehitystään edistäneitä vaikutuksia. Mutta he eivät tuhlaa eivätkä energiaa sellaiseen. He tyytyvät siihen, että ovat saavuttaneet asteen, jolla he voivat asettaa koko kapasiteettinsa evoluution palvelukseen. He eivät ole vähääkään kiinnostuneita omasta minästään. He ovat saaneet oppia, että nopeimmin edistyy se, joka unohtaa itsensä ja oman naurettavan merkityksettömyytensä. He eivät välitä edes siitä, ovatko heidän saavutuksensa heidän omia töitään vai tulosta niistä ylitajuisista energioista, jotka käyttävät heitä välineinään.

²⁰Planeettahierarkia ei ole kiinnostunut oppilaan vioista ja puutteista, koska oppilaan on itse oltava tietoinen niistä ja tehtävä kaikkensa saadakseen aikaan muutoksen tai oikaistakseen ne. Jos hän ei voi itse nähdä vikojaan, näistä voidaan huomauttaa hänelle. Hierarkia on sitä vastoin kiinnostunut kaikesta, mikä voi tehdä oppilaasta paremman välineen.

²¹Eräs todiste ihmisten arvostelukyvyyttömyydestä on, että he melkein aina ihmettelevät planeettahierarkian käyttämiä välineitä. He kuvittelevat voivansa arvioida paremmin.

²²He ovat panneet pahakseen ”ilmaisun” se on oppilaalta kielletty tarkoittaen, että se loukkaa vapauden lakia. Tämä kielto koskee tietenkin vain oppilasta siinä inkarnaatiossa, jossa hän tulee tietoiseksi siitä, että hän on hyväksytty oppilas. Hänet hyväksytään vain, jos hänellä on mahdollisuus saavuttaa korkeampi aste jossain inkarnaatiossa: siirtyminen sivilisaatioasteelta kulttuuriasteelle tai siltä humaniteettiasteelle jne. Siinä inkarnaatiossa hänen on alistuttava erityisharjoitteluun onnistuakseen. Hänen verhonsa täytyy kyetä kestämään uusia energioita; uusien keskustusten täytyy tulla toimintakykyisiksi. Tämä onnistuu vain, jos hän seuraa tarkoin annettuja ohjeita ruokavalion suhteen jne. Koska hän ei voi havaita vaikutuksia tiedostamattomassaan, mihin vaadittaisiin objektiivinen tajunta hänen kaikissa verhoissaan, hän ei ole oivaltanut saamiensa ohjeiden merkitystä. Jos ohjeita ei panna täytäntöön, oppilas erotetaan, koska tarkoitettua tulosta ei ole mahdollisuus saavuttaa. Opettaja ei uhraa aikaa haluttomiin.

²³Tässä yhteydessä lienee huomautettava, että siirtyminen alemmalta korkeammalle kehitysasteelle, sivilisaatioasteelta kulttuuriasteelle, tältä humaniteettiasteelle, siltä idealiteettiasteelle, merkitsee ensimmäisessä tapauksessa eetteriverhon täydellistä uudelleen organisoitumista ja sen tiettyjen keskustusten elvyttämistä, toisessa tapauksessa emotionaaliverhon, kolmannessa tapauksessa mentaali- ja kausaaliverhon uudelleen organisoitumista jne. Näitä prosesseja vanhat opettajat kutsuivat ”vihkimyksiksi”, joista on kirjoitettu niin paljon epäluotettavia lausuntoja.

²⁴Eräs vaikea ongelma oppilaskokelaille on välttyä tulemasta alennetuksi muiden ihmisten tasolle hänen ollessa tekemisissä heidän kanssaan, mikä helposti tapahtuu, jos tunteellisuus tai jokin muu magneettinen vetovoima tulee mukaan. Niin ollen tiedolla kehitystasoista on suuri merkitys niin kuin myös elävällä oivalluksella omasta päämäärästä. Toisia ei hyödytä sillä, että tulee alennetuksi tai että jokin vetää pois omasta tehtävästä. Usein näyttää helpolta kohottaa toisia vaikuttamalla henkilökohtaisesti heidän tunteisiinsa. Mutta kun hurmio on mennyt ohi, huomaa erehdyksen liian myöhään. Tämä on myös tavallinen erehdys ”rakastumisen” yhtey-

dessä, kaikkien epäonnistuneiden avioliittojen tai suhteiden syy. Niin kauan kuin emotionaalisuus saa myötävaikuttaa, menetetään mentaalinen voima ja arvostelukyky sumenee.

²⁵Esoteerisissa kirjoituksissa puhutaan paljon ”uhrautumisesta”. Useimpien esoteeristen symbolien tavoin tämä on täysin harhaanjohtava, suora vastakohta teologiselle fiktiolle. Sillä, joka ei ole äärettömän kiitollinen saadessaan säästyä ”tuolta kaikelta”, on edelleen paljon opittavaa ihmiskunnassa. Tämä ei kuitenkaan merkitse välinpitämättömän, elämään väsyneen, epäonnistujan halveksuntaa, vaan vahvuuden, ilon ja riemun kiitollisuutta.

²⁶”Ei i ole helppoa olla houkkamainen ihmisten silmissä, olla ’hullaantunut Christokseen’, ja ’seurapiirit’ ovat julmimpia asioita maailmassa.” (D.K. oppilaalle). Tämä kiinnittää välittömästi huomion siihen, miten planeettahierarkia suhtautuu maailman ”hallitsijoihin” ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella.

²⁷Eräs planeettahierarkian jäsen kirjoittaa oppilasasteella olevalle ryhmälleen. ”Olen valinnut teidät oppilaiseni, osaksi sen tähden, että te kuulutte ihmiskunnan parhaimmistoon, osaksi sen tähden, että karmiset siteet ovat yhdistäneet teidät ja minut. Te olette päässeet niin pitkälle kuin voitte ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella. Te kaikki tiedätte, että rakastan teitä kaikkia, sillä en voi tehdä muuta. Mutta tämän rakkauden tähden, ja jotta te saavuttaisitte todellisen itsetuntemuksen, minä sanon teille, että te kaikki olette joukko vintiöitä. Se kuulostaa teistä kovalta. Mutta menkää syvimmälle itseenne. Eikö teissä ole henkistä itsekkyyttä? Eikö teidän emotionaaliverhoissanne ole enää poistyyntäviä värähtelyjä? Eikö ole välähdyksiä omahyväisyydestä teidän mentaalisen ylemmyytenne vuoksi? Ja teidän on mentävä tätä vielä syvemmälle inhimillisiin verhotajuntoihinne.”

4.7 Asemaansa tiedostamattomat oppilaat

¹Kerran planeettahierarkian oppilaaksi hyväksytty jää aina oppilaaksi, kunnes hän on liittynyt planeettahierarkiaan sen jäsenenä. Hänen oppilaisuutensa voi ulottua moniin inkarnaatioihin ja tietoiseksi siitä hän tulee yleensä vain kolmessa inkarnaatiossa hankittuaan vaadittavan fyysisen, emotionaalisen ja mentaalisen suorituskypvyn. Myös kausaaliminänä hän voi olla aivoissaan asemastaan tietämätön, kunnes hän saa yhteyden esoteriikkaan tai kunnes joku planeettahierarkian jäsen ”herättää” hänet. Tietenkään tätä ”sääntöä” ei saa pitää ehdottomana (niin kuin ei mitään muutakaan esoteriikassa, minkä ihmiset aina tekevät). Poikkeukset ovat mahdollisia, mutta eivät koskaan niin kuin ihmiset luulevat heidän luottaessa mielijohteisiinsa tai selvänäköelämyksiinsä.

²Yksilö kokee oppilaisuuden kolmessa vaiheessa. Kahdessa ensimmäisessä vaiheessa hänellä ei ole mitään muistikuvaa siitä tajunnanjatkuvuuden menetyksen vuoksi. On monia, jotka ovat olleet oppilaita ja jotka seuraavissa inkarnaatioissa eivät sitä tiedosta, mikä johtuu siitä, että heidän verhojensa korkeampien molekyyllilajien prosenttimäärä ei vastaa uudistuneen oppilaisuuden asettamaa suurempaa vaatimusta. Tämä voi vuorostaan johtua siitä, että he ovat fyysisessä maailmassa saaneet sellaisen tehtävän, joka vaatii heidän täyden panoksensa, eikä anna mahdollisuutta korkeampaan kehitykseen, uudelleenmuistamiseen tai takaisin Hankintaan. Hyvin harvoin se johtuu yksinomaan jäljellä olevan huonon kylvön korjuusta. Yleensä oppilaaksi ei hyväksytä ketään, jolla on sellaisia esteitä. Tullakseen hyväksytyksi oppilaaksi kolmannen kerran, yksilön on täytynyt saavuttaa kausaaliasteen raja ja hankkia subjektiivinen tajunta kausaaliverhon kahdessa alemmassa keskuksessa.

³Oppilaita on kaikilla inhimillisen toiminnan merkityksellisillä aloilla: kulttuurin, politiikan, tieteen, uskonnon, filosofian, psykologian ja rahatalouden aloilla. He eivät tiedä oppilaisuudestaan. Mutta heidän tekonsa todistavat siitä.

⁴Monet okkulttisiin lahkoihin liittyneistä ovat vanhoja humaniteettiasteella olevia oppilaita, jotka eivät uudessa inkarnaatiossaan tiedosta olevansa planeettahierarkian oppilaita. Itsetoteutuksen lain (myös korjuun lain) mukaan heidän tehtävänä on etsiä uudistunut yhteys esoteriikkaan ja herättää jälleen piilevä tietonsa. Yleensä tämä merkitsee päämäärätöntä harhailua ja

päämäärätöntä etsimistä, mistä seuraa, että heidän inkarnaationsa herättää ulkopuolisissa ihmetystä ja moralisteissa usein ärtymystä, jolloin he tuomitsevat tämän ”kapinallisen”, joka on ehkä harhaillut kirkkoihin ja lahkoihin ja niistä ulos. Siten he saavat vaadittavia ja kalliisti ostettuja kokemuksia hankkien sekä ominaisuuksia että psykologisia ja pedagogisia kykyjä.

⁵Ehkä on kiinnostavaa tietää, että Rousseau oli eräs planeettahierarkian (erittäin paljon arvostama) oppilas. Oppilaat asetetaan usein mahdolltomiin olosuhteisiin, heillä ei ole mitään muistoa antamistaan sitoumuksista, he ovat alusta alkaen yhtä harhautuneita kuin kaikki muut, he saavat etsiä tietoa ja työskennellä niin hyvin kuin osaavat. Se ei ole helppo tehtävä. Jos otetaan huomioon kaikki nämä asianhaarat, on sanottava, että hänen antamansa panos oli suuriarvoinen. Ei ole ihme, että sellaiset oppilaat katsovat olevansa epäonnistuneita, kun he tarkastelevat kulu- nutta inkarnaatioitaan. He saavat lohdutusta sillä, että heidän tarkoituksensa oli hyvä ja heidän tehtävänsä lähes mahdoton sellaisen ihmiskunnan keskuudessa. Yhden asian he ovat perusteellisesti oppineet: ettei saa asettaa niin suuria vaatimuksia.

⁶Dag Hammarskjöld ei ollut tietoinen oppilaisuudestaan viimeisessä inkarnaatiossaan. Hän ei saanut koskaan yhteyttä esoterikkaan, mikä olisi herättänyt hänen piilevän tietonsa. Mystikkoaste, jonka hän saavutti, ei vastannut hänen varsinaista astettaan. Se kuitenkin riitti mahdollistamaan hänelle tehtävänsä täyttämisen.

4.8 Oppilaisuus ryhmäelämänä

¹Teosofien ja niin kutsuttujen rosenkreuzilaisten oppilaisuudesta kirjoittama on kokonaisuudessaan harhaanjohtavaa. Sama koskee niin kutsuttujen vihkimysten kuvaamista. Tie yhä suurempaan yhteisyystajuntaan kulkee yhä kasvavan ryhmätajunnan kautta.

²Oppilas kuuluu aina esoteeriseen ryhmään, tiesipä hän siitä tai ei. Joka tapauksessa hänen on lähdettävä tästä olettamuksesta ja sekä ajateltava että tunnettava ikään kuin hän kuuluisi ryhmään. Ennen tai myöhemmin (ehkä vasta seuraavassa inkarnaatiossa) hän saa kokea ryhmäyhteyden ollen siten valmis astumaan ryhmään elävänä tekijänä siinä.

³Oppilas kuuluu kolmeen erilliseen ryhmään: osaksi erityiseen esoteeriseen ryhmäänsä, osaksi ryhmään, jonka hän on itse koonnut ympärilleen (jonka opettaja hän on), osaksi siihen suureen ryhmään, joka koostuu kaikista planeettahierarkian oppilaista. Kaikkien näiden kanssa hänen on opittava tekemään yhteistyötä.

⁴Ennen kuin yksilöstä voi tulla hyväksytty oppilas, hänen on täytynyt liittyä esoteeriseen ryhmäänsä, ja ryhmä on ”oppilas”, ei yksilö. Ryhmään kuuluvien yksilöiden on täytynyt muodostaa yhteinen kausaaliaineesta koostuva aineverho. Tämä ryhmä ottaa vastaan planeettahierarkian antamaa ”innoitusta”, ja kaikki vuorovaikutus tämän ryhmän ja yksilön välillä tapahtuu ryhmäverhon välityksellä. Planeettahierarkia päättyi vuonna 1925, että siitä lähtien yhteys ylläpidettäisiin ryhmien kautta. Ihmiskunta (joka tapauksessa sen parhaimmisto) kykenee nykyisin käsittämään sellaisen menettelytavan.

⁵Yhteinen kausaaliverho on jo olemassa, mutta tavallisesti alkiovaiheessa olevassa tilassa. Tässä verhossa yksilöllä on jo kiinnityskohta omasta kausaaliverhosta otettuun mentaaliatomiin (47:1). Ryhmäverho rakentuu siten, että yhä useammat kaikkien yksilöiden kausaaliverhoista otetut mentaaliatomit sulautuvat yhdeksi verhoksi, eläväksi kausaalielementaaliksi. Ryhmästä tulee työkelpoinen siinä määrin kuin tästä elementaalista, tästä ajatusmuodosta (joka sisältää kaiken jokaisen yksilön näissä suhteissa ajatteleman samoin kuin kaiken ryhmän planeettahierarkialta saaman informaation), tulee yhteistä kaikille ajatuksissa, tiedossa ja oivalluksessa (ikään kuin ryhmäsielu).

⁶Elementaaliin ei vaikuta se, oleskelevatko yksilöt fyysisessä maailmassa vai eivät. Se ei hajoa, ennen kuin ryhmä (kaikki ryhmän jäsenet!) ovat saavuttaneet saman kehitystason, jota elementaali edustaa. Sen jälkeen elementaali hajoaa, ja sen atomit ja molekyylit palaavat alkuperäistiloihinsa.

⁷Ennen kuin oppilas voi astua essentiaalimaailman ykseystajuntaan, hän saa oppia tulemaan

ykseydeksi harvalukuisessa ryhmässään. Tämä merkitsee, että hän edistää elämällään ryhmän päämäärää, vahvistaa ryhmän voimaa, poistaa kaiken, mikä voi vähentää ryhmän käyttökelpoisuutta ja saattaa loppuun ryhmän tehtävän. Se tuo myös mukanaan kyvyn nähdä oma ryhmänsä tarkkailijana eikä vain osallistujana. Hänen oman persoonallisuutensa (alempien verhojen) toiveet ovat tällä asteella uponneet alitajuntaan ja niistä on tullut vaistomaisia.

⁸Ryhmäelämästä, ryhmätoiveesta, on tullut yksilön elämä, ja hän on lopullisesti eliminoinut yksilölliset toiveensa. Tästä käy ilmi, kuinka kaukana mystikot ovat hierarkisen elämän ymmärtämisestä, kun he pitävät nautiskelua kaikenlaisissa ”henkisissä tunteissa” todellisena elämänä. Kaikki sellainen on jo kauan sitten kadonnut, ja yksilö hän on samastunut ”persoonattomaan elämään”. Tätä gnostikko Paulus tarkoitti sanoessaan ”enää en elä minä, vaan Christos (46-tajunta) elää minussa”.

4.9 Vihkimys

¹Okkulttisessa kirjallisuudessa on kirjoitettu niin paljon epäluotettavaa ”vihkimyksistä”, että oikaisu lieene paikallaan.

²”Vihkimyksestä” on jo ehtinyt tulla väärinkäytetty sana, joten kaikki tietävät sen tarkoituksen tietämättä sitä. Esoteerisesti termi esiintyy nimityksenä: transmigraatiolle alemmasta korkeampaan valtakuntaan, siirtymiselle alemmasta korkeampaan atomimaailmaan, alemmalta korkeammalle kehitysasteelle, vihkimykselle esoteeriseen tietokuntaan.

³Vihkimystä esoteeriseen tietokuntaan ei saa sekoittaa planetaariseen vihkimykseen. Viimeksi mainitun suhteen olennaista ei ole uusi saavutettu aste, vaan että vihkimys merkitsee jonkin kehitysasteen päättymistä.

⁴On olemassa yhdeksän energian päälajia, jotka vastaavat kolmen triadin kolmea yksikköä ja jotka ovat maailmoissa 49–43 oleskelevan yksilön käytettävissä. Kykyä hallita jokin näistä kutsutaan myös ”vihkimykseksi”.

⁵”Planetaarisen vihkimyksen” (uudenlaisen ylitajunnan itsehankinnan) toteaa planeettahierarkia, joka valvoo yksilöiden tajunnan kehitystä. Tämä toteaminen merkitsee myös virallista vahvistusta (vastaten lähinnä ”diplomia”), ja tämä on väärinkäsitelty ja sitä on verrattu tavalliseen tietokuntaan vihkimiseen. Hierarkia pahoittelee sitä, että niiden, joiden olisi pitänyt tietää paremmin, eivät kyenneet noudattamaan etuoikeuden edellyttämää pidättyvyyttä. Hyvä vaikutin ei riitä. Olisi pitänyt pyytää lupa. Olisi vaadittavaa, että asiaa käsittelevät kirjailijat ymmärtäisivät planetaarisen vihkimyksen täydellisen normaalina kehitysprosessina,

⁶Vihkimys on prosessi, jossa yksilö tulee tietoiseksi siitä, että hän on osa kokonaisuudesta, hankkii korkeampien maailmojen tajuntoja ja energioita. Vihkimys merkitsee ryhmätajunnan hankintaa.

⁷Vihkimys merkitsee korkeampilaatuisen atomitajunnan hankintaa. Se on hankittu käsitys korkeammasta ulottuvuudesta ja alempaan ulottuvuuteen kuuluvan hallintaa. Kosmoksessa on kaiken kaikkiaan 49 vihkimystä. Jokainen korkeampi atomilaji merkitsee tajunnan suhteen täydellistä uudelleenajattelua kaiken suhteen. Kaikki, mitä on pitänyt todellisuutena osoittaa suhteellisuutensa. Ideoiden suhteen asian voi ilmaista siten, että alemmat ideat sisältyvät korkeampiin, että jokainen korkeampi idea sisältää kaikki alemmat. Jokainen korkeampi atomitajunnan laji merkitsee joka suhteessa täydellisen muuttunutta todellisuuskäsitelmää, niin että sen hankinta saa yksilön tuntemaan itsensä idiootiksi ja oivaltamaan, että hän on aina ollut sitä. Kolmesta aspektista (aine, energia ja tajunta) tulee jokaisen saavutetun korkeamman asteen myötä jotain niin perinpohjin uutta, että oivaltaa sen olevan täysin käsittämätöntä alemmalla asteella, mutta joka siitä huolimatta on jotain hämmästyttävän itsestään selvää. Tila-, aika- ja energiakäsitys muuttuvat, jolloin ymmärtää, kuinka ilmaisu illuusio (kaiken alemman suhteen) on syntynyt. Se ei ole mikään illuusio, vaan ainoastaan alempilaatuinen todellisuus, joka näyttää illuusiolta. Se on drastinen mutta äärimmäisen selkeyttävä nimitys aiemmin tunnetulle ja rajoitetulle.

⁸Jokaisen korkeamman atomitajunnanlajin myötä kaikki, minkä on siihen mennessä käsitänyt ja ajatellut kolmesta aspektista, muuttuu täydellisesti: atomitajunnan 45 myötä aineen käsitteellä ei tule enää olemaan mitään merkitystä elämäntekijänä. Atomitajunnalla 43 myötä tulee käsitteestä tajunta toivottoman epätyydyttävä ja mitäänsanomaton. Kolmiyhteisyys (kolme aspektia) on siellä aina, mutta menettää täydellisesti alemman luontonsa, jolloin mitkään inhimilliset käsitteet eivät kelpaa selitykseksi.

⁹”Vihkimys” on yhä korkeampien tajunnanlajien jatkuvaa hankintaa, yhä laajempaa osallistumista kosmiseen kokonaistajuntaan 49 yhä korkeampien atomilajien maailmantajuntojen kautta. Vihkimystä voidaan kutsua tajunnanprosessiksi, jonka kautta yksilö hankkii tietoa 49 kosmisesta maailmasta ja kyvyn soveltaa oikein näihin kuuluvia lakeja voidakseen myötävaikuttaa kosmisissa manifestaatioprosesseissa. Kaikki, minkä yksilö saa lahjaksi omaa itsetoteutustaan varten on tarkoitettu tekemään hänestä vielä tehokkaampi työtoveri suuressa kosmisessa evoluutiossa. Elämä korkeammissa maailmoissa ei ole itsekästä laiskurin elämää (sellaisesta ei seuraa kehitystä), vaan itsensä unohtavaa persoonatonta ympärivuorokautista työskentelyä kaikkien hyvinvoinnin puolesta.

¹⁰”Vihkimys on täydellisyyden huipentuma ja onnistumisen täyttymys, asteittainen sarja kokeiluja energioilla”. (D.K.)

4.10 Esoteeriset opettajat

¹Vanha teesi ”kun oppilas on kypsä, opettaja tulee”, ei ole täysin täsmällinen. Pikemminkin se on niin, että oppilas itse valitsee opettajan, joka voi auttaa. Oppilaat tulevat opettajan luo, ei opettaja oppilaan luo, kaikki vapauden lain mukaan.

²Yhteydellä opettajaan on välitön vaikutus ainakin oppilaan kolmeen keskukseen. Itse yhteys stimuloi sydänkeskusta, opettajan mentaalitajunta vaikuttaa pääläen keskukseen ja usein myös otsakeskukseen.

³Oppilas ei pyydä opettajaltaan mitään. Hän tietää, ettei tämä ole välttämätöntä, vaan on pikemminkin todiste luottamuksen puutteesta. Opettaja on tietoinen kaikesta, mikä on jollakin tavoin merkityksellisestä oppilaan tajunnassa. Muutoin valvonnan suorittaa hänen Augoeideensa, joka on ”kaikkivoipa inhimillisissä maailmoissa”.

⁴Niin kauan kuin oppilas pitää itsestään selvänä kaikkea, mitä opettaja sanoo, opetus voi jatkua. Mutta kun oppilas ei sitä oivalla, on opettaja täyttänyt tehtävänsä ollen tarpeeton. Sillä kukaan esoteerinen opettaja ei saa pakottaa käsitystään kenellekään, ei edes vakuuttaa häntä siitä. Kaiken täytyy olla itsestään selvää. Jos se ei ole itsestään selvää, jää oppilaan tehtäväksi saada ne kokemukset, jotka mahdollistavat välittömän ymmärtämyksen.

⁵Totuuden täytyy olla välittömästi itsestään selvä. Totuus on yksinkertaisinta kaikesta. Ja sen tähden se on käsittämätön niille, joilta puuttuu asianmukainen kokemus.

⁶Tavallisesti oppilas yllättyy kaikesta, mitä opettaja sanoo. Hänen kuvittelemansa (ei koskaan mahdollinen) itsetuntemus on sanonut hänelle jotain täysin muuta, usein vastakohtaan. Hän saa usein kuulla, että juuri se, minkä hän on ajatellut olevan hänen ensisijaisin kykynsä, on itsepetosta. Vielä pahempaa on, kun opettaja ei voi sanoa hänelle totuutta rajun reaktion tai sellaisen tunnonvaivan vuoksi, että oppilaasta tulee pitkäaikaisesti elämään kelpaamaton. Onnellisimmassa tapauksessa oppilas oivaltaa välittömästi, että opettaja on oikeassa ja että hän itse on ollut idiootti. Mutta se on harvinaista.

⁷Huippuälykkäille on tyypillistä, että he uskovat ymmärtävänsä kaiken ja kykenevänsä arvioimaan kaiken. Jos he etsiytyvät jonkin opettajan luo, ei kestä kauan, ennen kuin he ymmärtävät kaiken paremmin kuin opettaja. Ja jos he eivät saa opettajalta sitä arvostusta, johon he katsovat olevansa oikeutettuja, osoittaa se heille vain opettajan kyvyttömyyden arvioida juuri heidät. Ja siten hänet alennetaan. Sellaisia tyyppejä tapaa usein elämässä. Eräs drastinen esimerkki on Rudolf Steiner ja hänen suhteensa Annie Besantiin. Sen jälkeen kun Steiner oli luullut oppineensa Besantilta kaiken hänen tietämänsä, hän uskoi kykenevänsä tietämään itse

kaiken paremmin. Toinen drastinen esimerkki oli se yllälahjakkuus, joka tarjoutui oppimaan eräältä 45-minältä. Lyhyen opetusjakson jälkeen hän asetti kaiken opettajansa sanoman kyseenalaiseksi, jolloin tämä kysyi, miksi hänet oli nimitetty opettajaksi. Koetukselle asetetut oppilaat, joita ei esimerkiksi suositella opettamaan heidän oppimiaan opetuksia, ajattelevat usein, että mestari aliarvioi heitä ja uhmaavat kieltoa katastrofaalisin seurauksin. Sen jälkeen opettajaa syytetään kaikista niistä kohtuuttomuuksista, joita sellainen epäonnistunut yksilö voi keksiä.

⁸Ensimmäiseen departementtiin kuuluvat yksilöt omaavat usein sen rohkeuden, jota tarvitaan taisteluun teeskentelyä ja ulkokultaisuutta vastaan. He uhmaavat lapsenomaista yleistä mielipidettä, joka koostuu matkijoista ja jäljittelijöistä, joilla ei ole kykyä itsenäiseen arvioon. He herättävät tarkoituksella moralistien paheksunnan puolustaakseen yksilön oikeutta omaan toimintatapaan.

⁹Useimmat esoteeriset opettajat saavat myös oppilaita, jotka tahtovat hankkia ylemmyyttä ja valtaa toisiin, ja kun he huomaavat ”tulleensa petetyiksi” toiveidensa suhteen, he syyttävät opettajaa petollisista menetelmistä jne.

¹⁰Ylimielisinä he pitävät ärsyttävänä, että heidän tulee oppia ja vielä enemmän ärsyttävänä, että he olisivat saaneet jotain, josta heidän tulisi olla kiitollisia. He vapauttavat itsensä aliarvioimalla myöhemmin kaikkea saamaansa ja niitä, joilta he ovat saaneet sen.

¹¹Jos moralisteilla olisi edes yksinkertaisin arvostelukyky, niin heidän pitäisi oivaltaa, että niitä, jotka ovat omistaneet elämänsä palvelulle, jotka ovat asettuneet ykseyden lain alaisiksi, ei voi mitata niillä pienillä moralistien yleensä käyttämillä mitoilla, vihan mittaustavoista puhumattakaan.

¹²Ihmiskunnan suuria, neroja ja tiedon ja elämän suhteen edelläkävijöitä, jotka ovat uhranneet itsensä edistääkseen tajunnankehitystä, on aina vainottu, ivattu, halveksittu. Tämän suuret myös tietävät. He tuntevat sen marttyyriuden, joka heitä odottaa idiotisoidun ja pahansuopaisen ihmiskunnan taholta. Ja niinpä kirjallisuuden tohtorit tulevat (nämä henkiset haudanryöstäjät) ja nuuskivat kaiken voidakseen tehdä suuret niin pieniksi kuin mahdollista. Heidän ylpeytensä on vähentää suuruutta, ja heidän suuret tieteelliset löytönsä, jotka pätevöittävät heidät dosen-tuuriin ja professuuriin, koostuvat inhimillisten heikkouksien, vikojen ja puutteiden löytämisestä. Näitä vikoja ja puutteita ilmenee myös humaniteettiasteen yksilöissä, jotka kehityksen suhteen ovat tuhansia inkarnaatioita vähättelijöitään edellä. Löydöillään he tyydyttävät hyeenan mielenkiinnon toisten yksityiselämään tehden onnellisiksi moralistit, joilla on jatkuvasti oltava jokin närkästyksen aihe tunteakseen, kuinka erinomaisia he itse ovat.

¹³Myös ”esoteerikkojen” saa kuulla sanovan, että esimerkiksi 45-minän täytyy säästää energioitansa, koska vain tietty määrä sellaisia on hänen käytettäväänään. Energiasta ei ole puutetta, vaan ajasta, mikä saa korkeammat olennot arvioimaan, mitkä tehtävät ovat tärkeimmät ja täytyy tehdä ensimmäiseksi. Planeettahierarkialla on (johtuen idiotisoidusta ja brutalisoidusta ihmiskunnasta, joka yleisesti ottaen tekee vain virheitä) uskomaton työtaakka, johon aika ei yksinkertaisesti riitä. Oppilaista, jotka voisivat suorittaa osan helpompaa työtä ja siten keventää 45-minän taakkaa, tulee sen sijaan aivan liian usein ylimääräinen rasitus. Ei ole lainkaan merkillistä, etteivät he ole erityisen halukkaita saamaan sellaista ylimääräistä taakkaa. Oppilaan on huolehdittava siitä, että hän on täysin kykenevä oppilaisuuteen. Tällä vuosisadalla ovat myös niin monet pätevytyneet oppilaisuuteen, vaikka myös tässä suhteessa karsinta on välttämätön, että yleensä vain jo korkeampaan valtakuntaan valmiit voivat tulla kysymykseen. Kilpailu vallitsee.

¹⁴Voi tuntua oudolta, että kaksi K.H.:n oppilasta, Leadbeater ja Bailey, eivät koskaan tavanneet opettajansa luona. Tähän on olemassa monia mahdollisia syitä. Heidät hyväksyttiin oppilaiksi eri ajankohtina, jolloin K.H. oli vielä 45-minä. Vanhojen, nykyisin hylättyjen menetelmien mukaan oppilaat saivat yksityistä opetusta ja käsittelyä. Leadbeater oli ekstravertti (1–3–5–7-linja) ja Bailey introvertti (2–4–6-linja). Tästä johtuen heidän olisi ollut vaikeuksia

ymmärtää toisiaan. 44-minän oppilaat eivät voi odottaa saavansa käyttää opettajansa kapasiteettia paitsi äärimmäisissä olosuhteissa, minkä tähden Bailey ja Leadbeater eivät saaneet koskaan tilaisuutta tapaamiseen viimeisessä inkarnaatiossaan. Vasta vuoden 1919 jälkeen ja tultuaan D.K.:n sihteeriksi Bailey tuli tietoiseksi asemastaan vanhana oppilaana.

4.11 Oppilaisuuteen vaadittavia ominaisuuksia

¹Seuraavien tietojen ei ole suinkaan tarkoitus ehkäistä oppilaskokelasta tavoittelemasta oppilaisuutta. Mutta se voi ehkä antaa aihetta harkintaan. Monet oleskelevat kehitystasolla, jolla olisi tarkoituksetonta edes pitää itseään oppilaskokelaana. Kaiken julkistamisella tietämättömälle ja arvostelukyvottomälle yleisölle on omat vaaransa. Historia on täynnä narriprofeettoja, joilla ei ole ollut yksinkertaisimpia edellytyksiä arvioida ja joista juuri sen tähden on tullut messiaskompleksin uhreja.

²Piileville esoteerikoille on ennen kaikkea tunnusomaista, että he sokraattisen oivalluksen mukaan tietävät olevansa ”idiootteja”, eli aito nöyryys totuuden suhteen. Se on ensimmäinen askel viisauden tiellä. Se, joka tuntee itsensä tärkeäksi (tai tuntee olevansa ”valmis”), on kaukana tämän oivalluksen saavuttamisesta. Toinen suuri virhe on kaikenlainen vertailu alemmilla tasoilla oleviin. Olemme kaikki veljiä samassa luomakunnassa, ja vaikka tie lähimpään korkeampaan luomakuntaan olisikin eripituinen, on se kuitenkin häviävän lyhyt verrattuna siihen, mikä meillä kaikilla on jäljellä. Kun viidennessä ja kuudennessa luomakunnassa ja vielä korkeammassa luomakunnassa olevat kutsuvat meitä veljikseen, on meillä kaikilla aihetta hankkia tämä elämännäkemyks: että kaikki elävät olennot muodostavat universaalisen veljeyden. Se, joka on tämän oivaltanut, ymmärtää myös, että viha sen kaikissa tuhansissa eri elämänilmaisuuksissa on itse elämän kieroutuneisuutta.

³Planeettahierarkia ei etsi yksilöitä ”pelastaakseen heidät”. Sellaiset, jotka pyytävät pelastusta saavat kulkea tavallista tietä emotionaalimaailmasta mentaalimaailmaan, joissa he saavat elää itsekästä elämää loputtomassa autuudessa, kunnes he ovat saaneet tarpeekseen siitä ja alkavat uudelleen kaivata ”todellisuutta”. Minä ei voi liittyä ykseyteen ”minänä”, vaan vasta ”kaikkina”. Itseidenttisyys on jäljellä, mutta eristynyttä minää (minua, sinua ja meitä) ei ole enää.

⁴Planeettahierarkia etsii avustajia, jotka elävät ykseydelle ja unohtavat itsensä, jotka elävät palvelukseksi eivätkä kehittyäkseen. Omasta kehityksestä saa tulla automaattinen asia. Se etsii yksilöitä, jotka ovat hankkineet itseluottamuksen ja itsemääräyvyyden, vapautuneet emotionaalisesta ja mentaalisesta riippuvuudesta ja ovat ”jumalallisen piittaamattomia” siitä, mitä heille tapahtuu. He tuntevat Lain, sen lahjomattomuuden, sen virheettömyyden ja väistämättömän lopputuloksen: seuraava korkeampi valtakunta. Se etsii avustajia, jotka eivät vaadi apua, eivät pyydä valoa ja voimaa, eivät huuda ”mestaria”, vaan yrittävät kehittää ”dynaamista tahtoa hyvään” ja tekevät parhaimman kykynsä mukaan menetelmällisesti ja järjestelmällisesti kaiken, minkä voivat. He tietävät korkeammista valtakunnista, mutta elävät huolehtimatta niistä (ikään kuin niitä ei olisi). Tämä on todellista jumalallista piittaamattomuutta. Yksilö tekee osansa, ja sitten asiat saavat edetä haluamallaan tavalla. Vain tällä tavalla hänestä voi tulla planeettahierarkian tarvitsema ”täydellistynyt väline”. Hän ei pyydä voimaa, ei enempää kuin moottori. Hän tietää olevansa moottori, joka ottaa vastaan tarvitsemansa toimiakseen. Hän tekee kaiken vallassaan olevan tullakseen täydelliseksi välineeksi. Siinä hän näkee tehtävänsä.

⁵Tähän olisi lisättävä tärkeä oivallus, jota 45-minä D.K. teroittaa avustajiensa mieliin: ”Tahdon vapauttaa teidät siitä päänäpintymästä, että oppilas palvelee, koska hän tietää.” Me emme koskaan sano: Nyt te tiedätte ja sen tähden te voitte työskennellä. Sen sijaan me sanomme: Nyt te työskentelette ja palvelette, ja siinä vaikeassa työssä tulette vähitellen löytämään todellisuuden, kehittämään tarpeellisia kykyjä ja kehittämään yhä taitavammiksi elämän palvelussa.”

⁶Käytännöllisessä työssä me opimme, mitä emme tiedä emmekä osaa, mitä meiltä puuttuu

onnistuaksemme paremmin seuraavalla kerralla, me opimme tuntemaan yksilölliset tarpeet ja kuinka meidän on kohdattava ne. Me opimme kokemuksista ja kokeilemalla.

⁷Lain mukaan oikeus apuun on sillä, joka elää auttaakseen. Sillä, joka elää kaikkien tajunnan-kehityksen hyväksi, on oikeus tietoon, joka sitä edistää. Se, joka elää kaikkien ykseydelle, sisältyy automaattisesti tähän ykseyteen. Essentiaaliset ominaisuudet hankitaan tiedostamatta työssä kaikkien hyväksi, koska oikeat tajunnanenergiat virtaavat silloin oikeisiin tajunnankeskuksiin ja tekevät siellä työnsä.

⁸Oppilas ei tarvitse opettajaa, vaan opettaja etsii sopivaa välinettä suunnittelemaalleen työlle. Jos oppilas on kaikinpuolisesti kehittynyt, ja jos hänellä on pyhimysaste takanaan, jos hän on perehtynyt hyvin humaniteettiasteeseen (ollen siten perspektiivitajunnan omaava persoonallisuus), on planeettahierarkiassa aina joku, jolla on käyttöä hänen suorituskyylylleen.

⁹Oppilas ei pyydä ”mestarilta” mitään. Hänen on itsensä hankittava kaikki itsetoteutuksen lain mukaan. Niin kauan kuin joku katsoo tarvitsevansa opettajaa, hän ei kelpaa oppilaaksi. Silloin hän ei ole hankkinut vaadittavaa itseluottamusta ja elämänluottamusta. Kaiken tarvitsemansa yksilö saa Lain mukaan automaattisesti, ilman tietoista yhteyttä ”korkeampiin olen-toihin”.

¹⁰Oppilaan täytyy itse nähdä, minkälaista työtä hän voi tehdä. Hän ei koskaan saa minkäänlaisia ohjeita. Tämän virheen teki presidentti Annie Besant, josta tuli lopulta diktaattori.

¹¹Oppilaisuus merkitsee kovaa työtä, urauurtavaa ja opastavaa työtä. Monet oppilaskokelaat epäonnistuvat, koska he epäonnistuvat tekemään parhaimpansa, epäonnistuvat toimimaan niin kuin heidän pitäisi, jättävät sanomatta sen, mikä pitäisi sanoa, jättävät tekemättä työn, jonka olosuhteet osoittavat.

¹²Oppilaisuus merkitsee katkeamatonta kaikkien verhojen harjoitusta. Organismien ja eetteriverhon on saavutettava suurin mahdollinen elinvoima voidakseen suorittaa kaiken työn, elvyttää elimet ja keskukset. Rasitus on valtava. Sopimaton ravinto, myrkyt jne. ovat ehdottomasti kiellettyjä. Muussa tapauksessa oppilas erotetaan ja hän jää erotetuksi, kunnes hän on ymmärtänyt paremmin.

¹³Oppilaan kehittyessä elämänlaeista tulee välittömästi itsestään selviä, sillä ne kuuluvat eri kehitystasojen todellisuuskokemuksiin, sisältyvät itse kehitysprosessin ymmärtämykseen tämän välttämättöminä edellytyksinä.

¹⁴Oppilas ei ajattele itseään. Hän on päässyt eroon itseihannoinnista, omahyväisyydestä, itsearvostuksesta, kaikenlaisista messiaskomplekseista (ja siten sekä alemmuuskomplekseista että ylemmyyskomplekseista). Useimmat ovat itsesäälän uhreja. He säälittelevät itseään. Heitä ei koskaan arvosteta oikein. He eivät koskaan saa kiitosta tekemästään. He ovat aina aliarvioituja ja väheksytyjä. Koskaan he eivät saa mitään mahdollisuutta jne. loputtomiin. Mutta kaikki tämä on itsensä ajattelemista.

¹⁵Oppilas elää palvellakseen, ja siten kaikki omat henkilökohtaiset ongelmat häviävät. Tämän vapautumisprosessin myötä hänestä tulee vastaanottavainen kausaali-ideoille, jotka hän itse työstää kokemusten varastoksi käyttääkseen sitä aina tilaisuuksien tarjoutuessa.

¹⁶Me saamme olla äärettömän kiitollisia saadessamme palvelua. Se ei ole mikään ansio.

¹⁷Oppilas ei vaadi palkkiota eikä koskaan kysele avustustyönsä tulosta. Hän tuntee lain.

¹⁸”Se on suurin, joka on toisten palvelija” on sanonta, joka antaa ymmärtää, että vaikutin ei ole oma kehityksemme, vaan toisten.

¹⁹Se, joka ei tee ”kaikkensa” taistellakseen valhetta ja vihaa vastaan maailmassa, ei voi odottaa oppilaisuutta.

²⁰Oppilaisuuden tie on ”uhrautumisen” tie, vapautumista alemmasta näennäisen loputtomassa sarjassa. Siitä ei luovu hyötyäkseen. Oppilas on kiitollinen siitä, että saa ”jättää kaiken tuon”, korvausta, palkkiota jne. ajattelematta. Emotionaalisuutensa, mentaalisuutensa, kausaalisuutensa uhraaminen on iloista sen jälkeen, kun on hankkinut korkeampien verhojen tajunnan. Tällä perspektiivillä oivaltaa, kuinka epäonnistunutta on teeskennellä olevansa jotain, olipa

millä asteella tahansa.

²¹Erään 45-minän mukaan ”uhrautuminen” merkitsee luopumista itsekkyydestä evoluution ja ihmiskunnan palvelun hyväksi. Lisäksi hän sanoo, että kun ihmiset kuulevat, että uhrautuminen on ensimmäinen edellytys todelliselle tiedolle, he kyselevät, mikä henkilökohtainen syy opettajalla mahtaa olla tämä sanomiseen. Kun he kuulevat, että edellytys on vapaus kaikesta alentavasta, he yrittävät välttyä tältä vaatimukselta vähimmällä mahdollisella eliminoinnilla. Kun he kuulevat, että heillä on velvollisuuksia opettajaa kohtaan, he etsivät kaikenlaisia verukkeita vähentääkseen vastaanottamansa arvoa ja etsiäkseen opettajasta epätäydellisyyksiä, mikä voisi oikeuttaa heidän kiittämättömyytensä. Ja sellaiset luulevat olevansa oppilaskokelaita.

²²Jos yksilö on oivaltanut, ettei hän ole verhonsa, vaan minä, jonka tulee oppia käyttämään näitä verhoja ja verhotajuntoja evoluution palveluksessa, oivaltaa hän myös, että täällä tarvitaan itseluottamusta, elämänluottamusta ja lainluottamusta. Näistä oivalluksista seuraa ”jumalallinen välinpitämättömyys” sen suhteen, mitä hänen verhoilleen, hänen välineilleen, tapahtuu. Ne ovat lainaa, jota hän on oppinut käyttämään oikein. Hän on vapaa levottomuudesta ja pelosta, murheista ja huolista, kaikesta siitä, mikä koskee verhoja, joiden hän on tähän asti uskonut olevan hän itse. Se, mitä hänen verhoilleen tapahtuu, on Lain mukaista. Hän on valmis oppilaisuuteen.

²³”Kukaan ei ole erikoinen planeettahierarkian silmissä, ainoastaan enemmän tai vähemmän kelvollinen väline, ja mitä vähemmän erikoinen hän luulee olevansa, sitä kelvollisempi.”

²⁴Planeettahierarkia ei ole antanut meille tietoa voidaksemme tuntea itsemme erinomaisiksi ja etevämmiksi, vaan jotta voisimme auttaa paremmin.

²⁵Me teemme pelkkiä virheitä sen tähden, että meiltä puuttuu tieto melkeinpä kaikesta elämässä. Ihmiskunta olisi edennyt pidemmälle, jos se ei olisi hyväksynyt sellaista, minkä sen olisi pitänyt oivaltaa olevan kohtuutonta. Me suljemme tien itseltämme illuusioillamme ja fiktioillamme, kaikilla mielijohteilla ja tietämättömyyden idioottimaisilla selityksillä, kaikilla oletuksilla ja arvauksilla ja uskomuksilla, kaikenlaisen mielikuvituksen idioologioilla.

²⁶On suuri erehdys odottaa opettajan tai Augoeideen apua omaan persoonallisuuteen liittyvissä asioissa.

²⁷Kukaan ei saa koskaan mahdollisuutta asettaa planeettahierarkialle vaatimuksia.

²⁸Opettaja ei estä oppilasta tekemästä virheitä, ”ei kumoa mitään lakia”, ei edes itsetoteutuksen lakia.

²⁹Jos oppilas tekisi virheen tahtomalla puhua jostakin, josta hän on antanut opettajalleen lupauksen vaieta, silloin hänen aivoistaan poistetaan tämän tiedon sisältävät mentaalimolekyylit. Tietenkin oppilas on myös katkaissut yhteytensä hierarkiaan.

³⁰Oppilas oppii virheistä. Tätä eivät ”vihkiytymättömät” (eksoteristit) voi koskaan oppia käsittämään. Mitä säälimättömminkin kaikkien hänen kanssaan kosketukseen tulevien tarkkailmana hän saa pian kaikki virheensä osoitetuiksi, jotta kukaan ei luulisi hänen ymmärtävän enempää kuin toiset, ettei kukaan pitäisi häntä minään muuna kuin huijarina ja petturina.

³¹Oppilas tietää kuitenkin, että tämä on hänen kohtalonsa ja että sellainen ihmiskunta on nykyisellä kehitysasteella. Hän ei myöskään vaali mitään illuusioita, vaan on kauan sitten oppinut, että kaikki, mitä hän sanoo ja tekee, ei sano eikä tee, saa pahimman mahdollisen tulokinnan.

³²Meidän tulisi olla kiitollisia siitä, että saamme tilaisuuksia oppia. Sillä vain siten saamme välttämättömiä kokemuksia ja kykenemme kehittymään. Saamamme opetukset vievät meitä eteenpäin. Pessimisti tarkastelee virheitään. Optimisti tarkastelee virheistä opittua. Ja oppilaskokelas on onnellinen saadessaan oppia vaikka virheiden kautta. Oppilaskokelaalta vaaditaan ainoastaan, että hän oppii virheistään.

³³Asia ei ole niin kuin monet ajattelevat, että oppilas voi saada omat tai muiden henkilöiden ongelmat ratkaistuiksi tai ne ongelmat, jotka ihmiskunta on velvollinen ratkaisemaan itse. Se, joka saa ratkaisun ongelmiinsa lahjaksi, ei opi koskaan ratkaisemaan ongelmia, ja koko olemassaolo on sarja ongelmia, jotka jokaisen on ratkaistava itse. Monet henkilökohtaiset

ongelmat ratkeavat itsestään, kun yksilö lakkaa olemasta persoonallisuutensa ympyrän keskus.

³⁴Ratkaisemalla ongelmansa yksilöt hankkivat kykyjä ja ominaisuuksia, jotka muuten jäisivät kehittymättömiksi. Niillä, jotka siihen kykenevät, on myös oikeus ratkaista ongelmansa ja oppia se, mikä heitä kehittää, samoin kuin kylvää se hyvä kylvö, mikä seuraa siitä, että he siten auttavat ihmisiä. Planeettahierarkia huomauttaa myös vallitsevasta laiskuudesta ja useimpien saamattomuudesta. He jättävät toisten ratkaistavaksi ongelmat, jotka he voivat itse ratkaista. Useimmat elävät parasiittien tavoin toisten työn tuloksista. He eivät viitsi edes käytännöllisesti soveltaa oppimaansa, vaan tyytyvät saamaan sekä tiedon että toisten työt lahjaksi. He ovat yksinkertaisesti kuhnureita. He erehtyvät, jos he luulevat, ettei sellaisesta asenteesta tule seurauksia. Mikä käsitys elämän oikeudenmukaisuudesta heillä itse asiassa onkaan? Sillä, joka ei tee kaikkea, minkä voi, ei ole oikeutta erityisuuksiin. Se, joka laiminlyö tarjotut tilaisuudet, menettää sellaiset tulevaisuudessa.

³⁵Kasvisruokavalio hienostaa organismia. Kala-liha-ruokavalio karkeuttaa sitä. Sama koskee alkoholia, tupakkaa jne. Askeettisuus ei ole ansio sinänsä. Näin kirjoittaa eräs 45-minä oppilaskokelaalle: ”Olette toistuvasti tarjoutuneet pidättäytymään lihasta ja alkoholista, ja minä olen kieltänyt. Koska teitä ei voida hyväksyä oppilaaksi, niin miksi kieltäytyisitte?” Kysymys on kyvystä olla riippumaton animaalisista vaatimuksista. Organismia (”aasiveljeä”) on käsiteltävä hyvin, mutta se ei saa määrätä. Oppilas vapauttaa itsensä riippuvuudesta tunteisiinsa, sentimentaalisuuteensa, emotionaalisuuteensa.

³⁶Kysymys ei ole emotionaalisuuden sammuttamisesta, vaan sen hallitsemisesta, ei pyyteen tappamisesta (niin kuin yleisesti ajatellaan), vaan sille oikean suunnan antamisesta. Emotionaalisuus on oppilaalle yhtä tärkeää kuin mentaalisuus. Emotionaalisuus on voima, ja kaikki voimat otetaan talteen ja käytetään palvelun hyväksi.

³⁷Lopulta hän oppii näkemään niiden oppien mentaalisen fiktiivisyyden, jotka eivät vastaa todellisuutta. Itsemääräävänä hän on riippumaton yleisestä mielipiteestä, tietämättömyyden auktoriteeteista uskonnon, filosofian ja tieteen aloilla. Mutta hän ei uhraa aikaa taistellakseen näitä ilmiöitä vastaan. Ne korvautuvat toisilla evoluution kuluessa. Se ei merkitse, että hän vaikenisi näitä koskevasta käsityksestään, jotta nämä opit eivät johtaisi harhaan niitä, joilla on kyky oivaltaa arvostelun oikeutus ja jotta he vapautuisivat illuusioista ja fiktioista. ”Kypsytömät” saavat olla mitä mieltä tahansa.

³⁸Oppilas ei hyväksy mitään, mikä on ristiriidassa hänen terveen järkensä, hänen todellisuustietonsa, hänen elämäntietonsa ja hänen laintietonsa kanssa. Jos hän sittenkin erehtyy (ja sen hän tekee usein), on hän kuitenkin tehnyt parhaansa ja hyötynyt siitä. Jopa ”jumalallisen käskyn” sokea hyväksyminen, jos siitä olisi kyse, todistaa oivalluskyvyn puutteesta.

³⁹Myös agnostikko voi palvella jumalan valtakuntaa. On parempi olla skeptikko kuin ”usko-va”, sillä se voi todistaa tervettä järkeä.

⁴⁰Oppilas saa oppia, että kaikenlainen kiihkoilu vahingoittaa asiaa, jota hän haluaa hyödyttää.

⁴¹Esoteerikko ei pakota tietoaan ihmisiin. Mutta hän vastaa vakavien etsijöiden kysymyksiin. Esoteriikasta ei kannata keskustella eksoteristien kanssa. Ne ovat kaksi maailmaa (todellisuuden maailma ja illuusioiden, näennäisyyden maailma), joilla ei ole kosketuskohtia.

⁴²Menneiden elämien tutkiminen ei ole hyödyksi tajunnankehitykselle. Sen sijaan on olemassa vaara, että se vahvistaa menneisyyden valtaa fiktioineen ja ruokkii uteliaisuutta.

⁴³Menneisyyden kokemusten arvo on siinä, että ne lisäävät ymmärtämystä ja kykyä. Me emme voita mitään, ainoastaan menetämme herättämällä eloon vanhat virheemme, sillä tietämätön tekee yleisesti ottaen vain virheitä. Meitä vetää puoleensa se, mitä tarkkailemme, tiesimpä siitä tai emme. Me tuhlaamme aiheettomasti energiaa taistelemalla jatkuvasti vanhoja vikoja vastaan. Ennen kuin yksilöstä voi tulla oppilas, hänen on täytynyt oppia sallimaan ”kuolleiden haudata kuolleen”, oppia elämään taakseen katsomatta. Menneisyyden voima on siten lopullisesti kadonnut. (Tämä oli myös ”syntien anteeksiantamuksen” alkuperäinen merkitys.)

⁴⁴Käsittäminen on uusien aivojen tuote. Ymmärtämys on minän edellisten inkarnaatioiden saavutusten tulos. Käsittää voi ymmärtämättä ja ymmärtää voi kykenemättä selittämään miksi.

⁴⁵Muistitieto ei kehitä arvostelukykä.

⁴⁶Esoteerinen tieto voidaan hankkia barbaariasteella. Mutta tietäminen ei ole osaamista, oppineisuus ei ole viisautta, oppi ei ole elämää. Olennaista ovat omat kokemuksemme. Tiedon merkitys on siinä, ettei meidän tarvitse haparoida pimeässä.

⁴⁷Oppilaan täytyy oivaltaa, että ”elämä on energiaa” ja että tarkoituksenmukainen energioiden käyttö vaatii tiedon. Vailla tietoa energioilla on tuhoava vaikutus sekä häneen itseensä että ympäristöönsä.

⁴⁸Ilman energiaa ei ole elämää.

⁴⁹Onni on emotionaalinen kyky, ilo mentaalinen.

⁵⁰Oppilas ei samastu verhoihinsa ja niiden kiinnostuksiin, joita elämäntietämättömät pitävät todellisena minänään.

⁵¹Oppilas vähentää tarpeensa minimiin. Hänellä ei ole aikaa tarpeettomaan työtä. Hän pitää kaikkea, mikä ei ole välttämätöntä hänen tajunnankehitykselleen, tarpeettomana taakkana.

⁵²Hänellä ei ole aikaa muuhun kuin olennaiseen sen huolenpidon lisäksi, jota hän harjoittaa niiden henkilökohtaisten velvoitteiden täyttämiseksi, jotka hän on ottanut vastuulleen tai, jotka elämä on hänelle antanut.

⁵³Oppilas ei ota itselleen uusia velvoitteita

⁵⁴45-minän D.K.:n antamia hyviä neuvoja oppilaskokelaille. Järjestämällä menetelmällisesti olosuhteensa oppii säästämään aikaa ja käyttämään sitä tarkoituksenmukaisesti. Hylkäämällä oikean mittasuhteen tuntemuksella kaiken toissijaisen merkityksen omaavan oppii tarkkuutta ja määrätietoisuutta. Oikealla pyrkimyksellä määrättyyn aikaan saadaan välttämätön yhteys ja innoitus. Soveltamalla johdonmukaisesti omaehtoisia sääntöjä hienostuvat yksilön verhot vähitellen tullakseen sopiviksi välineiksi.

⁵⁵Oppilaan on hankittava ”jumallinen piittaamattomuus” sen suhteen, mitä hänelle tapahtuu, eikä sallia itsensä hämmentyvän näennäisen toivottomista olosuhteista (be befooled by appearances).

⁵⁶Meidän on hyväksyttävä itsemme sellaisina kuin olemme. Se on vain tervettä järkeä. Viat ja puutteet häviävät automaattisesti soveltaessamme elämänlakeja.

⁵⁷Idiootteja olemme kaikki, joskaan emme yhtä korkeassa määrin joka suhteessa.

⁵⁸Moraali kuuluu barbaariasteelle.

⁵⁹Elämänlait eivät ole kieltoja. Se, joka ei voi ymmärtää niiden pätevyyttä, saa odottaa toiseen inkarnaatioon.

⁶⁰Vapaus voitetaan elämänlakeja soveltamalla.

⁶¹Se, mistä emme pidä toisissa, on meissä itsessämme. Muuten me emme huomioisi sitä. Se, mitä inhoamme ja tuomitsemme toisissa, on meissä piilevänä.

⁶²Voimme auttaa ihmisiä enemmän rakkaudella ja ymmärtämyksellä kuin älykkyydellä.

⁶³D.K.: ”Valvokaa huolellisesti ajatuksianne toisista. Kitkekää pois kaikki epäily, kaikki arvostelu ja ympäröikää toisenne rakkauden ajatuksilla. Teillä ei ole aavistustakaan tämän asenteen tehosta.”

⁶⁴”Love brings all earthly karma to an end.”

⁶⁵Rakkautta ruokitaan kultivoimalla joka päivä siihen liittyviä ajatuksia. Se, joka rakastaa oikealla tavalla, ei tule riippuvaiseksi yksilöstä, jota hän rakastaa.

4.12 Oppilaisuuden yleiset edellytykset

¹Oppilaisuus on henkilökohtainen suhde opettajan ja oppilaan välillä, ja tästä ei saa kukaan ulkopuolinen ei hierarkiassa eikä ihmiskunnassa tietää mitään. Hyväksynnän yhteydessä oppilas saa vaadittavia ohjeita. Seuraavassa mainitaan vain ne yleiset edellytykset, joista oppilaskokelaalla täytyy olla tietoa. Ne ovat hyvin tunnettuja itsestään selvänä edellytyksenä,

joista huomauttamisen ei katsota olevan edes tarpeen todellisille oppilaskokelaille. Muutamat näistä edellytyksistä on ehkä kuitenkin tarpeen toistaa. Useimpien on niin helppo unohtaa sellainen, mikä ei heille sovi.

²Teosofit erehtyvät, jos he luulevat, että planeettahierarkia haluaa innokkaasti värvätä oppilaita. Heillä on ”enemmän kuin he pystyvät käsittelemään”, jos ilmaisu sallitaan. Oppilaaksi hyväksytään, kun on valmis, kun on hankkinut perspektiivitajunnan (47:5), korkeimman mielikuvituksen lajin (48:2) ja alimman subjektiivisen kausaalitajunnan lajin (47:3:7) ja osoittaa kelpaavansa välineeksi. Silloin myös aikaansaa jotain. Ketään ei hyväksytä hänen itsensä vuoksi, tai hänen jaloutensa tai neroutensa tai muiden ominaisuuksien vuoksi, sen tähden, että hän on niin ”korkealle kehittynyt”. Se, joka kuvittelee olevansa erikoinen, olevansa ”toivottu”, olevansa kyvykäs väline jne., on oman suuriluuloisuutensa uhri.

³Oppilaisuuden vaatimuksia tiukennetaan jatkuvasti, mitä enemmän ihmiskunta kehittyy ja aina sitä mukaa kun oppilaiden tulovirtaus kasvaa. Vielä vuonna 1875 riitti, jos oppilaskokelas oli saavuttanut vetovoiman ominaisuudet. Esoteerisen tiedon julkistamisen jälkeen vaatimuksia tiukennettiin siten, että mentaalisuuden tuli hallita emotionaalisuus, ihmisen tuli olla integroitunut persoonallisuus. Nykyisin, vuoden 1925 jälkeen, vaaditaan, että yksilö on rakentanut sillan ensitriadin mentaalimolekyylin (47:4) ja toistriadin mentaaliatomien (47:1) välille. Sen jälkeen on suhteellisen helppoa hankkia essentiaalinen tajunta toistriadissa (45:4, 46:1, 47:1).

⁴Niinpä nykyisin vaaditaan, että yksilö on itse hankkinut sekä kausaalisen että essentiaalisen (46:5) subjektiivisen tajunnan ihmiskuntaa palvellen perusteellisten esoteeristen opintojen ohella. Tietenkin ensimmäinen ehto on oivallus siitä, että vallitsevat ideologiat ovat kestäättömiä eivätkä kelpaa työhypoteeseiksi.

⁵Esoteerinen tieto on tehnyt oppilaskokelalle selväksi, että tietoa todellisuudesta ei löydy ihmiskunnan nykyisistä niin kutsutuissa pyhistä kirjoituksista, ja oppilaskokelas on selkeästi oivaltanut, että historiallisesti nähden nämä ovat olleet ihmiskunnan kirous.

⁶Sokraattinen oivallus, ettei ihmiskunta voi ratkaista olemassaolon ongelmia, merkitsee siirtymistä tietämättömyyden asteelta viisautsasteelle. Mutta sen täytyy olla oivallus, jonka on itse saavuttanut kaikkien inkarnaatioiden kokemusten kautta. Tämä oivallus on jotain muuta kuin tavallinen agnostisismi tai skeptisismi.

⁷Seuraavaksi tärkein oivallus on kieltäytyä ”uskomasta” mihinkään, mitä ei ole itse tutkinut, kieltäytyä hyväksymästä mitään ilman riittävää perustetta. Ja sitten palvelu ja halukkuus tehdä tasa-arvon pohjalle perustuvaa yhteistyötä.

⁸Ehdottoman kiellettyä on kaikki, mikä voidaan luokitella uteliaisuudeksi, kiinnostukseksi toisten yksityisasioihin, juoruiluksi, toisten käsitysten ja elämäntapojen arvosteluksi. Okkultistit eivät ole vieläkään oppineet vaikenemisen taitoa, mikä liittyy läheisesti oivallukseen siitä, mitä pitäisi sanoa. Joka tapauksessa on viisainta vaieta, jos ei tiedä, mitä on parasta sanoa.

⁹Eräs perusvaatimus oppilaisuudelle on, että yksilö on osoittanut olevansa kykenevä kollektiivitajuntaan. Hänen on täytynyt liittyä palvelukseen, jossa hän on oppinut jättämään eri kehitystasot huomiotta ja oppinut palvelemaan ihmiskuntaa ihmisessä. Ykseydentahdon täytyy olla hallitseva ja ”kaikkien hyvinvoinnin”, ykseyden, täytyy olla yksilön toimintaa määräävä vaikutin.

¹⁰Eräs edellytys oppilaisuudelle on, että on oivaltanut ”kaiken maallisen loiston” (vallan, maineen, aineellisen omistamisen, huvitusten metsästämissä jne.) illusiivisuuden.

¹¹Yleinen edellytys on, että on oppinut ihmiskunnassa opittavaksi tarkoitetun, on hankkinut korkeammalle kehitykselle välttämättömät ominaisuudet ja kyvyt. Kaikkia niitä täytyy olla sata prosenttia, ennen kuin ihminen on valmis ihmisenä ja kaikki ”velat” on korjuun lain mukaan maksettu. Täydellisyyttä ei oppilaisuuteen vaadita. Siihen elämäntietämättömyys on edelleen liian suuri. Mutta se mitä puuttuu, täytyy olla helposti hankittavissa.

¹²Useimpien oppilaskokelaiden ehkä suurimmat vajavuudet ovat rohkeuden puute ja ihmisten psykologinen väärinarviointi.

¹³Me tahdomme olla hyviä ja ajatella jokaisesta hyvää. Mutta se ei saa merkitä, että luotamme heidän vilpittömyyteensä, ennen kuin olemme varmistuneet siitä, että he ovat ”luotettavia”, todellisen luottamuksen arvoisia, ovat kestäneet ”kokeet”. Yleensä näin ei ole, ennen kuin he ovat saavuttaneet korkeamman emotionaaliasteen.

¹⁴Myös siltä oppilaskokelaalta, joka on saavuttanut niin pitkälle, ettei hän enää kovin pitkään voi jättää sivuun päätöstään tavoitella määrätietoisesti oppilaisuutta, puuttuu useimmiten se rohkeus, joka on eräs onnistumisen tärkeimmistä edellytyksistä.

¹⁵Hänellä täytyy olla rohkeutta astua tielle, katkaista siteensä menneisyyteen ja kaikkeen, mikä liittyy hänen omiin etuihinsa, tapoihinsa, ihmisten muuttuneeseen asennoitumiseen, kaiken uhraamiseen ainoan oleellisen hyväksi. Vaikka oppilas olisi yksinäinen, hänellä ei ole aikaa tuntea yksinäisyyttä, sillä hänellä ei ole aikaa ajatella itseään.

¹⁶Oppilaskokelas oppii olemaan samastamatta minätajuntaansa verhojensa tajuntoihin, mitä näiden verhojen tekeminen kuuliaisiksi ja tehokkaiksi välineiksi edellyttää.

¹⁷Voidakseen tulla oppilaaksi yksilön on täytynyt hankkia humaniteettiasteella emotionaalisten energioiden hallintakyky, määrätietoisuuden kyky, rakkautta ja ymmärtämystä, epäitsekkyyttä, lainymmärtämystä ja lainkuuliaisuutta, kaukokatseisuutta ja ymmärtämystä sille, missä hän parhaiten voi antaa panoksensa, kestävyyttä, jumalallista piittaamattomuutta ja luottamusta Lakiin.

¹⁸Opettaja tarkastaa oppilaan reaktiot. Häntä ei kiinnosta se, mistä ne johtuvat. Se kuuluu korjuun lakiin. Kukaan ei voi puolustella itseään. Kysymys on ”kestävyydestä” kaikissa olosuhteissa.

¹⁹Sivilaastioasteelle kuuluvista ominaisuuksista (esim. kateus, kostonhalu, toive haavoittaa, vahingonilo jne.) yksilö on vapautunut monia inkarnaatioita sitten.

²⁰Tullakseen hyväksytyiksi oppilaiksi vaaditaan mentaaliasteella olevilta, että he kultivoivat ”harmittomuutta” ja pyrkivät myös huomioimaan kolme ohjetta. Harmittomuudella tarkoitetaan, ettei yksilö haudo mielessään pahoja tunteita tai ajatuksia kenestäkään eikä kohdistaa niitä kehenkään. Se kuulostaa yksinkertaiselta, mutta ylittää useimpien kyvyn. Nämä kolme ohjetta ovat: Katso veljesi sydämeen ja tunne hänen hätänsä. Auta häntä hyvillä ajatuksilla. Tunne katoamaton yhteisyytesi hänen kanssaan.

²¹Oppilaskokelas oivaltaa välttämättömyyden olla kärsivällinen niin itsensä kuin toisten kanssa. Sitä määrää huonoja ominaisuuksia, jotka hän on kymmenien tuhansien inkarnaatioiden aikana hankkinut, ei poisteta hyvillä aikomuksilla, vaan vastakkaisten ominaisuuksien satapro-senttisellä hankinnalla. Hänen tehtävänä on helpottaa näiden hankintaa myös muille.

²²Oppilaskokelaan on hankittava koskemattomuuden ominaisuus itsensä suhteen. Minä on monadi ja ”sattuipa hänelle” mitä tahansa, se ei satuta hänen minäänsä, vaan ainoastaan hänen verhojaan. Jos se haavoittaa häntä, se osoittaa, että hän samastuu verhoihinsa, ja että niin kauan häneltä puuttuu kyky vapautua näistä, samoin kuin kyky hankkia korkeampia verhoja.

²³Persoonattomuus ei ole mahdollista, ennen kuin yksilö on hankkinut essentiaalitajunnan ja liittynyt ykseyteen. Sitä ennen se tuo mukanaan vastuutonta etäisyydenottoa. Kauan ennen kuin voidaan puhua persoonattomuudesta, yksilön on täytynyt vapautua emotionaalisesta vetovoimasta ja poistyyntövoimasta, jonkun ylyksilölliseen, esoteeriseen (samalla kehitysasteella olevaan) perheryhmään kuuluvan pitämisestä tai paheksumisesta. Kaikki sellainen, mikä saa yksilön pitämään jotakin ryhmän jäsentä toista parempana, on korvattava yhteisyystajunnalla ja työskentelyllä yhteisten tehtävien parissa.

²⁴Suurimman kyvyn saavuttaa meditaation avulla. Ja oikea esoteerinen meditaatio on visualisointia ja ”luovan” mielikuvituksen käyttöä ominaisuuksien ja kykyjen hankintaa varten. Ilman päivittäistä vaadittavien ominaisuuksien meditointia nämä jäävät kehittymättömiksi.

²⁵Ennen kuin yksilöstä voi tulla oppilas, hänen on täytynyt löytää esoteerinen ryhmänsä, ryhmän, jonka kanssa hän yhdessä vaeltaa, kunnes hänestä tulee 45-minä. Löydettyään tämän ryhmän hän tietää, ettei hän ole eristynyt yksilö, yksin ja hylätty, vaan jonkin vielä suuremman

veljeskunnan jäsen, joka essentiaalimaailmassa liittyy yhä suurempaan ryhmään, kunnes ”koko maailma on hänen kotinsa”. (”Seid umschlungen, Millionen!”)

²⁶Oppilaskokelas ei voi odottaa tulevansa oppilaaksi, ennen kuin hänellä on mahdollisuus tulla kausaaliminäksi. Sitä ennen hän on saanut tarvitsemansa Augoeideeltaan ja planeettahierarkian oppilailta. Kun hierarkia katsoo, että oppilaskokelaalla on mahdollisuus kuulua esoteeriseen ryhmään ja sen jälkeen, kun hän on läpikäynyt kokeita osoittaakseen suorituskykynsä ja vakautensa, hänet liitetään ryhmään.

4.13 Vaikenemisen taito

¹Ensimmäinen edellytys oppilaisuudelle on kyky vaieta. Se merkitsee paljon enemmän, kuin mitä tietämättömyys kuvittelee. Uteliaisuus, mielenkiinto toisten yksityiselämää kohtaan (”kaikki yksityinen on tabu”), juoruilu ja muut vihanilmaisut eivät tule kysymykseen ja ovat ehdottomasti mahdottomia. Oppilas hankkii kyvyn nähdä täysin tarkoituksetta toisten menneisyyden, oppii lukemaan heidän ajatuksensa ja tunteensa. Kaikki sellainen on pyyhittävä välittömästi pois tajunnasta ja muistista.

²Esoteerinen ilmaisu ”vaieta” eli ”vaikenemisen taito” (harhauttavia, kuten useimmat vanhat esoteeriset termit) viittaa oivallukseen siitä, kuinka tärkeää on tietää kenen tai keiden kanssa puhuu, mitä on sanottava juuri siinä tilaisuudessa tai siinä yhteydessä, mitä ei voi sanoa (koska se voidaan käsittää väärin), minkä tähden ei pitäisi ”heittää helmiä” (puhua tietämättömien kanssa heille käsittämättömästä, mikä tekee kertojasta narrin ja vahingoittaa asiaa, jota hän tahtoo hyödyttää). Kysymys on arvostelukyvystä ja se, joka ei ole varma asiastaan, tekee viisaasti vaietessaan. Vapaamuurareiden vaitiolovelvollisuus on antanut tälle veljeskunnalle sen arvovalan. Teosofien jaarittelu on saattanut heidän yhteisönsä naurunalaiseksi.

4.14 Itsekritiikki

¹Varmaa on, että se, joka katsoo olevansa valmis, ei sitä varmuudella ole. Se todistaa silmiinpistävästä itsensä yliarvioimisesta, ja sellaisesta arvostelukyvyn ja itsekritiikin puutteesta tulee jo sinänsä este. Sillä kukaan ei ole oppilaaksi tuleminen ”arvoinen”. Ne, jotka hyväksytään, yllättyvät myös. Sillä he oivaltavat, kuinka vähän he tietävät, ymmärtävät ja kuinka vähään he kykenevät. Ja he ovat oikeassa. Vastikään hyväksytty oppilas on vielä pitkään raskas taakka opettajalle ja myös vanhemmille oppilaille. On totta, että kaikki hyväksytyt ovat olleet useamman inkarnaatiosarjan ajan erityisen tarkastelun alaisina, ja kaiketi oppilas saa aavistamattaan läpikäydä sarjan vaikeita kokeita, joiden tarkoituksena on selvittää, mihin hän äärimmäisessä hädässä voi syyllistyä. Mutta vastavalitun ja loppukokeen jälkeen planeettahierarkiaan hyväksytyn oppilaan välinen ero on kuitenkin suuri. Yleensä tämä on vaatinut sarjan inkarnaatioita, joissa intensiivinen määrätietoisuus on ilmennyt toivomuksena auttaa jollakin tavoin ihmiskuntaa ja kehitystä.

²Asiaan kuuluu, että kerran hyväksytyt oppilaat jäävät aina oppilaiksi, mutta heidän ei sen tähden tarvitse tietää siitä uusissa inkarnaatioissa. Yleensä he löytävätkin varsinaisen heille tarkoitetun toimintakenttänsä vasta 35-vuotiaina. Poikkeuksellisesti he jäävät harhautuneiksi koko elämänsä ajaksi. Tämä voi johtua monista eri tekijöistä: yksilön on edelleen vahvistettava riittämättömiä ominaisuuksia ja kykyjä, eliminoidava sopimattomia, hyvitetävä laiminlyötyjä velvollisuuksia ja raivattava pois tieltä monet esteet, ennen kuin koulutuksen jatkaminen on mahdollista. Useimmat niistä, joita ihmiskunta on vainonnut heidän elinaikanaan, mutta joita se jälkeenpäin on pitänyt uranuurtajina, ovat olleet oppilaita. Tämä ei kuitenkaan koske kirkon kanonisoimia emotionaaliasteella olevia pyhimyksiä.

³On olemassa jotain, mitä esoteerikot kutsuvat ”sokeudeksi”. Melko usein oppilaskokelas tahtoo luoda ”nopean uran”. Aina on olemassa suuri vaara, että tämä johtaa pinnallisuuteen. Perusteellisuus on kuitenkin joka suhteessa välttämätöntä. Oppilaalla täytyy olla henkilökohtainen kokemus kaikesta. Hänen omaksumansa esoteerisen tiedon se osa, mikä ei vastaa hänen

hankkimaansa elämäkokemusta, osoittautuu useimmiten pinnallisesti käsitetyksi. Se vaikuttaa myös erilaiselta, kun sitä jälkeensä kokeilee jokapäiväisen elämän kokeiluverstaassa. Oppilas, joka uskoo ymmärtävänsä, saa elämästä monia laiskanläksyjä, saa kerta kerran jälkeen kokea, että se, minkä hän uskoi ymmärtävänsä, ei sittenkään ollut oikein käsitetty. Vähitellen hän oppii ymmärtämään, ettei hän voi itse ratkaista, milloin hän on lopullisesti käsittänyt ”oikein”. Todella voimme ymmärtää vain sen, mikä kuuluu alemmalle kehitysasteelle kuin omamme. Malttamattomat saavat odottaa oppitunteja nöyryydessä. Mutta jos oppilas luulee, että tätä voi käyttää tehtyjen virheiden puolustuksena, on se vielä suurempi virhe, jolla on valitettavat seuraukset.

4.15 Palveleva asenne

¹On olemassa runsaasti oppilaskokelaita, jotka ovat omaksuneet esoteerisen tiedon todellisuudesta ja osaavat luennoida oppilaisuuden edellytyksistä ja jotka ovat teoreettisesti omaksuneet kaiken tästä aiheesta julkaistun. Oppilaaksi tuleminen vaatii kuitenkin loputtoman paljon enemmän. Vaaditaan kykyä toteuttaa, kykyä käyttää tarkoituksenmukaisesti niitä taitoja ja energioita, joista he niin paljon tietävät. Ja se on jotain täysin muuta. Oppineisuus ei ole viisautta. Tietäminen ei ole kyky, ainoastaan ensimmäinen teoreettinen edellytys.

²Oppilaskokelaat luulevat, että heidän on hankittava kausaalitajunta ja päästävä yhteyteen planeettahierarkian kanssa voidakseen sen jälkeen palvella. Tämä on tavallinen väärinkäsitys. Sen sijaan on hankittava erottamattomuus ja kaikkisyhteisyys, sen jälkeen kyky herättää toisissa ymmärtämys kaiken ykseydelle. Tärkein asia ei ole minun kehittymiseni, vaan kaikkien. Minä-tunne häviää työssä, joka tarkoituksena on saada jokainen ymmärtämään kaiken ykseys. Tiedon, oivalluksen ja kykyjen hankinnan vaikuttimena on tulla yhä taitavammaksi välineeksi evoluution palveluksessa. Kukaan ei tule yksin viidenteen luomakuntaan, vaan jokaisen on täytynyt, joskin itse tästä tietämättä, auttaa tuhansia kehittymään oikealla tavalla.

³Oppilaskokelaan on täytynyt oivaltaa, että kaikki ihmiskunnan jäsenet muodostavat yhteisen kollektiivin kehitystasosta riippumatta, ja että sen, joka mistä tahansa syystä erottaa jonkun tästä ykseydestä, on mahdotonta tulla oppilaaksi.

⁴Oppilaskokelaan on oltava selvillä siitä, ettei planeettahierarkia ole lainkaan kiinnostunut ”pelastamaan” ketään ennen kaikkia muita. Kaikki tulevat saavuttamaan päämäärän. Hierarkia tarvitsee välineitä työssään ihmiskunnan hyväksi, koska se ei kykene mihinkään ilman sellaisia. Se, joka tavoittelee oppilaisuutta osoittaa, että hän ajattelee itseään, ja se on suuri virhe. Oppilaalla on vain yksi toivomus: saada palvella. Tietoa ja valtaa omalle osalleen tahtovasta ei tule oppilas. Se, joka itse luulee olevansa valmis oppilaisuuteen, ei sitä varmuudella ole. Poikkeukset kaikki ne, jotka saavat ”kutsumuksen”, ovat yllättyneitä ja pitävä itseään arvottomina.

⁵Oppilaskokelas elää palvelukseen, auttaakseen, vapauttaakseen kykenemällään tavalla. Me kaikki voimme myötävaikuttaa oikeiden ihmissuhteiden aikaansaamiseen, myötävaikuttaa kitkaa aiheuttavien asioiden poistamiseen. Kaikilla on oikeus omaan käsitykseen. Mutta kenelläkään ei ole oikeutta loukata toisten oikeutta, ylittää toisten vapausalueen rajaa.

⁶On olemassa lukemattomia tilaisuuksia kehityksen, elämän, ihmiskunnan ja yksilöiden palveluun. Palvelua on myös tietoinen ominaisuuksien, kykyjen, tiedon ja oivalluksen hankinta. Tässä työssä, niin kuin kaikessa muussa, olennainen asia on vaikuttimemme.

⁷Sille, joka määrätietoisesti pyrkii saavuttamaan lähinnä korkeamman valtakunnan, on tulevan maailmanopettajan ”Pytagoraan” huomautus olennaisen tärkeä: ”Se, joka vaeltaa tietä (essentiaalikutta) ei ole olemassa itseään varten, vaan toisia varten.”

4.16 Suhteellisuudentaju

¹Eräs tärkeimmistä kyvyistä on suhteellisuuden taju. Oppilaskokelas on matkalla oppilaisuuteen ja oppilaalla on pitkä matka kuljettavanaan, ennen kuin hän on ”valmis”. Sen, mikä koskee oppilaita, ei tarvitse koskea oppilaskokelaita. Tervettä järkeä, kohtuullista soveltamista

vaaditaan kaikilla eri asteilla.

²Oppilas on ihmiskuntaan kuuluva yksilö, siten ennen kaikkea ihminen suhteessa ihmisiin kaikkineen, mitä se merkitsee oivalluksen ja ymmärtämyksen, maltillisuuden, kohtuuden ja tasapainon suhteen. Mitä hän on suhteessaan planeettahierarkiaan, koskee vain hierarkiaa, mikä on täysin selvästi ilmennyt kaikkien teosofisten lahkojen kokemuksista aina vuodesta 1875 lähtien. Esoteerikon on noudatettava vaikenemisen taitoa kaikkien esoteeristen asioiden suhteen, herättävätpä ne kuinka paljon tahansa yleistä uteliaisuutta.

³Välttämätön edellytys on myös kaikenlaisen kiihkoilun poissaolo. Oppilaskokelas saa ehkä oppia menemällä äärimmäisyyksiin. Se on hänen oma asiansa. Mutta hänellä ei ole oikeutta tai velvollisuutta asettaa minkäänlaisia vaatimuksia toisille, määrätä mitään toisille, pakottaa toisille käsitystään. Meillä ei yksinkertaisesti ole oikeutta arvostella toisia. Heillä on oikeus olla rauhassa myös meidän ajatuksiltamme. Moralistilla ei ole mitään mahdollisuutta oppilaisuuteen, yhtä vähän kuin kiihkoilijalla.

⁴Ehkä olisi lisättävä, että kukaan ei ole kiihkoilija sen tähden, että hän on omalta osaltaan johdonmukainen.

⁵Oppilaskokelas työskentelee yhdistääkseen yhä useampia ihmisiä yhä useammissa suhteissa yhteiseen työhön koko ihmiskunnan hyväksi. Mutta kaiken sellaisen on tapahduttava vapaaehtoisesti, ykseyden merkeissä, mikä sulkee pois kaikki vapautta rajoittavat toimenpiteet. Jos ihmiskunta voisi yhdistyä kaikkien omistautuessa evoluutiolle, silloin mahdollistuisi tajunnan pikakehitys, joka veisi ihmiskunnan uskomattoman lyhyessä ajassa viidenteen luomakuntaan. Mitä useampien yksilöiden energiat toimivat yhteistyössä, sitä enemmän yhteinen vaikutus kasvaa ja kohoaa laadultaan. Yhdeksänhenkinen yhteisyystajunnan omaava ryhmä voisi aikaansaada enemmän kuin tuhat erikseen työskentelevää.

4.17 Mentaalinen suvereenisuus

¹Oppilaskokelaan on täytynyt hankkia vetovoiman ominaisuudet ja korkeampi mentaalinen tajunta (perspektiivitajunta, 47:5). Silloin mentaalitajunta hallitsee emotionaalitajunnan tunteen ja mielikuvituksen. Se merkitsee, että oppilaskokelaalla on myös korkein emotionaaliaste (mystikko- ja pyhimysaste) takanaan ja että hänestä on tullut mentaaliminä.

²Mystikko, joka ei ole aktivoinut tajuntaa kolmannessa mentaalisessa molekyylilajissa (47:5), mutta on onnistunut aktivoimaan tajunnan kahdessa korkeimmassa emotionaalisessa molekyylilajissa (48:2,3), ei kykene hallitsemaan mentaalisesti emotionaalista mielikuvitustaan, ja niinpä hän hukkuu mielikuvitukselliseen tajunnanmereen.

³Oppilaskokelas on siten hankkinut terveen järjen mahdollisuuden itsenäiseen arvioon, vallitsevista idiologioista, auktoriteeteista ja tähän kuuluvista paperipaaveista, ”pyhistä kirjoituksista” riippumatta. Oppilaana hän saa myöhemmin tietää, että planeettahierarkia ei tule koskaan julistamaan mitään, mihin tuo patenttileima, ”jumalan sana”, voidaan liittää. Mikään jumala ei julista ihmisille ”jumalan sanaa” yhtä vähän kuin hän asettaa heille kieltoja. ”Totuuden” etsiminen ja löytäminen on ihmisten oma asia. Sitä, mikä ei ole yhdenmukaista heidän terveen järkensä kanssa (sellainen kuin se nyt on), heidän ei pidä hyväksyä. Suuri Laki takaa jokaiselle yksilölle oikeuden omaan käsitykseen toisten yhtäläisen (loukkaamattoman) oikeuden rajoissa.

⁴Oppilaskokelaan tehtävä on ennen kaikkea tulla siksi, mitä D.K. kutsuu persoonallisuudeksi. Tämän jälkeen monadiverhossa oleva minä hallitsee kolme alempaa verhoaan (mentaalisen, emotionaalisen ja eetterisen), mikä merkitsee, että mentaalisuus on suvereeni. Seuraavaksi alkaa uudelleenorientoituminen, mikä johtaa siihen, että monadi voi ainakin spontaanisti keskistyä kausaaliverhon alimpaan keskukseen (älykkyyden elimeen). Kaksi muuta ovat ykseystajunnan elin ja ”tahdon” elin.) Vasta silloin oppilaskokelaalla on mahdollisuus tulla oppilaaksi.

⁵Esoteriikkaa opiskelevien ei tarvitse suinkaan olla edes persoonallisuuksia. He voivat hyvinkin käsittää esoteerisen mentaalijärjestelmän ilman että he sen vuoksi ovat saavuttaneet sivilisaatioasteen yli.

⁶Jos ihminen tahtoo kokeilla mahdollisuuksiaan oppilaisuuteen, hänen tulee kysyä itseltään ”kuinka hän ajattelee sydämessään”. Se osoittaa hänen tasonsa.

⁷Yksilön täytyy olla ”kyllästynyt” fyysisiin ja emotionaalisiin kokemuksiin, niin kyllästynyt, ettei mikään näissä maailmoissa houkuta häntä vähääkään. Tämä on jotain täysin muuta kuin elämään kyllästyneisyys. Se on vapaaehtoista luopumista kaiken maailman ihanuudesta, mikä on hänen hallinnassaan. Kun hänen Augoeideensa näkee, että kaikki vaadittavat ominaisuudet ovat piilevinä hänen alitajunnassaan, ja että hän ei toivo muuta kuin saada palvella ihmiskuntaa, hän puuttuu asiaan voimalla. Silloin yksilölle mahdollistuu hänen kaikkien energioidensa (fyysisten, emotionaalisten ja mentaalisten) keskittäminen kärjistyneellä määrätietoisuudella varustuksesta puuttuvan menetelmälliseen hankintaan päämäärän saavuttamiseksi. Tämä ei tarkoita, että yksilö voi asettua elämään hiljaiseloa ja odottaa ”kutsua korkealta”. Yksilön itsensä tulee soveltaa keskittymisen, intensiivisyyden dynamiikkaa saadakseen yhteyden Augoeideeseensa. On virhe ajatella, että hän sallii itsensä löytyvän niin helposti, on turha yrittää, jos täydellinen piittaamattomuus omalle persoonallisuudelle tapahtuvan suhteen, piittaamattomuus myös ”yrityksen” epäonnistumisen suhteen ei vallitse ja jos täydellistä ”harmittomuutta” ajatuksissa, tunteissa, sanoissa ja toiminnoissa ei ole hankittu.

4.18 Tajunnanhallinta

¹Niin kauan kuin ihminen mieluummin elää inkarnaatioverhoissaan kuin tavoittelee toisminäksi tulemistä, hänellä ei ole edellytyksiä tulla oppilaaksi. Kun mikään fyysinen, emotionaalinen tai mentaalinen ei lumoa, ei houkuta, ei vedä puoleensa eikä sido, hän lakkaa elämästä ensiminälleen ja alkaa elää toisille, astuu palvelun tielle, oppilaisuuden tielle.

²Ihmisen verhot aktivoituvat äärettömän helposti ulkoapäin tulevista värähtelyistä tai alitajunnasta tulevista impulsseista. Emotionaalimaailman värähtelyjen laadun tulisi pian olla kaikkien tiedossa. Ne ovat poistyyntäviä ja illuusioiden ja fiktioiden ohjaamia, tietämättömyyden tyyperyyksiä. Ja yksilön alitajunta koostuu siitä, mitä hän on kaikkien inkarnaatioidensa aikana tuntenut ja ajatellut, sellaisista asioista, joita hänellä on kaikki perusteet tutkia huolellisesti. Sen tähden oppilaaksi ei voi tulla kukaan, joka ei ole hankkinut ”ajatuksenhallintaa”, ei ole oppinut hallitsemaan emotionaali- ja mentaaliverhonsa tajunnansisältöä. Nämä verhot eivät saa päättää mitään.

³Oppilaskokelaan on täytynyt huomata, että hänen minänsä on se, joka tarkkailee ajatuksia, tunteita ja aistimuksia, ja että nämä ilmiöt eivät ole minä, vaan hänen verhoissaan esiintyviä ilmentymiä. Juuri se, että hän voi nähdä ne erillisinä ilmiöinä, osoittaa, että hänen minänsä on jotain muuta. Hän sanoo itselleen, että nämä verhot eivät ole hänen minänsä, vaan välineitä, joita hän käyttää eri maailmoissa. Näiden verhojen ulkoapäin tulevien värähtelyjen aktivoima tajunta on usein vastoin hänen omia aikomuksiaan. Jos nämä ulkoapäin tulevat värähtelyt ovat vahvempia kuin hänen omansa, hänestä tulee verhojensa orja. Minän työ verhotajuntojen ja niiden ”synnynnäisten” taipumusten kanssa (minän omaa työtä edellisissä inkarnaatioissa) on usein vaivalloista, joskus voimatonta. Jos yksilön täytyy antautua ”ylivoiman” edessä, on hänen ainakin selvitettävä itselleen, ”minun verhoni tahtovat tätä, mutta minä en tahdo”. Kun ihminen on kehittynyt tarpeeksi, hänestä tulee suvereeni verhoissaan, ja näistä tulee hänen kuuliainen välineensä. Kaikkien mielialojen, alakuloisuuden, kaikkien verhoissa esiintyvien ilmiöiden ei suinkaan tarvitse olla hänen itsensä aiheuttamia. Useimmiten ne ovat ulkoapäin tulevien värähtelyjen tulosta. Jos hän on aiheuttanut ne itse, pitää hänen myös pystyä vapautumaan riippuvuudestaan niihin.

⁴Jatkuva oman minän ja sen verhojen erottaminen toisistaan on eräs menetelmä, joka vapauttaa verhoista ja niiden vastaaviin maailmoihin kuuluvista kiinnostuksista. Kausaali-verhossa oleva minä on riippumaton mentaalista, emotionaalista ja fyysisestä verhosta. Nämä alemmat verhot irtoavat myös toisistaan jokaisen inkarnaation päättymisen yhteydessä.

Jos ne ovat pitäneet minää vankina, se saa inkarnoitua, kunnes se on oppinut elämään kausaalisten ideoiden maailmassa. Alempia maailmoja kutsutaan näennäisyyden maailmoiksi, sillä siellä minä näkee vain tuntemattomien syiden vaikutukset. Kausaalimaailmassa minä näkee vaikutusten syyt. Vasta silloin minä tietää, että sillä on tietoa todellisuudesta. Minä näkee elämän tarkoituksen, että kaikki ovat matkalla samaa päämäärää kohti ja ovat sen tähden kanssavaeltajia tiellä, että kaikkien tehtävänä on auttaa toisiaan, että ykseyden elämännäkemyks on nopein tapa saavuttaa päämäärä. Kaikki tämä on sanottu aiemmin lukemattomin eri tavoin. Vasta nyt se on elävä oivallus.

⁵Suorittamalla päivittäin vaikuttimien analyysin selvittää itselleen, miksi jonkin vaikuttimen täytyy olla määräävä. Sen jälkeen tähän vaikuttimeen kiinnitetään erityishuomiota, kunnes se jonain päivänä spontaanisti ja automaattisesti pääsee oikeuksiinsa. Tällä tavalla voi tehdä minkä vaikuttimen tahansa vahvimaksi. ”Energia seuraa ajatusta.” Jokaisella tajunnanilmaisella on myös energia-aspekti. Ja energia-aspekti on olennainen, kun on kerran saanut tiedon todellisuudesta, elämästä ja elämänlaeista.

4.19 Kaksitoista essentiaalista ominaisuutta

¹Eksoteerisessa legendassa täysin vääristetyn esoteerisen kertomuksen Herkuleen kahdestatoista urotyöstä oli tarkoitus symbolisesti kuvailla oppilaisuuden eri asteita. Vain titaanista saattoi tulla ”puolijumalaksi” ja päästä siten sisään viidenteen luomakuntaan.

²Nero katsoo olevansa tärkeä, on täynnä ylpeyttä ja pöyhkeyttä. Se todistaa, että hänellä on vielä pitkälti jäljellä, ennen kuin hän on hankkinut ne ominaisuudet ja kyvyt, jotka tekevät hänestä ”ihmisen”. Meidän on täytynyt hankkia kaikki inhimilliset kyvyt vähintään 50-prosenttisesti, ennen kuin meillä on mahdollisuus oppilaskokelaisuuteen. Mikään ominaisuus ei saa olla alle minimiä, 50 prosenttia. Mutta 50 prosenttia ei ole tarpeeksi kaikille ominaisuuksille. Meistä on täytynyt tulla monessa suhteessa niin kutsuttuja neroja, ilman että me sen tähden pidämme itseämme erikoisina.

³Itseluottamus ja elämänluottamus.

⁴Rohkeutta sekä fyysisessä että emotionaalisessa ja mentaalisessa suhteessa.

⁵Oppilaan täytyy voida seisoa yksin maailmaa vastaan.

⁶Vanha sanontatapa ”okkultisesta kuuliaisuudesta” tulisi korvata täsmällisemmällä termillä, joka on mahdotonta käsittää väärin, lainmukaisuudella. Sen, joka tahtoo kehittää tajuntaansa ja hankkia korkeampien ainelajien tajunnan, täytyy oppia tähän vaadittavat prosessit, oppia näihin kuuluvat niin luonnon- kuin elämänlait ja oppia soveltamaan niitä oikealla tavalla.

⁷Oikeamielisyys.

⁸Vilpittömyys, mikä ei suinkaan merkitse, että meillä on velvollisuus jakaa mielipiteemme toisten kanssa tai antaa periksi epäoikeutetulle tunkeutumiselle alueellemme tai vastata piinallisiin kysymyksiin. Mutta koskaan ei pidä teeskennellä, vaan olla yksinkertainen ja välitön.

⁹Itsekritiikki ja itsen unohtaminen eivät merkitse vastakohtaisuutta, ja molemmat ovat yhtä tarpeellisia.

¹⁰Itsen unohtaminen: verhot yrittävät aina muistuttaa itsestään, mutta niillä ei ole mitään sanottavaa.

¹¹Nöyryys eli oivallus omasta riittämättömyydestä, omasta suuresta rajoituksesta.

¹²Haavoittumattomuus: kyky olla loukkaantumatta.

¹³Koskemattomuus tapahtuipa itselle mitä tahansa.

¹⁴Riippumattomuus toisten itseä koskevista mielipiteistä.

¹⁵Se, joka katsoo olevansa valmis oppilaisuuteen, ei sitä varmuudella ole. Pikemminkin on niin, että valitut tuntevat olevansa arvottomia ja yllättyvät. Se ei ole väärää vaatimattomuutta, vaan todiste tyydyttävästä itsetuntemuksesta.

¹⁶Toinen ehto oppilaisuudelle on täydellisen piittaamattomuuden hankinta sen suhteen,

tapahtuipa oppilaalle mitä tahansa ja tiedostipa hän mitä tahansa emotionaali- ja mentaali-verhossaan. Ne ovat ilmiöitä, joita hän todistaa, mutta jotka eivät vaikuta häneen.

¹⁷Lojaalisuus merkitsee esoteerikolle paljon enemmän kuin tavallinen lainkuuliaisuus ja rehellisyys. Se tarkoittaa luotettavuutta ja uskollisuutta. Lojaalisuuden puute merkitsee petollisuutta.

¹⁸Ajatuksen hallinta saavutetaan tajunnanilmaisuja jatkuvasti huomioiden.

¹⁹Vaikenemisen taito kuuluu ehdottoman välttämättömiin kykyihin. Ja vihityille se merkitsee paljon enemmän kuin vain juoruilusta ja lörpöttelystä luopuminen. On asioita, joita ei edes ajattele. Mentaalivärähtelyt menevät mentaalimaailmaan. Ja siten ajateltu on lähetetty ”mentaaliradiossa.”

²⁰Kyky olla aina onnellinen. Tämä on välttämätöntä, jotta emme olisi taakka ympäristöllemme.

²¹Tulisi olla iloinen ja levittää iloa ympärilleen. Onneton ajattelee itseään.

²²Koska olemme täällä saadaksemme kokemuksia ja oppiaksemme niistä, on kyky käyttää aika oikein tarpeellinen. Ne, joilla on huvitusten tarve, eivät ole edes kokeilaita.

²³Harmittomuus ajatuksissa, tunteissa, sanoissa ja teoissa. Se kuulostaa yksinkertaiselta sille, joka ei ole yrittänyt harjoittaa sitä pitkin päivää ja kaikissa tilaisuuksissa.

²⁴Ykseydentähtö.

²⁵Ihailun, antaumuksen, osanoton kyky.

²⁶Emme ole sokeita toisten ei-toivottaville ominaisuuksille, vaan tahdomme nähdä yksinomaan mahdollisuudet hyvään.

²⁷Rakasta yksinäisyyttä.

²⁸Yksinäisyyttä ei ole olemassa, koska kaikki ovat osallisia kollektiivitajuntaan. Se, joka tuntee itsensä yksinäiseksi, ei voi oppia itsen unohtamisen taitoa.

4.20 Hyväksytyn oppilaan hankittavaksi tarkoitetut kyvyt

¹Seuraavassa viitataan joihinkin niistä kyvyistä, jotka oppilaan täytyy hankkia. Niiden tunteminen auttaa kokeilasta arvioimaan, kuinka suuret hänen edellytyksensä oppilaisuuteen ovat. On hyvä panna merkille, että nämä kyvyt oppilaan tulee hankkia itse. Hän saa jonkin vihjeen, mutta ei mitään ohjeita.

²Täydellinen ymmärtämys näitä kykyjä kohtaan on mahdollinen vain oman kokemuksen kautta. Niiden spekuloinnista ei ole mitään hyötyä, sillä kukaan ei voi ”arvata oikein”. Ja kaikki arvailut ovat jo ehdottomasti loppuneet. Oppilas joko tietää tai ei tiedä. Ja se, minkä hän tietää, on todellisuutta. ”Harjoitukseen” kuuluu, että oppii jo mentaaliminänä erottamaan mitä tietää ja mitä ei tiedä. Mitä vähemmän on kiinnostunut olemaan olettamatta mitään, sitä parempi. Oppilas vapauttaa itsensä kaikista emotionaalisista illuusioista ja mentaalisista fiktioista, epäilee kaikkia mieleenjohtumia ja päähänpistoja, ei hyväksy mitään ilman riittävää perustetta. Filosofisen spekuloinnin täydellinen fiasko on ollut terveellinen läksy. Sillä menetelmällä ei ole todellakaan löydetty ainuttakaan ”totuutta”.

³Filosofian suuri merkitys on sen antamassa loogisessa koulutuksessa ja ennen kaikkea sen kaiken spekulatiivista fiktiivisyyttä koskevassa löydössä. Siinä eivät ole arvokasta filosofien mielipiteet, vaan heidän tekemänsä virheet, heidän ajattelunsa virheellisyydet. Me opimme välttämään sellaisia virheitä tulevaisuudessa. Filosofian historia on kirjoitettava uudelleen. Sellaisena kuin sitä on tähän mennessä käsitelty, se on harhaanjohtavaa. Mitä semantiikkaan tulee, myös se on spekulatiota ja vielä harhauttavampaa, tyypillistä aikamme mentaaliselle hajoamisprosessille kaikilla aloilla. Filosofiasa olevat perusluonteiset todellisuuskäsitykset ihmiskunta on saanut lahjaksi esoteerisiin tietokuntiin vihityiltä. On epäilemättä totta, että filosofit ovat väärintulkinneet ne. Mutta ilman heitä olisimme eläneet mentaalisessa kaaoksessa, mihin semantiikka johtaa. Edelleen on terveen järjen omaavia ihmisiä. Ja terve järki tulee voittamaan, niin kuin se on aina voittanut, kaikesta filosofiasta huolimatta.

⁴Oppilas tahtoo siirtyä neljännessä viidenteen luomakuntaan, toivoo tulevansa toisminäksi oltuaan ensin. Terve järki sanoo, että tullakseen toisminäksi, on tultava heidän kaltaiseksi, ainakin niin pitkälle kuin mahdollista pyrkiä siihen. Tämä on esikuva. Ne, jotka kysyvät, ovat ymmällään, tahtovat tietää, mitä ”saa” tai ”mitä ei saa”, mitä ”pitää” tehdä jne., voivat yrittää mielikuvituksen avulla ymmärtää, mitä toisminä tekisi heidän tilallaan. Söisikö hän sellaista ruokaa, lukisiko hän sellaista kirjallisuutta, etsisikö hän sellaisia ”huvituksia”, sallisiko verhojensa päättää?

⁵Oppilas on oppinut erottamaan itsensä persoonallisuutena (triadiverhossa), kausaaliolentona (kausaaliverhossa) ja kausaaliminänä (keskistyneenä kausaaliverhon korkeimpaan keskukseen, tahtokeskukseen). Kausaaliolentona hänellä on subjektiivinen tajunta kahdessa kausaaliverhon kolmesta keskuksesta, kausaaliminänä sen lisäksi objektiivinen itsetietoisuus kaikissa kolmessa. On tärkeää, että nämä erottelut ovat täysin selkeitä, mitä ne eivät vielä ole useimmille okkultisteille. Sellaisella selkeydellä ei myöskään ole kiirettä, ennen kuin yksilö itse kokee tähän kuuluvat todellisuudet. Sillä mitä selkeämmät käsitteet kokelas on hankkinut, sitä suurempi on itsepetoksen vaara, koska kokematon sekoittaa hyvin helposti toisiinsa mentaalisen selkeyden ja subjektiivisen todellisuuden. Siltä riskiltä välttyy, jos yksilö käsittää, ettei hän itse asiassa ymmärrä esoteerikon kuvaamia todellisuuksia, ennen kuin hänestä on tullut jonkin planeettahierarkian jäsenen oppilas. Oikeaa takuuta ei anna edes tämä, koska mustan loosin yksilöt usein naamioituvat sellaisiksi opettajiksi. Mutta tämä on mahdollista vain fyysisessä ja emotionaalisessa maailmassa, ei mentaalimaailmassa. Selvänäkijöistä, jotka kuvittelevat, että heidän selvänäkönsä (tai, kuten he usein uskovat, ”kosminen tajuntansa”) antaa heille mahdollisuuden arvioida, tulee myös erehtymättä mustien uhreja. Planeettahierarkian jäsenet eivät koskaan näyttäydy emotionaalimaailmassa.

⁶Välttämättömiä sääntöjä oppilaille ovat, että hän hankkii persoonattomuuden, jumalallisen piittaamattomuuden sen suhteen, mitä hänelle tapahtuu, mitä toiset sanovat hänestä tai tekevät häntä vastaan, ettei hän koskaan katso taakseen, on harmiton ja elää nykyhetkessä.

⁷”Persoonattomuus”, henkilökohtainen persoonattomuus, on eräs kahdestatoista essentiaalisesta ominaisuudesta, joka kausaaliminän on hankittava. Ennen sitä yritykset olla persoonaton ovat vain pakoa todellisuudesta, niin kutsuttua ”ei-sitoutumista”, vastuun väistämistä. Esoteerisesti tietämättömät väärintulkitsevat kaikki sellaiset ilmaisut, koska se mitä tarkoitetaan, on heidän elämäkokemuksensa ulkopuolella ja tulee väärinymmärretyksi. Tämä on myös eräs esoteriikkaan liittyvistä hankaluuksista. Vasta humaniteettiasteella alkaa näkyä edellytykset sille, ettei enää avuttomasti käsitä väärin. Tämä oli myös eräs esoteerisen tiedon salassa pitämisen syistä.

⁸Persoonattomuus on ”rakkautta”, essentiaalisuutta, ykseyttä kaikkien kanssa, jotain, mitä ei ymmärrä se, joka edelleen puhuu minusta, sinusta ja meistä.

⁹Se on ennen kaikkea jumalallista piittaamattomuutta oman minän suhteen, yhdistyneenä oivallukseen vastuusta kaiken suhteen, siten suora vastakohta vastuuttomalle välinpitämättömyydelle siitä, ”miten menee” jossain suhteessa.

¹⁰”Teidän kykyne kärsiä on epänormaalia. Tämä on lopetettava kultivoimalla ”jumalallista piittaamattomuutta”, jonka ymmärtäväinen, osaaottava viisus korvaa rajut emotionaaliset reaktiot.” (D.K.) Me voimme vielä paremmin kohdata osanoton tarpeen ymmärtämyksellä kuin itsetuhoisalla, tarkoituksettomalla tunteilevuudella. Korkeammilla energialajeilla on kokonaan toinen teho.

¹¹Oppilas elää nykyhetkessä, ei menneisyydessä, ei katso koskaan taakseen. Elämällä nykyhetkessä ja työstämällä nykyhetken kokemuksia hän hyödyntää sen, mitä nykyhetkellä on hänelle opetettavaa. Tässä ja nyt elävä harjoittaa samanaikaisesti sekä keskittymistä että ajatuksen hallintaa”. Menneisyyden muistot ovat kaikki enemmän tai vähemmän toisenlaisia ja vääristyneitä. Nykyisyydessä elävällä ei ole aikaa elää muistojen maailmassa, jossa minä elää omassa ympyrässään, sen sijaan että unohtaisi oman merkityksettömyytensä.

¹²Ajattelu tuottaa mentaaliaineessa ainemuotoja, jotka ovat samanaikaisesti vaikutuksen synnyttäviä energialatauksia. Oppilas vihitään meditaation tieteseen samoin kuin visualisoinnin taitoon.

¹³Esoteerinen meditaatio on visualisointia ja mielikuvituksessa elävästi toivotun havainnollistamista. Siten subjektiivinen objektivoituu ja saadaan mahdollisuus ajatuksen objektiivisen hallintaan. Visualisoimalla oppilas liittyy linkin linkkiin triadiketjussa, kehittää objektiivista tajuntaa yhä korkeammissa maailmoissa, hankkii yhä suuremman syntetisöimiskyvyn ja osallisuuden yhteisyystajuntaan, mikä kaikki tuo mukanaan sekä laajuudeltaan että tehokkuudeltaan kasvavaa tajunnan suorituskkyä.

¹⁴Esoteerikolle, joka on hankkinut todellisuustiedon ja jolla on visio ”kokonaisuudesta”, systeemiajattelu (47:4) on jotain muuta kuin filosofille tai tiedemiehelle. Tämä visio saadaan löytämällä neljän kardinaalipisteen symboli, ”vihkiytymättömälle” merkityksetön. Nouseva = korkeammat valtakunnat. Laskeva = alemmat valtakunnat. Ulospäin = ihmiskunta. Sisäänpäin = kosminen kokonaistajunta.

¹⁵Esoteerikko kehittää uusia ominaisuuksia ja kykyjä. Ne mahdollistavat hänelle hänen oman panoksensa ja sen ymmärtämisen meneillään olevassa manifestaatioprosessissa kaikkineen, mitä tämä merkitsee ennakoimisen ja tuleville inkarnaatioille tarkoitetun omavalinnaisen elämäntehtävän suhteen, jatkuvan nykyhetken tilanteiden huomioimisen ja näiden merkityksen ymmärtämisen suhteen.

¹⁶Ennen kuin yksilöstä on tullut kausaaliminä, on hänen rakkautensa ihmiskuntaa kohtaan ja osanotto sen yleisiin tarpeisiin kaiketi jaloa, mutta jokseenkin satunnaisia yrityksiä. Se, mitä hän tekee, ei ole vielä hänen luonteensa, vaan tulos harkitusta uhrautumisesta ja tietoisesta luopumisesta. Vielä on jäljellä persoonallisuuden desentralisaation hankinta ja automaattinen asenne toisiin ilman ajatusta omasta itsestä.

¹⁷Hänen uusiin kykyihinsä kuuluu telepatia, ajatuksenvälitys toisten kanssa, Augoeideelta tai opettajalta tulevien värähtelyjen käsittäminen. Kausaalimaailman ideat ovat hänen käytettävissään yhä suuremmassa laajuudessa, mikä tuo mukanaan kyvyn tietää näkemisen antamalla varmuudella myös ilman näkemistä sen, mitä hän tahtoo tietää ihmisen maailmoissa. Hän alkaa myös hyödyntää toistriadin määrätietoista energiaa (ainoa energia tähän mennessä, jonka planeettahierarkia katsoo ansaitsevan nimityksen ”tahto”), joka tuo mukanaan oivalluksen kehityksen väistämättömyydestä ja omasta osallisuudesta siihen ja aivan erityisesti siitä, mikä on välittömän tärkeää ihmiskunnalle.

¹⁸Oppilas saa oppia samastumaan kaikkiin ”muotoihin” (eri muotojen erilaisiin tajunnanlajeihin) ja kokemaan nämä omina tajuntoinaan. Sillä tavalla hän oppii oivaltamaan, että hän on erottamaton osa kokonaisuudesta. Tämä on alustavaa harjoitusta korkeamman tajunnanlajin hankinnalle ja oivallukselle siitä, että kaikki tajunta on yhtä tai oikeammin: katkeamaton tajuntojen sarja.

¹⁹Oppilaan täytyy oppia käsittämään ja erottamaan monenlaisia värähtelyjä. Ne ovat fyysisiä, emotionaalisia ja mentaalisia värähtelyjä, myöhemmin eri molekyyllilajien värähtelyjä. Ne ovat hänen eri keskustensa värähtelyjä. Ne ovat hänen Augoeideeltaan, hänen ryhmältään, hänen opettajaltaan tulevia värähtelyjä.

²⁰Jokaisella yksilöllä on erityinen ”värähtelynsä” tai ”omalaatunsa”, ja oppilas saa oppia tunnistamaan värähtelyt yksilöiden kanssa, jotta hän voi erottaa, mistä eri värähtelyt tulevat, niin kuin me tunnistamme tuttavamme äänistä.

²¹Koko koulutusasteensa ajan oppilas saa oppia, kuinka hänen tulee käyttää energioita, eri keskusten eri departementtienergioita edistääkseen kehitystä. Oppilas huomaa, että hän on energioiden valtamereissä oleva energiapiste. Tämä merkitsee sarjaa ”paljastuksia”, sana, jonka kirkko on väärinkäsittänyt. Se on virheellisesti tulkittu itsekkäässä tarkoituksessa ”mystikon palkkiona” jumalan, transsendentin jumalan etsinnästä. Todellinen paljastus on kuitenkin tulos immanentista jumaluudesta, yksilön samastumisesta yhä korkeampiin tajunnanlajeihin.

²²Oppilaan on opittava keskustusten merkitys, kuinka ne tulee elvyttää ja hyödyntää.

²³Eri verhojen integroiminen merkitsee muun muassa yhteyden mahdollistumista eri verhojen toisiaan vastaavien keskustusten välillä, jotta alas virtaavat energiat voisivat toimia taroituksenmukaisesti ja kitkattomasti. Kun oppilas onnistuu tässä, hänet opetetaan liittämään triadiverhonsa kausaaliverhoon, minkä jälkeen kausaalienergiat ohjautuvat alas triadin fyysiseen atomiin ja eetteriverhon vastaaviin keskuksiin. Näiden keskustusten kautta virtaavat energiat vaikuttavat aivosolujen eetteriverhoon.

²⁴Oppilasta varoitetaan virheistä, joita tietämättömät tekevät. He tutkivat keskustusten sijaintia eetteriverhossa ja yrittävät herättää aistimuksia näissä keskuksissa tullakseen siten tietoisiksi niiden sijainnista ja laadusta (tajunnanlajista). Kun tämä onnistuu, he yrittävät saada yhteyden ylittämiseen kausaalitajuntaan. Tämä on virheellinen menettelytapa. Ensitriadin energioiden (alempien verhojen synteettisen persoonallisuuden) ei tule elvyttää keskuksia, vaan kausaalitajunnan. Jos ensitriadi elvyttää ne, silloin ne ehkäisevät kausaalienergioita. Jos tämä tapahtuu, niin seuraavassa inkarnaatiossa persoonallisuus vastustaa kausaalisuutta vielä enemmän kuin ennen.

²⁵Ehkä on nyt ymmärrettävää, miksi joogin, joka on alkanut itse elvyttää keskuksiaan, täytyy epäonnistua ja joutua avuttomaan illusionismiin. Hän onnistuu saavuttamaan pyhimysasteen, mikä on kokonaan toinen asia. Ilman Augoeideen apua hän ei koskaan saavuta kausaaliastetta, ja tästä avusta hän kieltäytyy, sillä hän uskoo, että hän voi ja hänen täytyy itse saavuttaa ”jumaluusaste”. Hän ei tiedä, että yksinomaan Augoeideella on tietoa todellisuudesta ja että monadi hankkii sen vasta kausaaliminänä.

²⁶Leadbeaterin mukaan oleskelu emotionaalimaailmassa inkarnaatioiden välillä ylittää harvoin sata vuotta. Sana ”harvoin” vaikuttaa jokseenkin liian vahvalta. Joka tapauksessa voidaan rauhallisesti todeta, että se ei ole sääntö ja että oppilaan oleskelu siellä on huomattavasti lyhyempi. Jos osoittautuu, että oppilas on etevä mentalisti, hänelle voidaan antaa jopa ohjeet siihen, kuinka hän voi räjäyttää emotionaaliverhonsa ja siirtyä mentaalimaailmaan. Mentalistina hän myös tietää, kuinka hän voi mentaalimaailmassa hankkia objektiivisen mentaalitajunnan, mikä antaa hänelle mahdollisuuden liikkua vapaasti maailmassaan ja auttaa ihmisiä (heidän mentaaliverhonsa tajunnassa) sekä fyysisessä että emotionaalisessa maailmassa heidän mentaalisissa ongelmissaan. Hänestä tulee ”mentaalienkeli”. Tietenkin kyse voi olla ainoastaan sellaisista ongelmista, joiden ratkaisu hyödyttää ihmiskuntaa ja tajunnankehitystä.

²⁷Yksilö hankkii tajunnanjatkuvuuden kyvyn, jolloin hän voi muistaa, mitä hän on kokenut unensa aikana. Tällä ei ole mitään tekemistä ”unien muistamisen” kanssa.

²⁸Kauan ennen kuin oppilaasta on tullut täydellinen kausaaliminä ja fyysisessä valvetajunnassaan siitä tietoinen, hänen täytyy kyetä unensa aikana jättämään triadiverhonsa inkarnaatioverhoineen ja siirtyä kausaaliverhoonsa. Siinä ollessaan hänen täytyy pystyä liikkumaan kausaalimaailmassa, sillä vain kausaaliverhossa ollessaan hän voi tavata opettajansa ja saada henkilökohtaisia ohjeita. Tajunnanjatkuvuuden hankittuaan hän voi herätessään (tultuaan takaisin triadiverhoonsa) muistaa yöllisen kokemuksensa, mutta sitä ennen jäävät vastaanotetut tiedot hänen ylittajuntansa ollen hänen valvetajuntansa saavuttamattomissa. Oppilaisuutta valmistavaan koulutukseen kuuluu oppia taito siirtää ensitriadi triadiverhosta suurempaan kausaaliverhoon ja hankkia vaadittava tajunnanjatkuvuus. Tämän perusteella on ymmärrettävissä, että vastikään hyväksytty oppilas on usein pikemminkin taakka kuin avuksi opettajalle ja että voidakseen tulla hyväksytyksi oppilaana, yksilön on täytynyt tulla mentaaliminäksi.

4.21 Oppilaan itsemäärävyys

¹On monia, jotka lukevat jumalan tahdon pyhistä kirjoituksista ja hyväksyvät sen sokeasti. On monia ”henkisiä” kouluja, jotka julistavat jumalan tahtoa. On monia, jotka Sokrateen tavoin kuuntelevat ”ääntä” ja noudattavat sitä. On myös niin kutsuttuja esoteerisia kouluja, jotka puhuvat mestarin toivomuksista ja neuvoista. Planeettahierarkia toteaa energisesti, että kaikki

sellainen on ristiriidassa itsetoteutuksen lain kanssa. Yksilön tehtävänä on hankkia itsemäärävyyttä, oppia luottamaan terveeseen järkeensä ja tekemään itsensä riippumattomaksi kaikenlaisista vaikutuksista, olivatpa niiden lähteet kuinka ”valaistuneita” tahansa. Kukaan planeettahierarkian jäsen ei anna käskyjä edes oppilailleen. Korkeammissa valtakunnissa ei ole sellaista sanaa kuin ”käsky”. Se on ristiriidassa vapauden lain kanssa. Mikä tahansa väite, että ”mestari toivoo...” tai jokin vastaava, on joko väärinkäsitys tai petosta. Planeettahierarkian sihteeri D.K. on tämän varmuudella todennut. Opettaja kehittää oppilaalle suunnitelman, oman suunnitelmansa. Siinä tapauksessa oppilas on täysin vapaa ottamaan selvää siitä, missä hän voi antaa panoksensa. Mutta se tapahtuu hänen omasta aloitteestaan ja hänen omalla vastuullaan.

²Tämä on vahvistettu varmaksi, koska teosofinen adyaryhteisö on puolustanut toista mieliä pidettä, jolla on ollut hyvin valitettavat seuraukset. Seuraava erään teosofisen johtajan (George Arundalen) lausunto todistaa kohtalokasta Lain (monien elämänlakien) väärinkäsitystä: ”Olin mieluummin väärässä johtajani kanssa, kuin oikeassa oman käsitykseni mukaan.” Näin ajatellen yksilö on luopunut omasta jumalallisesta oikeudestaan itseluottamukseen ja itsemäärävyYTEEN. Itsetoteutuksen kiinteä perusta puuttuu. Vastuuta ei voi heittää toisille. Kukaan planeettahierarkian jäsen ei anna ohjeita sen suhteen, mitä yksilön tulisi ajatella tai tehdä. He esittävät tosiasioita yksilön itsensä arvioitavaksi, ei mitään muuta.

³Vain itsemäärävyyttä hankkinut voi tulla ”oppilaaksi”. Ei edes oma ”yliminä” Augoeides auta henkilökohtaisissa ongelmissa tai korjuun lakia koskevissa asioissa. Minä on riippuvainen omasta kokemuksestaan tässä ja muissa elämissä. Ihminen on saanut mahdollisuuden vapaaseen tahtoon ja hänen on myös kehitettävä sitä. Tämä ehkäistyy, jos hän on kokonaan ”jumalan ”ohjauksen varassa” ja tottelee henkisiä auktoriteetteja. Vain itsemäärävyyttä hankkinut voi kehittää mentaalitajuntansa saamaan yhteyden kausaalitajuntaan. Hänen tehtävänsä on vapauttaa itsensä emotionaalisista illuusioista ja mentaalisista fiktioista ja sen hän voi tehdä yksinomaan luottamalla omaan terveeseen järkeen. Tämä ei ole itsetehostusta, vaan tietoa laista, ja siitä seuraa todellinen nöyryys elämän ongelmien edessä. On tietenkin hyvin yhdenmukaista kasvattajan ohjauksutsumuksen kanssa, että hän ohjaa, kunnes lapsi on kehittänyt terveen järkensä. Mikään ei estä kuuntelemasta toisten neuvoja, kunhan vain päättää itse.

⁴Kaikesta ja kaikilta voi oppia, ei vain kaikesta ihmiskunnassa olevasta, vaan myös kaikesta kolmessa alemmassa luomakunnassa olevasta. Se on oppimisprosessi, jota ei koskaan saa loppuun.

⁵Mikä merkitys on sillä, että joku ”opettaja” uskoo saavuttaneensa korkeamman tason kuin se, jolla hän on? Minä opin häneltä, koska hänellä on kokemuksia, joita minulla ei ole. Kukaan opettaja ei voi harhaanjohtaa sitä, joka noudattaa Buddhan neuvoa, että koskaan ei pidä hyväksyä mitään, mitä ei itse oivalla oikeaksi. Jokaisella on oma terve järkensä, jota hänen tulisi seurata, sillä se on hänen ”totuudenkriteerinsä”. Se, mitä minä en ymmärrä, on minun tasoni yläpuolella eikä ole minua varten. Aikanaan tulee se päivä, jolloin myös minä ymmärrän. Minun terve järkeni on minun kallioperäni, jolle minun täytyy rakentaa. Se ei ole vain varmin perusta. Se on myös nopein tapa oppia. Ne, jotka ”uskovat” vastoin tervettä järkeään, tulevat elämässä toisensa jälkeen saamaan jatkuvia laiskanläksyjä. Sellaiset ihmiset kehittyvät hyvin hitaasti. Tässä tapauksessa kelpaa vertaus etanaan, joka saavutti maalin nopeammin kuin jänis. Sillä, joka on innokas ”edistymään nopeasti”, ei ole oikean vaikuttimen ohjaama ja saa varmaan oppia uudelleen kehityksen suhteen. Ainoa oikea vaikutin on oppia voidakseen paremmin auttaa toisia edistymään.

⁶Oppilas, joka on tietenkin omaksunut tavallisen yleiskoulutuksen ja luonnontutkimuksen tulokset hylozooisten opintojen ohella, saa opettajansa johdolla löytää verhojensa keskukset ja eri keskuksiin kuuluvat tajunnan- ja energialajit. Oppilaan asia on sitten itse löytää tie kausaalimaailmaan ja siinä määrin kuin hänen työnsä evoluution hyväksi vaatii hyödyntää nämä kausaaliset energiat. Esoteerinen tieto täytyy olla itsehankittu. Mitään ei saa hyväksyä, mistä ei ole kokemuksen ja kokeilujen kautta tullut oppilaan kallioperälle perustuvaa tietoa.

Hypoteesit ja teoriat oppilaan täytyy lopullisesti eliminoida. Kausaalimaailmassa hän voi tutkia planeetan syntyhistoriaa ja kaikkea sen jälkeistä tapahtumainkulkua (tietenkin monadin kolmessa alimmassa atomimaailmassa 47–49 kokemaa involuutiota ja evoluutiota). Hänen ajattelunsa ei ole enää mentaalista käsittämistä, vaan intuitiivista näkemistä, jolloin mentaaliset käsitteet putoavat pois tarpeettomina apuvälineinä. Hän tietää, koska hän ei koe vain yhtä kertaa, vaan joka kerta kun hän tahtoo ja hänen tarvitsee tietää. Hän ymmärtää, miksi korkeampien minuuksien on vaikea välittää tietämäänsä mentaaliminuuksille heidän suunnattoman rajoittuneiden ja aina epätyytyttävien käsitteidensä vuoksi.

4.22 Oppilas työntekijänä

¹Voidakseen aikaansaada jotain ihmiskunnassa täytyy planeettahierarkian Lain mukaan käyttää ihmisiä. Jonkin suunnitelman toteuttamiseksi tarvitaan työtovereita, joita se voi innoittaa suunnitelman päätökseen saattamiseen siellä, missä sellaiset ovat tarpeen.

²Ennen kuin yksilö on hankkinut subjektiivisen kausaalitajun, planeettahierarkia ei voi käyttää häntä välineenään työssä, ja vain sellaiset voivat odottaa tulewansa oppilaiksi. On vakava virhe luulla, että planeettahierarkia olisi erityisen kiinnostunut jostakin, joka ei ole sopiva tekemään sen työtä fyysisessä maailmassa. Sopiva voi olla vain se, joka on hankkinut kaksitoista essentiaalista ominaisuutta. Sopimattomille välineille (ja niitä ovat kaikki, jotka uskovat olevansa sopivia) sillä ei ole mitään käyttöä.

³Yksilön oma valmentautuminen viidenteen luomakuntaan siirtymisen tarkoituksella, ei kiinnosta planeettahierarkiaa. Se ei välitä siitä, mitä ihminen tietää ja osaa, vaan minkä panoksen hän antaa kehitykselle, kuinka hän toteuttaa veljeyden. Siihen saakka hän saa kulkea tavallista kehitystietä, oman Augoeideensa valvonnan alaisena, joka edustaa yksilölle Lakia ja kaikkea siihen sisältyvää. Itsetoteutuksen lain mukaan yksilön on itse löydettävä kehitysmenetelmät ja tässä evoluution energiat ovat hänen käytettävään. Kehitys tapahtuu automaattisesti suuressa evoluutioprosessissa vuosimiljoonien kuluessa ja itsetoteutuksen lain mukaan.

⁴Ennen kuin oppilaasta voi olla enemmän hyötyä opettajalle, hänen eetteriverhonsa täytyy olla täydellisesti uudelleen organisoitunut, jotta se voi vastaanottaa kausaaliverhosta tulevia värähtelyjä. Tämän edellytyksenä ovat inkarnaatioverhojen yhteensulautuminen, mentaalinen dominanssi ja tieto uudelleenorganisointimenetelmästä. Tämän jälkeen oppilas voi aloittaa sisään virtaavien energioiden, niiden alkuperän ja tarkoituksenmukaisen käytön tutkimisen.

⁵Kun tiede on löytänyt ja tunnustanut fyysisen eetteriverhon olemassaolon, tullaan esoteerinen tieto eetteriverhojen keskusten, organismin hermoston ja rauhasjärjestelmän välisistä suhteista sallimaan julkaistavaksi. Se tulee aiheuttamaan täydellisen vallankumouksen lääketieteellisessä ajattelussa.

⁶Oppilas ei koskaan työskentele yksin hierarkisen suunnitelman toteuttamisen yhteydessä. Ennen kuin tämä mahdollistuu, hänen on täytynyt liittyä yhteisyystajun omaavaan pysyvään oppilasryhmään. Tässä ryhmässä arvostelu on poissuljettu ja siinä vallitsee täysi harmonia.

⁷Planeettahierarkian työ koskee syitä. Ihmisen maailmoissa olevat oppilaat ovat juuttuneet näihin heille kätkeytyjen syiden vaikutuksiin, minkä tähden he eivät arvioida niitä oikein. Vasta sitten kun oppilas on saavuttanut jatkuvan yhteyden kausaalitajuntaansa, hän voi vapautua illuusioista ja fiktioista ja havaita tapahtumainkulun syyt. Juuri syiden näkemisen kyky mahdollistaa ennalta näkemisen, ”tulevaisuuden ennustamisen” (josta on puhuttu niin paljon palturia).

⁸”Palvelu” on ykseyden lain, kehityksen lain ja vapauden lain mukaista toimintaa. Kaikki nämä kolme ovat osallisia. Palvelu ilmentää kaikkien ykseyttä. Palvelu pyrkii kaikkien tajunnankehitykseen. Palvelu ei pakota omaa mielipidettään toisille, vaan vetoaa heidän mahdollisuuteensa käsittää tosiasioita ja niiden asiayhteyksiä. Tämä elämänlakien mukainen toiminta antaa työntekijälle ideoita ja laajentaa hänen perspektiiviään. Palvelu on nopeimman kehityksen tie. Se, joka itsekkyydessään pitää tiedon itsellään, taantuu tai hänestä tulee fiktioiden uhri. On

lukemattomia tapoja palvella (poliittisesti, sosiaalisesti, tieteellisesti, kulttuurillisesti jne., sen lisäksi tietenkin aina yksilöllisesti tilaisuuden tullen, eikä kukaan etsijä, kyselijä ole ”arvoton”). Olennaista on että toiminnan tarkoitus on hyödyntää kokonaisuutta.

⁹”Oppilas ei ole itseään varten, vaan toisia varten.” Hän erehtyy, jos hän ajattelee, että se syventynyt ymmärtämys, jonka hän palvelemalla voittaa, on hänen omaa kehitystään varten. Sen tarkoitus on tehdä hänestä taitavampi työntekijä planeettahierarkian palveluksessa. Hänen kokemansa oivallus on yhdenmukainen ihmiskunnan tajunnankehitystä varten laaditun määräaikaisen suunnitelman kanssa ollen siten rajoittunut jollekin määrätylle toimialalle.

¹⁰Oppilaan ei tarvitse etsiä tilaisuuksia palvella. Ne tarjoavat itsensä ja ovat usein hyvin ilmeisiä; ne ovat olemassa hänen välittömässä ympäristössään. Se, joka tahtoo, kykenee myös huomaamaan kaikkialla olemassa olevat tarpeet. Jokainen palvelee parhaimmalla mahdollisella tavallaan. Matkiminen on aina väärin. Joka tapauksessa sitä ei suoriteta minkään auktoriteetin määräyksestä. ”Henkiset johtajat”, jotka antavat käskyjä ja ohjeita, tekevät virheen. Tyypillinen esimerkki sellaisen asenteen omaavasta oli teosofi Annie Besant, jonka diktatoriset käytöstavat aiheuttivat paljon harmia.

¹¹Oppilas, joka uudessa inkarnaatiossa hyväksytään uudelleen oppilaaksi, saa tietää hierarkian lähimpää tulevaisuutta koskevista suunnitelmista. Suunnitelma esitetään siten, että hän saa oivalluksen suunnitelman siitä osasta, jonka departementtiin hän kuuluu ja jonka arvioidaan kykenevän toteuttamaan se, samoin kuin työpanoksesta, jonka hän itse uskoo voivansa ottaa tehtäväkseen. Hänelle ei siten anneta tehtävää, vaan hänen täytyy itse arvioida oma mahdollisuutensa. Häntä ei koskaan kehoiteta mihinkään työhön planeettahierarkian hyväksi. Toivomukset, ohjeet miltä tahansa korkeammissa valtakunnissa olevalta viranomaiselta ovat mahdottomia, sillä se olisi ristiriidassa vapauden lain kanssa. On kokonaan toinen asia, että sen, joka tahtoo voittaa jotain omalle osalleen (saavuttaa korkeamman asteen), on otettava huomioon välttämättömät edellytykset.

¹²Olisi täysin turhaa luulla, että oppilas on robotisoitava tullakseen sopivaksi välineeksi planeettahierarkialle. Oikeampi olisi vertaus suurlähettilääseen, jonka hänen hallituksensa lähettää mitä vaativimpiin ja arkaluonteisimpiin tehtäviin.

¹³Oppilaan itselleen ottama työ ei ole helppo. Hän ei saa ohjeita eikä neuvoja. Ainoa apu, jota hän voi odottaa, ovat vaadittavat energiat, jotka annetaan hänen käytettäväkseen siinä määrin kuin hän ymmärtää käyttää niitä tarkoituksenmukaisesti. Hänen asiansa on oivaltaa, mihin hän kykenee pätevyydellään, missä hän voi antaa panoksensa, kuinka hän voi parhaiten mukauttaa sen vallitseviin olosuhteisiin. Hän ei saa välttää vastuuta. Hän ei saa pakottaa toisille käsitystään, ainoastaan asiallisesti selittää oman näkemyksensä asiasta. Kiihkoilija on oppilaaksi sopimaton. Hänen on huomioitava toisten kehitysaste, ymmärtämisen mahdollisuus. Kaiken tämän hän oppii kaikenlaisissa suhteissa päivittäisen kokemuksen kautta.

4.23 Oppilaisuuden esteet

¹Oppilaisuuden esteitä ovat kaikki ominaisuudet, jotka johtuvat poistotyöntövoimasta (vihasta sen laajimmassa merkityksessä). Kaikki sellaiset alemmalla emotionaaliasteella (poistotyöntövoiman asteella, vihanasteella) hankitut ”negatiiviset” ominaisuudet, on täytynyt korvata ”positiivisilla” (vetovoiman) ominaisuuksilla.

²Useimmissa ihmisissä egoismia on 95-prosenttia, oppilaassa 5 prosenttia (välttämätöntä tekemään verhot tehokkaiksi välineiksi).

³Ihmisen ”velvollisuus” on olla ”onnellinen. Joka tapauksessa onnellisuus on ehdoton oppilaisuuden edellytys. Planeettahierarkialla ei ole mitään käyttöä kelpaamattomille oppilaille, ja näitä ovat kaikki, jotka ovat henkinen taakka kanssaihmisilleen.

⁴Välttämättömät fyysiset ja emotionaaliset tarpeet täytyy tietenkin tyydyttää. Mutta ne vähennetään minimiin, jotka jokainen määrätköön itse aina omalaatunsa mukaan. Huomautus riittääköön.

⁵Kaikki näennäisyyteen kuuluva, sen epärehellisyys, valheellisuus, teennäisyys, petollisuus, ovat esteitä. Tässä yhteydessä lienee paikallaan huomauttaa, että yksilöllä ei ole mitään velvollisuutta antaa tietoja yksityiselämästään ja persoonastaan. Hänellä ei ole vain oikeus vaan velvollisuus torjua kaikki henkilökohtaisen piirin loukkaukset. Tämä sisältää myös, ettei hän koskaan todista itsestään.

⁶Todellinen este on kiinnostus toisten asioihin, uteliaisuus ja juoruilu. Toisten yksityiselämä on tabu. Mitä lähimmäinen sanoo tai tekee on hänen oma asiansa niin kauan kuin hän ei loukkaa toisten oikeutta. Jokaisella on oikeus olla koskematon ja loukkaamaton. Toisten virheet eivät koskaan kuulu meille. Meillä on enemmän kuin tarpeeksi opittavaa omistamme, joita on paljon enemmän kuin yksilön tuntemat. Meillä ei ole mitään oikeutta moralisoida toisia. Toisia morali-soiva ei ole saavuttanut edes kulttuuriastetta. Ne, jotka eivät ole oppineet erottamaan tiedon-halua ja uteliaisuutta, ovat aivan liian alkukantaisia. Juoruilijat saavat aikaan (joskin uskomat-tomalla itesokeudella ja tahattomasti) samaa vahinkoa kuin vakoojat ja kavaltajat. Tätä ei voi sanoa kyllin voimakkaasti eikä liian usein.

⁷Me olemme vikoja ja puutteita täynnä olevia ihmisiä. Ne häviävät kehityksen kuluessa. Vain moralistit, jotka ovat aina tekopyhiä, tuomitsevat toiset ihmiset niistä.

⁸Suvaitsemattomuus on ehdoton este.

⁹Oppilaisuuden esteitä ovat: hallitsemattomat inkarnaatioverhot, heikko äly, itsetehostus ja omahyväisyys, mikä tahansa ”uskontunnustus”. Oppilas ei usko mihinkään. Hän tietää tai ei tiedä. Mentaalijärjestelmän, jonka hän hyväksyy työhypoteesiksi toistaiseksi, täytyy antaa mentaalinen selvyys ja tarkkuus ja selittää enemmän ja täsmällisemmin kuin mikään muu järjestelmä.

¹⁰Oppilaalle ei ole olemassa paperipaaveja, idiologioita, dogmeja, ainoastaan työhypoteeseja. Terve järki on korkein auktoriteetti.

¹¹Se, joka etsii tietoa elämästä omalle osalleen, omalle kehitykselleen, omalle ylemmyy-delleen, ei pääse pitkälle.

¹²On oppilaskokelaita, jotka ehkäisevät yliarvioimalla itseään, aliarvioimalla toisia ja usko-malla olevansa itse ”paljon pidemmälle kehittyneitä”. Sitä vastoin on olemassa monia esi-merkkejä siitä, että ”etana on tullut maaliin ennen jänistä”.

¹³Taipumus tietää, tietää enemmän, olla varma, ennen hyväksytyksi tulemistä, on eräs tavoista läimäyttää ovi kiinni.

¹⁴Oppilaskokelasta varoitetaan kiinnostumasta omista keskuksistaan. On opettajan asia antaa ohjeita näitä koskevissa asioissa. Tämä on eräs joogien tekemistä virheistä, mikä viivästyttää heidän omaa kehitystään, vaikka he uskovat jouduttavansa sitä.

¹⁵On erittäin viisasta lykätä hengitysharjoituksia, kunnes on tullut hyväksytyksi oppilaaksi. Vasta sitten se on täysin vaaratonta. Kaikenlaisilla okkulttisilla menetelmillä oppilaskokelas voi herättää eloon energioita, joiden hyödyntämiseen oikealla tavalla hänellä ei ole ymmärtä-mystä eikä kykyä. Oppilaskokelasta varoitetaan olemaan kokeilematta asioita, joita hän ei täydellisesti ymmärrä. ”Valosta päässä” on tulossa yhä tavallisempi ilmiö. Valolla manipulointi voi johtaa sokeuteen.

¹⁶Synnynnäinen eetterinen objektiivinen tajunta on ”lahja”, jota käytetään väärin, jos sitä käytetään tyydyttämään uteliaisuutta ja halua loukata toisten yksityisyyttä.

¹⁷Synnynnäinen ”selvänäkö” (emotionaalinen objektiivinen tajunta) vahvistaa emotionaalista illusiivisuutta, koska yksilöllä ei ole mahdollisuutta arvioida näkemänsä todellisuuspitoisuutta. Viisainta on kieltäytyä kiinnittämästä siihen huomiota. Ne, jotka asettavat sen esille, eivät ansaitse luottamusta, mistä tietämättömiä on valistettava. Okkulttisia huijareita on muuten runsaasti sekä meedioiden ja selvänäkijöiden keskuudessa. Yleisöä varoitetaan. Alemmat okkulttiset kyvyt (kausaalisen tajunnan alapuolella) eivät ole merkkejä ”korkeasta henkisestä tasosta”.

¹⁸Monet oppilaskokelaat ovat niin syventyneitä omaan erikoisuutensa, että he luulevat olevansa oikeita löytöjä planeettahierarkialle. Niillä, jotka ovat niin turhamaisia, on vielä pitkälti jäljellä. Niillä, jotka luulevat olevansa ”kutsuttuja”, ei ole mahdollisuuksia tulla ”valituiksi”. Planeettahierarkia ei ole vähääkään kiinnostunut yksilöstä, vaikka ihmiset olisivat kohottaneet hänet neroksi. Inhimilliset arvosteluperusteet ovat yleensä mitä nurinkurisempia, minkä esoteerikko voi päivittäin todeta. Kaikki vastahyväksytyt ovat ylimääräinen raskas taakka hierarkialle, ennen kuin he ovat oppineet joka suhteessa uudelleen. Ja siinä tapauksessa ”nerot” ovat yleensä niitä, joiden on vaikeinta oppia uudelleen. Planeettahierarkialla ei ole mitään käyttöä neroille. Sillä ei ole myöskään käyttöä kiihkoilijoille, koska heiltä puuttuu suhteellisuudentaju. Planeettahierarkia tarvitse niitä, jotka ovat hankkineet harvinaisen terveen järjen kyvyn.

¹⁹Niille, jotka työskentelevät innokkaasti luodakseen ”henkistä” pikauraa, ei näytä valjenneen, että tämä on eräs itsekkyyden muoto. He tahtovat tulla ”pelastetuiksi” ja ennen toisia. Runoilija Lidner oli oikeahenkinen kirjoittaessaan: ”Kuulun syvänteessä minä kutsuisin itseäni onnelliseksi, jos ei olisi olemassa ketään kuolevaista onnetonta paitsi minä.

²⁰Oppilaisuuden este on lopulta se, että jättää sanomatta, mitä pitäisi sanoa, jättää tekemättä, mitä pitäisi tehdä, jokainen sovitteluratkaisu oikean ja väärän suhteen.

4.24 Okkulttinen uteliaisuus

¹Okkulttinen vaikuttaa mitä epäterveellisimmällä vetovoimalla moniin ihmisiin. Ellei haitallinen uteliaisuus olisi niin kritiikitöntä ja herkkäuskoista, ei olisi olemassa niin paljon petollisuutta.

²Monet tahtovat tietää tulevaisuudestaan ja sallivat lukea enteitä korteista ja kahvinporoista. Se ei ole oikea tapa harjoittaa kausaliiteettitutkimusta.

³Kaikki vastuulliset esoteriikan opettajat varoittavat yritteliäisyyden kujeilusta hengitysharjoituksilla intialaisten joogien mukaan. Näitä harjoituksia tehdään kokeneen opettajan johdolla vuosia kestäneiden kaikenlaisten valmistelujen jälkeen. Typerän ylimielisille seuraukset ovat katastrofaaliset. Mutta jokainen narri luulee olevansa poikkeus.

⁴Kukaan esoteerikko ei koskaan paljasta mahdollista epätavallista kykyään tyydyttääkseen uteliaisuutta tai saadakseen skeptikot vakuuttumaan, kaikkein vähiten maksusta.

⁵Okkultismin parissa puuhastelu on kuin huimapäistä leikkiä tuntemattomilla räjähteillä. Tulos on ennemmin tai myöhemmin kohtalokas.

⁶Uteliaisuus haluaa tietää monia asioita, joita ei ole kuitenkaan tarkoitettu kypsymättömille, mikä heidän on aina vaikea ymmärtää. He kuvittelevat, että se on tarpeetonta salailua ja pahastuvat vihittyjen varautuneisuudesta. Mutta kaiken, mikä antaa valtaa, täytyy jäädä esoteeriseksi. On aivan liian monia, jotka väärinkäyttäisivät sen omiin tarkoituksiinsa.

⁷Meidän aikanamme tulevat yhä useammat sekä subjektiivisesti että objektiivisesti tietoisiksi emotionaalimaailman ilmiöistä. On tärkeää selkeästi ymmärtää, että on viisasta olla puuhailmatta sellaisten ilmentymien ja ilmiöiden parissa, vaan pyrkiä sille vastapainona suuntaamaan energisemmin huomionsa fyysiseen elämään. Planeettahierarkian oppilaita varoitetaan alusta alkaen kiinnittämästä huomiota mihinkään emotionaalimaailmaan liittyvään. Se on illuusioiden maailma ja huomion kiinnittäminen sen ilmiöihin merkitsee yhä useampien illuusioiden uhriksi joutumista. Muilla kuin kausaaliminuuksilla ei ole mahdollisuutta ymmärtää emotionaalimaailman ilmiöitä. Toisille väärinkäsitykset ovat väistämättömiä ja seuraukset usein valitettavia. ”Selvänäkö” ei anna tietoa todellisuudesta. Emotionaalimaailma on mustan loosin erityinen maailma, ja se, joka varoituksista huolimatta yrittää tunkeutua sinne uteliaisuudesta, ei voi odottaa planeettahierarkian apua, joskin sellaisen voi saada poikkeustapauksissa.

⁸Uteliaisuus tahtoo tietää, kuinka päästä yhteyteen ”kuolleiden” kanssa ja kuinka ylläpitää sellaista yhteyttä. Emotionaalimaailmaan siirtyvät ovat aluksi täydellisen harhautuneita, mikäli he eivät ole tajuttomia ja nuku läpi sen ajan, jonka emotionaaliverho tarvitsee hajotakseen. Viimeksi mainittu on onnellisinta, sillä tuhatkertaisesti vahvistuneiden tunteiden maailma on

yleensä kaikkea muuta kuin lohduttava, lukuun ottamatta sen kolmea korkeinta molekyylikerrostumaa (48:1-3). Vastasaapuneiden on siten tavoiteltava näiden korkeampien kerrostumien saavuttamista. Mutta heidän siteensä fyysiseen maailmaan ehkäisevät heitä tekemästä sitä. Tämä johtuu siitä, että jos emotionaaliverhon alempien molekyyli-lajien (48:5-7) tajunta aktivoidaan, tämä ehkäisee tämän aineen hajoamista ja estää emotionaaliolettoa saavuttamasta tavoittelemisen arvoista korkeampaa. ”Kuolleille” tehdään siten suurin mahdollinen karhunpalvelus yrittämällä ylläpitää yhteyttä heidän kanssaan. Sitä paitsi he eivät kykene antamaan meille tietoa orientoidakseen meitä heille vieraaseen maailmaan, jota he vasta monien vuosien jälkeen voivat jokseenkin käsittää. Ja mitä orientoituneempia he ovat, sitä enemmän heiltä katoaa heidän jättämäänsä fyysistä maailmaa koskeva ymmärtämys. Heidän viestinnästään tulee yhä käsittämättömämpää. Sillä tavalla emotionaalimaailmasta ei saada mitään tietoa. Sen maailman tutkiminen kuuluu emotionaalisen objektiivisen tajunnan omaaville fyysisille ihmisille.

⁹Spiritualisteilla on omat teoriansa ja he kieltäytyvät kuuntelemasta planeettahierarkian varoituksia. Me elämme fyysisessä maailmassa ja meidän tulee elää siinä eikä omistautua asioille, joita emme hallitse ja joita emme voi itsenäisesti arvioida. Jos ihmiset tahtovat ”auttaa”, heidän tulisi tietää, että fyysisessä maailmassa on lukemattomia mahdollisuuksia tähän. Emotionaalimaailmassa apua tarvitsevat saavat sitä siellä olevilta. He osaavat paremmin arvioida, mistä on kysymys.

¹⁰Uteliaisuus tahtoo tietää, minkä laatuksia toisiin evoluutioihin kuuluvat olennot ovat ja kuinka heihin voi saada yhteyden jne. Osa näistä välttää ihmisten itsekkäitä vihavärähtelyjä. Jotkut pilailevat ihmisten, näiden yhtä tietämättömien kuin ylimielisten olentojen kustannuksella. Korkeampaan emotionaalimaailmaan (48:1-3) kuuluva vähemmistö voi toisinaan puuttua asiaan ja auttaa ihmisolentoa, jokseenkin samoin kuin me autamme vaikeuksissa olevaa eläintä. Mutta muutoin he eivät tahdo olla tekemisissä ihmisten kanssa. Heillä on muuta tekemistä ja he tietävät, että ihmiset seuraavat toista evoluutiotietä. Yhteenvetona voidaan sanoa, että meidän on viisainta jättää heidät rauhaan. Mahdollinen yhteydenpito ei voi olla hyödyksi kummallekaan osapuolelle, ennen kuin ihmiset ovat saavuttaneet idealiteettiasteen.

¹¹Uteliaisuus tahtoo tietää, kuinka korkeampiin olentoihin saadaan yhteys. Tähän kysymyseen annettu vastaus on, että heidät voi aina tavoittaa kausaalimaailmasta ja että se, joka tahtoo heiltä jotain, saa etsiä heitä sieltä. Sitä ennen jokainen tapaaminen olisi täysin merkityksetöntä.

¹²Kaikella tällä, mitä uteliaisuus tahtoo tietää, ei ole vähintäkään merkitystä yksilön kehitykselle. Me saamme tietää kaiken tarvitsemamme käsittääksemme todellisuuden ja ymmärtääksemme elämän tarkoituksen.

¹³Okkultismissa esiintyy niin paljon huiputusta, niin paljon taikauskoa, että se, joka suhtautuu epäilevästi kaikkeen yleisön ja lehdistön sellaisista asioista kertomaan, osoittaa tervettä järkeä. Esoteerinen jää esoteeriseksi.

¹⁴Sen, joka tahtoo hankkia oikeat todellisuuskäsitteet, on etsittävä niitä kausaalimaailmasta, platonisesta ideain maailmasta. Joka tapauksessa niitä ei löydy inhimillisten auktoriteettien julistamista opeista. Näihin kuuluu yleisön käsitys neroista ja kirkon usko pyhimyksiin. Ne kuuluvat ”aivan liian inhimilliseen”. Esoteerikolle on ilmeistä, että ihmiskunnan yksilöllä on edelleen suuria puutteita. Planeettahierarkiassa todetaankin nimenomaisesti, että vakiovirheet niin fyysisessä kuin emotionaalisisessa ja mentaalisessa suhteessa ovat oppilaille mahdollisia, että heidän fyysinen elämänsä ei suinkaan ole täydellistä, että heidän ymmärtämyksestään ja elämäkokemuksestaan puuttuu vielä paljon. Kun yksilöstä on tullut kausaaliminä ja monadi on siirtynyt toistriadiin, silloin yksilö ansaitsee nimityksen nero ja pyhimys, ei sitä ennen.

¹⁵Vielä kerran. Kieltäytykää huomioimasta ”toisen maailman” ilmiöitä, kunnes teistä on tullut kausaaliminuuksia!

4.25 Loppusanat

¹Meidän ei tarvitse olla tietämättömiä. Meidän ei tarvitse olla voimattomia. Sekä tieto että voima ovat sen käytettävissä, joka tavoittelee niitä hyvällä aikomuksella soveltaa niitä lain mukaan. Nämä ovat ikivanhoja totuuksia, mutta muotoiltuja tavalla, jota meidän aikamme ymmärtää. Vanhat itsestäänselvyydet ovat menettäneet valtansa ihmisten mielissä, niistä on tullut kuluneita latteuksia, koska ne on heitetty niille, jotka eivät ole ymmärtäneet eivätkä osanneet soveltaa niitä. Tämä on ”heitettyjen helmien” kohtalo. Ne eivät ole muille kuin niille, jotka ymmärtävät niiden arvon. Sen tähden tietoa ei pidä julistaa muille kuin niille, jotka ovat ”valmiita”. Sen tähden tieto on esoteerista. ”Ihmisille saarnaaminen” on pyhyiden häpäisemistä, pyhän heittämistä koirille”. Ymmärrämmekö vihdoinkin jotain?

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Oppilaisuus*. Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Elämäntieto Yksi. (Livskunskap Ett)*. Suomentanut Irmeli Adelskog.

Käännös Copyright © Kustannussäätiö /Förlagsstiftelsen Henry. T. Laurency 2020. Kaikki oikeudet pidätetään.

Tarkistettu 21. syyskuuta 2020.